

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 96, Fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 13 de juny del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

4918

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passarem seguidament al debat número IV de l'ordre del dia, relatiu al dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 3327/06, proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Sí, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Voldria, si m'ho permet, obrir un torn incidental en aquest debat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. He demanat al president poder obrir aquest torn incidental en nom del Govern, perquè crec que la posició que vull definir pot emmarcar el que ha de ser el transcurs del debat d'aquesta proposta de reforma de l'Estatut i per això agraeixc al president que m'hagi donat aquesta oportunitat i naturalment que després tots els grups polítics puguin contestar o replicar la meua intervenció.

Des d'aquell 1 de març de l'any 1983, que entrà en vigor el nostre Estatut d'Autonomia, ens trobam avui davant la millor oportunitat de la nostra recent història per dotar-nos de l'instrument de convivència que puguí garantir poder respondre amb eficàcia les demandes dels ciutadans de les Illes Balears. Perquè això i no altra cosa és l'Estatut d'Autonomia, un instrument de convivència. No és l'Estatut un fi en si mateix, no és un fi polític, és el mitjà a través del qual hem de situar les Illes Balears allà on ens pertoca, en el conjunt d'Espanya. Les successives reformes dels anys 94, 96 i 99 suposaren per una banda l'assumpció de noves i majors competències i d'altre costat, la superació de les primigènies diferències entre comunitats, derivades d'allò que en aquell moment eren les vies d'accés a l'autonomia. Però avui res justifica que els ciutadans de les Illes Balears no puguin gaudir exactament de les mateixes circumstàncies, les mateixes quotes d'autonomia, d'autogovern, de finançament que qualsevol altre comunitat autònoma d'Espanya. I ens trobam ara davant la cruïlla definitiva, davant la qual tots hem de ser capaços de triar des de la responsabilitat i des del sentit d'Estat, el camí de l'interès general dels ciutadans de les Illes Balears.

Hem de ser capaços tots de renunciar a la temptació de fer de la reforma de l'Estatut, el camp allà on dirimir les diferències partidàries. Renunciar a usar la reforma com una arma d'uns partits contra els altres, segons uns suposats interessos electorals que probablement res a veure tenen amb

allò que interessa a les Illes Balears avui i pensant en el seu futur. El rèdit que se'n podria extreure seria tan a la curta, que sincerament crec que no ho paga. La reforma del nostre Estatut ni pot ser coartada de ningú, ni pot tenir altre referent que les Illes Balears. De no fer-ho així haurem malbaratat la nostra oportunitat. Per això crec que és bo reflexionar uns instants sobre el camí que hem recorregut des de l'inici d'aquest procés de reforma del nostre Estatut.

Des del primer moment el Govern de les Illes Balears va renunciar a ser el proponent únic d'aquesta reforma, amb la finalitat de poder posar les bases que fessin possible un acord el més ample possible. Així i en funció de les nostres responsabilitats i en l'ànim de dinamitzar aquest procés i sobretot, vista la complexitat de les qüestions a debatre, el Govern de les Illes Balears va crear dia 1 d'octubre de l'any 2004 la comissió assessora per a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, integrada per persones de reconegut prestigi, designades per tots i cada un dels grups polítics representats en aquesta cambra i que d'aquesta forma era el fidel reflex de la pluralitat del nostre Parlament i de les Illes Balears. Paral·lelament la Vicepresidenta del Govern, la Sra. Estaràs, va desenvolupar un exhaustiu encontre amb totes les organitzacions més representatives de la nostra societat civil. 486 reunions amb entitats i associacions ben diverses i també les importants aportacions rebudes a través d'Internet i que ha suposat copsar les inquietuds i demandes dels ciutadans davant l'expectativa d'aquesta reforma d'Estatut. I també, tot s'ha de dir, amb un seguit de conclusions d'aquestes entrevistes molt interessants i ben il·lustratives.

Vull aquí posar en valor l'extraordinària feina feta pels integrants d'aquesta comissió, d'aquest comitè d'experts, d'aquesta comissió assessora, que han aportat tots el millor d'ells mateixos per fer una profunda, rigorosa i detallada revisió del nostre text estatutari, per elevar en el Parlament un conjunt de propostes, presidides majoritàriament per l'acord, que han permès avançar exponencialment la feina parlamentària. Mai com en aquest cas responia a la realitat la denominació de la comissió com un comitè de savis, d'experts. I només a tall d'exemple me vull referir a alguna de les essencials aportacions que varen fer aquest grup de savis, aquest grup d'experts i que s'han inclòs en aquest text estatutari. La definició de la nostra comunitat com a nacionalitat històrica, la incorporació a l'Estatut de la insularitat com un fet diferencial i mereixedor de protecció especial. L'ampliació a la referència als valors que fonamenten el dret a l'autogovern i els principis que han d'inspirar l'actuació dels poders públics.

Només recordar aquí que la comissió en aquell moment va descartar, per raons jurídiques constitucionals, la possibilitat d'establir una relació de drets i deures dels ciutadans de les Illes Balears, almanco amb caràcter normatiu. També la consideració dels consells insulars com a institucions pròpies d'aquesta comunitat autònoma. La facultat del President del Govern de torn de poder dissoldre anticipadament el Parlament, juntament també amb les aportacions de la doble llista compatible i la supressió del vot per illes. També vàrem incorporar els capítols relatius a règim local i les relacions amb la Unió Europea. Les fórmules de reforma institucional per aprofundir en la regulació actual de les competències i de

l'organització de Formentera. O la creació del Consell Audiovisual, o la definició de les línies bàsiques en matèria de finançament. Així com els aspectes bàsics d'un règim especial de les Illes Balears, en el qual s'han de concretar les mesures que facin efectiu el reconeixement i la compensació dels desequilibris derivats de la insularitat.

El mes de gener d'enguany, aquesta comissió assessora per a la reforma de l'Estatut d'Autonomia remetia les seves conclusions al Parlament, allà on des del mes de desembre de l'any 2004, la ponència parlamentària havia iniciat la seva feina amb un total de 38 reunions, fins a la presa en consideració per al ple del Parlament de la reforma de l'Estatut. Les dues reunions del mes d'abril d'una comissió convocada a iniciativa del Govern de les Illes Balears de representants polítics al màxim nivell va servir per desbloquejar aquelles qüestions allà on la ponència no havia pogut arribar a cap acord i en qualsevol cas per desbloquejar la tramitació. I se va poder avançar en temes importants, com l'acotament de competències, la classificació de competències dels consells insulars, el règim local, la transacció de les relacions amb l'Estat, l'establiment de majories qualificades per a la reforma de la Llei Electoral dins l'Estatut. I molt important, l'acord de fixar en el text estatutari la quantitat de 3.000 milions d'euros en concepte de dèficit històric a causa de la nostra insularitat en matèria d'infraestructures.

Les aportacions dels grups parlamentaris, de tots, a través del conjunt d'esmenes, han servit per millorar en el seu conjunt aquest text, amb punts de referència notables en el cas de tots els grups, a mi en qualsevol cas me pertoca també destacar el que ha fet el Grup Popular quant a consells insulars, el règim especial de les Illes Balears i la clàusula per garantir l'aplicació a les Illes Balears de totes aquelles mesures que afecten per exemple les Illes Canàries a Espanya, que no siguin resultat del seu caràcter ultraperifèric.

La negociació de les esmenes, sobretot amb el principal partit de l'oposició, el Partit Socialista Obrer Espanyol, ha estat un procés intens, complex, però sincerament crec que presidit per la generositat i l'ànim d'acord. Responent així als principis inspiradors anunciats el primer dia que començarem a xerrar de la reforma de l'Estatut. Dèiem que havia de ser una reforma constitucional, que estigués dins la Constitució, que consagri les Illes Balears com una autonomia de primera i que també tengui el màxim i el més ample acord possible en el Parlament d'elles Illes Balears, com a dipositari de la voluntat dels ciutadans de les Illes Balears.

I la voluntat de tenir un Estatut que garanteixi la plena igualtat dels ciutadans de les Illes Balears amb els ciutadans de la resta d'Espanya, que sigui l'instrument per compensar els inconvenients de la insularitat, que compensi els nostres dèficits infraestructurals, alguns històrics, amb el màxim sostre competencial, d'acord amb les necessitats de les illes i amb l'únic límit de la Constitució. Un Estatut en definitiva, que pugui ser l'eina real perquè tampoc dins les Illes Balears hi hagi ciutadans de primera i ciutadans de segona. Aquesta voluntat del Govern i del grup parlamentari que el representa ha estat presidida en tot moment per aquesta actitud de no imposar un Estatut i amb un tarannà d'acord. Actitud generosa

que tenim tot el dret a reclamar de la resta de forces parlamentàries d'aquest Parlament.

La nostra total disposició al consens ens ha duit a l'acceptació, transacció de fins a 70 esmenes de les 122 presentades pels principals grups de l'oposició. I amb renúncies naturalment notables per poder intentar aproximar aquestes posicions. Per exemple, després d'aquest procés d'acceptació d'esmenes el text ha incorporat la proposta de preàmbul que havia proposat el Partit Socialista, o la titulació dels articles, quasi 30 esmenes de caràcter tècnic. Hem consensuat una relació de drets i deures dels ciutadans de les Illes Balears, renunciant a reflectir a l'Estatut principis rectors que per a nosaltres serien més ajustats a dret. Hem acotat les competències de la comunitat, sempre que s'ajustin a la Constitució. Hem introduït aspectes relatius als consells insulars, com aquelles esmenes que impedeixen el blindatge de competències del Govern, el finançament, la potestat reglamentària dels consells, els traspass de les competències pròpies, la creació de la Comissió General de Consells Insulars, hem acceptat la creació de la Conferència de Presidents autonòmics. Hem acceptat també les aportacions del PSM en matèria de règim local, ampliades en alguns casos pel Partit Socialista. La creació del Consell Audiovisual, amb majoria qualificada. També en el Consell de Justícia per a l'elecció dels seus membres. La incorporació del títol sobre mitjans de comunicació socials públics. O l'adopció de majories qualificades per decidir sobre qüestions com la Llei de Consells, o allò que afecta a aquestes lleis, per exemple.

En qualsevol cas en cap moment ens hem tancat a negociar i en cap moment ens hem tancat a poder arribar a acords en aquells aspectes allà on majors eren les discòrdies. Insistesc, des del primer moment hem tengut molt clar que podent aprovar la reforma d'Estatut, perquè així ho permet el nostre ordenament jurídic, amb els vots únicament del Partit Popular una proposta de reforma d'Estatut era un error i una irresponsabilitat intentar imposar un text sense el consens necessari. Però no podem renunciar que l'Estatut sigui el fidel reflex de la voluntat insularista, en la qual s'hi han incorporat les aportacions que ho determinen, amb el màxim número de competències que faci possible la Constitució i que donin resposta a la possibilitat d'aconseguir aquests 3.000 milions d'euros que necessitam, que arrossegam les Illes Balears, com a dèficit de les nostres infraestructures. Un Estatut que doni les mateixes garanties d'igualtat que reclamam amb la resta de ciutadans espanyols. Que permeti als ciutadans de Formentera tenir, ja per a les pròximes eleccions, amb totes les garanties i tots els mitjans necessaris, la possibilitat d'elegir el seu propi Consell Insular de Formentera. I que els ciutadans de les Illes Balears puguin tenir les garanties de què puguin rebre les compensacions econòmiques i fiscals per compensar, com passa per exemple a les Illes Canàries, els desavantatges de la insularitat que patim i que pateixen els nostres ciutadans.

Però dit això, ara senyores i senyors diputats és el moment de la responsabilitat, és el moment de la generositat política, de mirar per damunt la política i de posar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears per damunt dels interessos de tots els partits polítics. Per això avui jo demanaré al Grup Parlamentari Popular que doni un vot de confiança al Partit Socialista Obrer Espanyol per aprovar l'Estatut que volem i que

necessitam, abans de convocar les properes eleccions autonòmiques. I això a canvi de res, només per defensar els interessos dels ciutadans d'aquestes illes. Deman un vot de confiança absolutament a canvi de res, per donar suport a aquest projecte i esperar que efectivament se pugui aconseguir el consens necessari, però que aquest Estatut pugui ser una realitat.

Hem aconseguit pràcticament el nostre objectiu, hem aproximat de forma substancial les postures dels diferents grups polítics d'aquesta cambra, amb un text que avui s'aprovarà probablement en quasi el 90% dels vots favorables. A més, hem aconseguit complir el calendari proposat per tots, inclòs el Partit Socialista, per garantir que avui s'aprovi l'Estatut aquí en el Parlament de les Illes Balears i que hi ha temps de sobre per garantir l'aprovació d'aquest Estatut durant aquesta legislatura en el Congrés de Diputats i en el Senat. S'ha fet amb el valencià, s'ha fet amb el català, molt més complicat i amb molta més oposició i com la pròpia comissió per unanimitat va establir en el seu moment, si avui s'aprova aquest Estatut, tenim garanties de què s'aprovarà aquesta legislatura i entrarà en vigor abans de què se convoquin les pròximes eleccions.

Un acte de generositat, però sobretot un acte de responsabilitat i un acte de responsabilitat que pensam honestament que hauria de tenir una doble contrapartida, la del consens i lleialtat. Consens perquè crec que seria un error i una irresponsabilitat intentar aprovar a Madrid un Estatut sense el consens necessari, en contra de la voluntat majoritària del Parlament de les Illes Balears. I si qualcú ho vol fer serà la seva responsabilitat, però jo crec que seria una irresponsabilitat i una temeritat. És evident que també hem de demanar lleialtat, lleialtat perquè hi ha un compromís d'aprovar aquest Estatut d'Autonomia abans de què se convoquin les pròximes eleccions autonòmiques si avui surt d'aquí, com sortirà, amb els nostres vots i els vots majoritaris d'aquest Parlament, aquest text de reforma de l'Estatut. I lleialtat també al llarg de tot el procés de tramitació.

És evident que el Parlament de les Illes Balears té instruments, té eines per defensar la retirada d'aquest projecte, però no en tot el procés. Hi ha moments allà on se poden prendre decisions en el Congrés de Diputats de Madrid i aquest Parlament no pot prendre cap decisió per impedir-ho. I és evident en qualsevol cas que hi ha qüestions que per a nosaltres serien qüestions d'un enfrontament radical. Nosaltres no podem permetre que se modifiqui el consens de l'article 3 de la llengua, o si algú se li acut dir que les Illes Balears són una nació. Evidentment aquestes són coses que nosaltres mai podem permetre si poguéssim. És igual, no té més importància. La importància la té el fet de què facem un exercici de responsabilitat, donem suport a aquest projecte, ens posem a disposició del Partit Socialista per seguir consensuant, per seguir trobant un acord. I demanam simplement que puguem també aprovar a Madrid un text que no sigui un text imposat d'uns als altres. Però que també els ciutadans de les Illes Balears no perdin aquesta oportunitat, si la perdéssim tendríem la culpa i la responsabilitat els polítics. I nosaltres no volem perdre aquesta oportunitat.

També els dic que al llarg de tot aquest procés de negociació, que esper se pugui desenvolupar durant la

tramitació del Congrés dels Diputats d'aquest projecte de reforma que avui sortirà d'aquest Parlament de les Illes Balears, això ho dic directament al Partit Socialista, no s'equivoquin, no és vanitat, és simplement la nostra proposta, l'interlocutor no importa que cridi ni a Gènova, ni al (...), també a Madrid l'únic interlocutor continuarà sent el Grup Parlamentari Popular i jo mateix, a la seva disposició. No n'hi ha més, no importa en cerquin més d'interlocutors. No sé què passarà a ca seva, però a ca nostra li puc donar garanties respecte això.

(Aplaudiments)

També vull aprofitar per fer una crida a la resta de grups polítics que conformen aquesta cambra, Esquerra Unida i Els Verds, Partit Socialista de Mallorca-Entesa de Menorca i Unió Mallorquina, perquè ells també se sumin a aquest exercici que avui intentam fer de generositat. Simplement amb voluntat de consens, simplement amb voluntat d'aconseguir que allò que pugui ser bo per als ciutadans de les Illes Balears no ho puguin impedir els enfrontaments polítics i els interessos de partit i que també la resta de grups polítics avui puguin votar favorablement, com farà el Partit Socialista i com farà el Partit Popular en aquest text de reforma estatutari. Crec que és el moment de donar una lliçó, sincerament i d'aconseguir que per primera vegada puguem aprovar un text, si és possible per unanimitat i que aquest procés de consens pugui continuar i pugui continuar per al bé dels ciutadans de les Illes Balears.

En qualsevol cas, nosaltres volem agrair tot l'esforç fet per tots els grups parlamentaris. Jo personalment vull agrair, no tan sols al President del Parlament, a la presidenta de la comissió i a tots els membres de la comissió, de la ponència, la feina que han fet durant tot aquest temps per poder arribar a aquest punt. Crec que tothom ha fet renúncies, crec que tothom ha fet aportacions interessants i crec que avui és el dia de reconèixer i d'agradir tots aquests esforços. Sincerament crec que aquest final feliç que puguem tenir avui podria tenir un final absolut si tenguéssim el suport de tots els grups polítics d'aquesta cambra. En qualsevol cas que quedi clar que nosaltres, des de la lleialtat i des d'aquesta voluntat de consens, estarem oberts a continuar amb aquest esperit d'aconseguir l'Estatut d'Autonomia que necessiten els nostres ciutadans, que puguin veure que els seus polítics, malgrat sigui per una vegada i sense que sigui un precedent, són capaços de posar-se d'acord, apartar els interessos partidistes per intentar aconseguir allò que és bo per als ciutadans. Nosaltres naturalment d'aquest procés ens importen moltes coses, però continuarem defensant el màxim sostre competencial per a les Illes Balears, dins la Constitució.

Continuarem defensant el finançament, aquests 3.000 milions d'euros, que són essencials perquè les Illes Balears puguin compensar els seus desequilibris d'infraestructures. Continuarem defensant que el Consell Insular de Formentera pugui ser una realitat des del primer dia, amb tots els mitjans necessaris, els que cregui l'Ajuntament de Formentera que necessiti perquè aquest consell insular des del primer dia pugui ser una realitat tan el d'Eivissa com el de Formentera. I naturalment nosaltres seguirem defensant i lluitant perquè les Illes Balears, els ciutadans de les Illes Balears, els empresaris i els treballadors de les Illes Balears puguin tenir aquelles

compensacions econòmiques i fiscals que compensin la seva insularitat, com passa a altres territoris a l'Estat espanyol.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Té la paraula el Grup Mixt. Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors i senyors diputats. Jo vull començar la meua intervenció felicitant el president de la comunitat autònoma de les Illes Balears per aquest tarannà de consens que des d'Unió Mallorquina hem vengut reclamant des del començament de les negociacions d'aquest estatut, i assegurant-li que no ha de passar cap tipus de preocupació perquè des d'Unió Mallorquina hem estat sempre en aquest procés de consens intentant que es compleixi en aquest moment històric a la nostra comunitat autònoma el fet que hi hagi un consens majoritari perquè hi pugui haver un nou estatut d'autonomia que s'aprovi per a les Illes, i ho hem fet des de la firma de la presa en consideració juntament amb el Grup Socialista i amb el Grup Popular, i ho hem fet votant que sí tant a la ponència com a la comissió al text articulat dels articles. Només en el tema de les esmenes hem mantengut alguna discrepància.

I vull, com a representant d'Unió Mallorquina, dels diputats d'Unió Mallorquina, iniciar aquesta intervenció deixant molt clar que el nostre partit, Unió Mallorquina, ha apostat en tot moment per aquest Estatut d'Autonomia, i la prova evident d'aquest compromís es pot resumir en les següents afirmacions: Unió Mallorquina ha afrontat el procés de reforma amb esperit de diàleg i de consens, renunciant i sacrificant moltes de les seves idees en benefici de l'acord polític de tots; hem renunciat al concert econòmic, hem renunciat a competències tan importants com la gestió directa dels aeroports i a altres competències que hem vengut defensat, i hem defensat un tema que creïem i que continuem creient que és un tema molt important, com és la doble llista.

Unió Mallorquina va firmar la reforma juntament amb el Partit Popular i el Partit Socialista, i ha defensat en tot moment una visió positiva i optimista de la tramitació parlamentària. Unió Mallorquina ha presentat poques esmenes, sis, i totes elles amb esperit constructiu, procurant no fer ni una sola passa enrere ni tornar a discutir coses ja debatudes. Unió Mallorquina ha fet durant tota la tramitació cridades a la serenitat i a l'esforç comú de tots els partits polítics perquè no es rompés, perquè no s'hagués romput aquest acord, en tots els moments en què han sortit obstacles que impedièren continuar el camí per arribar a aquesta reforma que nosaltres, des d'Unió Mallorquina, consideram que és necessària, i avui Unió Mallorquina no canviarà ni la seva actitud ni el seu compromís amb la reforma del nostre Estatut d'Autonomia.

Aquest, ja els ho vull anunciar, no és l'estatut que hauria redactat Unió Mallorquina, ho hem dit moltes vegades. Per a

nosaltres hi ha coses que queden pendents, propostes que no ha estat possible incorporar i renúncies que hem hagut de fer, de la mateixa manera que també els altres grups han hagut de fer renúncies que han estat necessàries. Però precisament això, precisament això és el diàleg. Diuen que dues persones quan parlen totes dues han d'aprendre alguna cosa; si no és així és que no hi ha hagut diàleg, que qualcú no ha escoltat, i en aquesta tramitació de la reforma del nostre estatut hi ha hagut moltes vegades que, més que dialogar o intentar arribar a acords, pareixia que s'intentava jugar al truc, pareixia que es jugava amb les cartes marcades i pareixia que es rebien ordres des de Madrid.

Nosaltres avui no canviarem de postura, nosaltres continuarem donant suport, com ho vàrem fer a la presa en consideració, a aquesta proposta d'Estatut, i en prova d'aquesta actitud, d'aquest tarannà, d'aquesta forma de fer les coses, des d'Unió Mallorquina retirarem les nostres esmenes, les nostres sis esmenes, perquè no siguin un obstacle perquè es pugui arribar avui a un consens necessari perquè abans de les eleccions es pugui aprovar a Madrid aquesta reforma d'estatut.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. President de la comunitat autònoma. Des del primer moment que va començar el procés de debat d'aquest Estatut d'Autonomia, per no dir abans, Esquerra Unida i Els Verds - que duia la reforma de l'Estatut d'Autonomia en el seu programa, va presentar una proposició no de llei en aquest plenari el primer any de legislatura, que per cert va ser votada en contra per part del Grup Popular- ha defensat sempre una reforma de l'Estatut d'Autonomia que fos una reforma en profunditat, que ens permetés situar la nostra comunitat autònoma en el furgó de capçalera d'un tren que està caminant cada vegada més aviat i que tenia una ocasió històrica amb la nova conjuntura que es marcava a nivell estatal per aprofitar aquest fet i per avançar, per aconseguir donar un bot, un bot no tant quantitatiu com qualitatiu amb una reforma d'Estatut d'Autonomia que ens situés en primera classe de l'autonomia arreu de l'Estat espanyol.

La negociació que s'ha produït ha estat una negociació confusa, amb anades i vingudes, amb moltes complicacions, no -segons la nostra opinió- no amb la major claredat possible, però sense cap dubte s'ha caminat molt des que vàrem començar. Jo no vendré aquí sense cap dubte a fer una intervenció catastrofista i a dir que aquesta reforma que en aquest moment tenim damunt la taula ens deixa com estàvem, ni molt manco. Jo sé el que significa cada una de les passes que s'han donat: sé què significa reconèixer la nacionalitat històrica, sé què significa reconèixer la insularitat; sé què significa el caràcter insularista, profundament insularista, d'aquesta reforma; sé què significa la dissolució del Parlament

i la doble llista; sé què significa introduir un títol de drets i deures, que jo hagués afegit una sèrie d'aspectes, no obstant això, però significa incloure aquest títol de drets i deures, una comissió general de consells insulars, una comissió de presidents, un consell audiovisual, un títol de mitjans de comunicació.

Per tant la meua opinió en aquests moments és que hem donat una passa important, que aquest estatut, que aquest text que tenim en aquests moments no s'assembla al que teníem del 83 o del que teníem vigent -no del 83, després de les distintes reformes-; tampoc no s'assembla al text de la comissió de savis, en algunes coses sí però en la majoria no. Ha donat una passa important i per tant això és una satisfacció per a nosaltres.

Ara bé, ens preocupa que no es tengui per part del president de la comunitat autònoma -i em dirigesc directament a vostè- i per part del Partit Popular la capacitat suficient per donar mitja passeta més i aconseguir ser el primer president de comunitat autònoma de l'Estat espanyol que aconsegueixi un estatut d'autonomia per unanimitat de la seva cambra.

A nosaltres, per donar suport a aquest Estatut d'Autonomia, ens falta alguna cosa al títol que fa referència a la nostra llengua, a la llengua catalana; no val dir que no és el moment de fer canvis, perquè, els canvis, els han introduït vostès a l'article 14 amb la introducció de les modalitat dialectals: mallorquí, menorquí, català i formenterer, perdó, eivissenc i formenterer. En definitiva ha estat una passa enrere en aquest text. Per tant si era el moment de no fer canvis, cap canvi, ni endavant i enrere, però un enrere, i cap endavant a nosaltres no ens agrada i no ens satisfà, nosaltres necessitam que quedi clara en el text la igualtat de les dues llengües en el territori de les Illes Balears.

Nosaltres no entenem com en el tema de les competències cada vegada que es parla es diu que es volen totes les competències, com més millor, i després quedin penjades algunes coses que ha presentat com a esmena, que continuen vives com a esmena i que no se n'ha recollida cap. Sigui dit de passada que jo comprenc l'especial dedicació que el partit majoritari d'aquesta cambra ha de tenir a l'hora de negociar amb el partit majoritari de l'oposició, però tampoc no estaria de més haver perdut alguna horeta més amb els altres partits, haver aprovat alguna cosa més que una esmena de 54 de les que hem presentat nosaltres, encara que reconec que algunes d'elles formen part de les transaccions, les conec, les conec, ja el me sé de memòria, en aquestes hores, l'Estatut, però també sé les que no i vostè també, per tant estam en un nivell que no... I quan parlem de competències parlem de la gestió directa de ports i aeroports, parlem de polítiques actives d'ocupació i parlem d'inspecció de treball, parlem d'immigració, parlem de règim penitenciari, parlem de promoció de l'economia social, parlem de la promoció d'energies renovables i parlem de polítiques de participació social. Aquests són els aspectes que a nosaltres ens queden fora quan parlem d'un sostre competencial fonamental.

Vostè ha dit una cosa aquí, i per això tenim, ara és la primera intervenció, tenim encara un parell d'hores, supòs que ho podem aclarir durant les hores, allò dels dos terços per a les lleis institucionals fonamentals; ara no hi és en el text que tenc

jo damunt la taula. Si això es canvia ja serà una de les coses que nosaltres plantejam que s'haurà tengut en compte. Nosaltres partim de la idea que tot allò que sigui un canvi d'institucions bàsiques de la comunitat, consells insulars, Parlament, etc., etc., lleis d'aquestes característiques han de ser aprovades per majories qualificades.

A nosaltres -li he de ser sincer- tampoc no ens agrada el títol del poder judicial i de relacions exteriors. Crec que queda curt en relació ja a altres estatuts aprovats en aquests moments i a altres estatuts que han anat més enfora que nosaltres.

I per últim lògicament nosaltres no coincidim amb el model de finançament. Nosaltres pensam que era l'ocasió d'aprovar ja un model de finançament que fos definitiu.

Vull dir que totes aquestes coses que jo he mencionat ara aquí són absolutament imprescindibles perquè la meua formació política doni suport avui matí o avui horabaixa a aquest estatut? Totes no, però alguna sí, Sr. President. Faci un esforç i aconseguirà un èxit que crec que val la pena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. President del Govern de les Illes Balears, hem de valorar la intervenció que ha fet avui, que convida totes les forces polítiques presents en aquesta cambra a fer un exercici de responsabilitat.

Des del PSM-Entesa Nacionalista ens trobam en un debat que pràcticament és la raó d'existir de la nostra formació política. Des de la concepció que entenem que les Illes Balears, per història, per cultura, per fet geogràfic, constitueixen una realitat nacional, subjecte del dret al màxim autogovern possible sempre dins el marc legal, hem afrontat aquest llarg debat, que ha durat més d'un any i mig, amb tota la il·lusió del món i amb un gran esforç de les nostres organitzacions polítiques, del PSM de Mallorca, del PSM de Menorca i de l'Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa.

El dictamen que ha sortit de ponència naturalment no és el nostre estatut. A nivell competencial no haurem aconseguit l'objectiu que es va marcar el president del Govern, que els ciutadans de les Illes Balears no fossin ciutadans de segona. Durant un any i mig vostè, Sr. President, ha anat repetint un concepte que compartim: se'ns planteja la possibilitat d'equiparar-nos en drets i deures a la resta de ciutadans de l'Estat que ja gaudeixen de més autogovern que nosaltres: País Basc, Navarra, Catalunya, Galícia, fins i tot Andalusia. A nivell competencial no hem assolit aquest nivell, i el nostre grup té una sèrie d'esmenes que si s'aprovaven sí que els ciutadans de les Illes Balears ens equipararíem a la resta de ciutadans que he esmentat. Però malgrat tot això no impedirà que votem a favor de l'Estatut, que votàssim a favor de l'Estatut.

En tema de finançament naturalment que no és el nostre sistema de finançament. Reconeixem que hi ha un avanç, una garantia de millorar els ingressos de la comunitat autònoma, però cap garantia que el resultat final sigui ni tan sols millor que l'actual, perquè el Govern de l'Estat es reserva unilateralment la capacitat de distribuir el fons de solidaritat, i això implica que mitjançant fons d'anivellament fins i tot podríem quedar pitjor del que estam. Però com que aquest estatut crea les condicions per millorar el nostre finançament, també estam disposats a fer una renúncia i votar afirmativament la reforma de l'Estatut d'Autonomia.

Vostè, Sr. President, fins i tot ha tocat la fibra més sensible de les Illes Balears, el que va ser més difícil l'any 1983 per consensuar l'Estatut d'Autonomia, que era la representació per illes; pens a més que ho va fer amb deslleialtat, emplaçant les altres forces polítiques a acceptar un consell de Formentera que al final hem acabat acceptant tots perquè hi estam d'acord, malgrat al capdavant hi hagi un tema que tots tenim ben present, i és que a priori aquesta reforma beneficiarà electoralment el Partit Popular, i dic a priori perquè a vegades els comptes no surten, com no han sortit al Sr. Berlusconi, que va modificar totes les lleis i al final li han rebotat en contra. Per tant tampoc aquest no és un element per votar en contra sinó que hi votarem a favor.

Fa 12 dies va introduir un tema dins l'Estatut després d'un any de treballs en ponència i de reunions entre partits, que va ser el règim fiscal i especial de les Illes Balears; naturalment que hi estam d'acord. Dos dies més tard va introduir un altre tema, que va ser l'equiparació amb Canàries amb tots els privilegis -entre cometes- que obtenguin les Illes Canàries; naturalment que hi estam d'acord, encara que creim que aquesta fórmula difícilment podrà triomfar més endavant, però hi estam d'acord, no en feim qüestió. Com fins i tot estam disposats a passar per alt que des de fa uns dies faci una propaganda per ràdio, que és una propaganda de partit, que defensa la postura del Partit Popular i la paga el Govern amb els doblers de tots; li deman, Sr. President, que retiri aquesta campanya publicitària perquè no és lleial.

Per tant vostè avui ens ha demanat responsabilitat. Crec que el nostre grup no ha de demostrar la responsabilitat, l'hem demostrada al llarg d'un any i mig de feina, d'una feina impressionant, i la demostram ara amb la renúncia a aspectes importants que ha de tenir el nostre Estatut d'Autonomia. I el nostre grup és conscient que el nivell de renúncies que li hem d'exigir a vostè no pot estar al nivell de renúncies que ha de fer un partit que té 4 diputats davant d'un que en té 30; evidentment nosaltres hem de renunciar molt més que el Partit Popular, naturalment, perquè aquesta és la correlació de forces que han dictat els pobles de les Illes Balears.

Però hi ha una qüestió essencial, que és la llengua. La llengua és l'ànima dels pobles; un poble sense llengua deixa de ser un poble. Tenia raó de ser l'any 75, l'any 77, l'any 83, que sortíem d'una dictadura que havia marcat no només les lleis, sinó que havia influït fins i tot dins el pensament, dins la manera de pensar dels ciutadans de la nostra terra, que els dos idiomes oficials que en teoria proclama l'Estatut d'Autonomia no estiguessin en peu d'igualtat jurídica. La Constitució estableix l'obligatorietat a tots els ciutadans de conèixer la

llengua castellana. Miri, nosaltres en principi presentarem una esmena que propugnava que els ciutadans de les Illes Balears tenguessin el dret i el deure de conèixer la llengua catalana. Al final parlant amb vostè reconeixem les dificultats que té, perquè una part del seu electorat encara és víctima de la repressió de 300 anys que ha sofert la nostra llengua. No, no se'n riguin, perquè és així, 300 anys de dir a un poble que la seva llengua és de segona s'ho arriba a creure, i culturalment som un poble colonitzat, encara. Per tant nosaltres proposarem una transacció al llarg d'aquest debat, que consisteix en el fet que les dues llengües oficials del nostre país han de tenir el mateix reconeixement jurídic, i no parlam ni de drets ni de deures, parlam que si realment tenim dos idiomes oficials jurídicament han de tenir el mateix tractament, perquè si no significa que una llengua està imposada, en paraules seves. Vostè durant aquesta legislatura ha defensat el bilingüisme, però quin bilingüisme és aquell en què una de les llengües és obligatòria i l'altra és optativa, voluntària? El bilingüisme oficial no existeix.

Per tant, Sr. President del Govern, apel·lant a la seva crida a la responsabilitat, votaríem que sí malgrat les competències no arribin allà on podrien arribar; votarem que sí encara que el finançament no ens dóna garanties de resoldre el problema històric que hem estat tota la vida condemnats a ser els ciutadans pitjor finançats de l'Estat espanyol; acceptarem totes les reformes a l'entramat institucional que proposa; però la seva responsabilitat -miri, miri el que hem cedit, és molt- la seva responsabilitat és acceptar una petita transacció, que no és cedir, és tractar tots els ciutadans de les Illes Balears per igual independentment de quina sigui la llengua materna, i a això se li diu justícia. Si avui vostè demostra que és una persona justa tindrà la unanimitat de la cambra i passarà a la història, Sr. President. Voldria que passàs a la història.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. President del Govern de les Illes Balears, coincidesc amb vostè que és un dia molt important per a la nostra cambra autonòmica, per a la representació del poble de les Illes Balears. Per tant és un dia molt important per a tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, un dia històric, m'atreveria a dir, un dia històric on debatem la màxima norma de convivència del poble de les Illes Balears, l'Estatut d'Autonomia, que sense cap dubte ni un ens ha de representar a tots els ciutadans i les ciutadanes sense cap diferència de creença, d'ideologia, de sexe, sense cap diferència ni una tots ens hem de sentir representats dins la norma marc de convivència de les Illes Balears que és l'Estatut d'Autonomia.

I el primer que li vull dir és que en el Partit Socialista ens sentim molt còmodes en aquest debat de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Ens sentim molt còmodes

perquè és el nostre compromís amb els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra. Nosaltres ens vàrem presentar a les eleccions del 2003 amb un programa electoral on ens comprometíem a fer una reforma ambiciosa de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. També ens vàrem presentar a les eleccions generals amb un programa electoral on ens comprometíem a impulsar les reformes estatutàries a cada una de les comunitats autònomes, juntament amb una reforma constitucional, i a avançar en la descentralització autonòmica, perquè des del Partit Socialista estam convençuts que aprofundir en la descentralització autonòmica dóna més garanties als ciutadans i a les ciutadanes, els dóna més garanties a l'hora d'exercir les competències. Nosaltres estam molt orgullosos de la descentralització autonòmica que ha viscut l'Estat espanyol, i per això el nostre compromís el març del 2004 va ser aprofundir en aquesta descentralització autonòmica, aprofundir per donar més competències, més finançament, més autogovern a les comunitats autònomes.

Per això li dic i vull començar dient que aquest és un debat molt còmode per al Partit Socialista, ens hi sentim molt bé perquè és el nostre compromís electoral amb tots els ciutadans i les ciutadanes. Aquí concretament ho hem compromès amb els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Per tant li hem dit moltes vegades, Sr. President del Govern, durant tot aquesta llarga tramitació de l'Estatut d'Autonomia, que les Illes Balears de cap manera no podem perdre l'oportunitat històrica que se'ns ha donat per fer una reforma ambiciosa de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears; de cap manera el Partit Socialista de les Illes Balears donarà suport al fet que s'aturi la reforma de l'Estatut d'Autonomia, perquè nosaltres pensam que hem d'avançar, que hem de progressar, que la descentralització autonòmica no s'ha acabat i que en aquest moment, en què hi ha l'oportunitat històrica de tenir un govern a Espanya, el govern president per José Luis Rodríguez Zapatero, que ha obert les possibilitats de reformes estatutàries a cada una de les comunitats autònomes, que ha empès d'una forma valenta el procés de descentralització autonòmica i que ha impulsat, per tant, aquests processos de reformes, li dic que les Illes Balears no podem quedar enrere, no podem quedar enrere d'aquestes reformes estatutàries, i m'hauran sentit dir moltes vegades que nosaltres no volem ser més que ningú, però tampoc menys que ningú, i per tant hem aprovar un Estatut d'Autonomia que ens posi al nivell de les comunitats autònomes més avançades. Això significa que les Illes Balears donem una passa històrica, que no ens passi el que ens ha succeït en altres ocasions en què hem hagut de tenir un paper més minso a nivell de l'Estat espanyol.

Per tant és molt important el posicionament que té el Partit Socialista avui matí, que l'està demostrant una vegada més des de l'exercici de la responsabilitat de ser el partit majoritari de l'oposició. Sr. Matas, estigui tranquil; li he dit moltes vegades que nosaltres no actuarem mai com actua el Partit Popular a altres comunitats autònomes on està a l'oposició, que boicoteja beneficis per als ciutadans de la seva terra. Nosaltres mai no hem actuat així, sempre hem estat lleials, sempre hem treballat de valent perquè aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia pugui avançar, pugui prosperar i es pugui aprovar. Ho hem demostrat durant tota la tramitació parlamentària i ho continuam demostrant avui matí. Està bé que ens exigeixi

responsabilitat, Sr. Matas, però jo també n'exigesc sobretot a vostès. Vostès són els que governen, són els que tenen la possibilitat, els exigim responsabilitat i generositat per treure endavant aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia, ambiciosa i que ens posi al nivell de les altres comunitats autònomes.

Evidentment, des del Partit Socialista posam en valor els acords a què hem arribat, posam en valor el fet de què haguem decidit denominar-nos nacionalitat històrica. Això va dur moltes manifestacions l'any 99, no ho vàrem aconseguir en la reforma del 99. Està molt bé que totes les forces polítiques ens haguem posat d'acord per denominar-nos nacionalitat històrica. Posam en valor que hi hagi un títol de drets i li agraïm que hagi avançat en aquest tema Sr. Matas. Posam en valor acords entorn a l'estructura institucional, com són les competències pròpies dels consells. Definir els consells insulars com institucions pròpies de la comunitat autònoma. Que hi hagi la Conferència de Presidents. Que hi hagi la Comissió General de Consells. Que hi hagi la separació de llistes. Que hi hagi un títol específic de mitjans de comunicació socials. Que hagin accedit a un Consell de Justícia autonòmic. I que hi hagi acords en qüestions importants en termes de finançament. O el títol de relacions externes de la comunitat autònoma.

Posam en valor, som responsables i som conscients d'allò que estam tractant avui matí, molts conscients. Evidentment tots sabem Sr. Matas que encara hi ha coses que ens separen, de la seva intervenció i jo li agraesc el seu tarannà i li agraesc el fet de què hagi avançat, hem de deduir que vostè, una vegada que ha abandonat la possibilitat o l'exigència de segons quins blindatges que no tenien cap sentit dins l'estat de dret constitucional dins el que ens movem, entenem que vostè ens està proposant arribar al pre-acord al que havíem arribat la setmana passada. Això entenem de la seva intervenció i si és així, evidentment durant el matí convendria fer un recés per reordenar aquelles esmenes que no estan en el dictamen de la comissió, en el projecte dictaminat de la comissió i que sí hi hauria de ser, en base al pre-acord Sr. Matas al que havíem arribat.

De totes formes li vull acabar dient, Sr. Matas, creim que avui és un dia històric perquè tenim una oportunitat històrica. El Partit Socialista vol exercir el seu paper de responsabilitat de ser el partit majoritari de l'oposició i alhora el partit que està governant a l'Estat espanyol. Li demanam Sr. Matas la responsabilitat del qui governa, vostè té la decisió final de si vol o no un Estatut d'Autonomia amb el vot del Partit Socialista, que me permetrà el definirà la portaveu del Partit Socialista.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern de la comunitat autònoma, Sr. President del nostre grup parlamentari, després de la seva intervenció vostè ens apel·la, ens diu, ens demana que fem un exercici de comprensió i de generositat cap al Grup Parlamentari Socialista i que aquest exercici de generositat i responsabilitat se converteixi en un vot de confiança.

D'entrada no ho dubti, així ho farem, o per ser més exactes, així ho seguirem fent perquè aquest ha estat el nostre tarannà des del primer moment en què ens vàrem posar a fer feina en la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, perquè amb aquesta reforma d'Estatut d'Autonomia les diputades i diputats del Partit Popular també ens sentim molt còmodes. Vostè ens ha instat en tot moment en fer-nos veure al llarg de tot aquest procés que no seria bo que el nostre Estatut d'Autonomia fos fruit de la imposició del vot majoritari del PP damunt la resta de partits. Com també ens ha fet veure que tampoc seria bo claudicar amb una falsa interpretació de consens que és aquella que diu: "o feis el que deim nosaltres, o sinó en el Congrés dels Diputats ja farem el que hàgim de fer amb la majoria progressista". Bé idò que quedi clar, ni imposició, ni tampoc amenaça, diàleg, acord i consens, aquest és el camí. I estigui tranquil Sr. President, almenys per part del Grup Parlamentari Popular, que jo represent, aquest és el camí en el qual han transitat al llarg de tot aquest temps. Aquesta ha estat la nostra pràctica, des del dia en què vàrem iniciar la ponència per a la redacció de la reforma de l'Estatut i sobretot, des del moment en què la comissió d'experts va lliurar la seva proposta.

Sr. President, podem afirmar sense por a equivocar-nos que el text que està avui a debat és fruit d'aquest diàleg, és fruit d'aquest acord i majoritàriament és fruit d'aquest consens. Dit açò, des del nostre grup volem fer una petició, aquesta no és altra que la de demanar al Grup Parlamentari Socialista que també compleixi amb els seus compromisos, amb el seu compromís i aquest no és altre que garantir que si avui s'aprova la reforma de l'Estatut d'Autonomia aquí en el Parlament de les Illes Balears, aquest també serà aprovat a les Corts Generals abans de les properes eleccions locals i autonòmiques. Així ho varen expressar tan en ponència, com en els diferents mitjans de comunicació. Una dilació, si s'aprova avui el nostre Estatut, que provoqués que arribéssim a unes eleccions autonòmiques i locals sense que el Congrés dels Diputats tenguí aprovada aquesta proposta podria donar lloc a qualsevol interpretació, però cap d'elles positiva, simplement una interpretació partidista i fer de menys el Parlament de les Illes Balears. No fem idò Sr. President, i vostè apel·la la responsabilitat, no fem cap de nosaltres de la reforma de l'Estatut una arma política d'uns contra els altres. Fem de la reforma de l'Estatut un acte de compromís de totes les forces polítiques en benefici dels ciutadans d'aquestes illes.

Sr. President, volem ara i aquí reafirmar, una vegada més, que el nostre grup parlamentari ha fet feina de valent per acceptar el màxim d'acords i transaccions possibles i a les proves me remet i segurament al llarg del matí i el capvespre tindrè temps per demostrar-ho. I ho hem fet sense perdre de vista els nostres principis i ho hem fet des de la convicció que l'Espanya constitucional és l'Espanya de les autonomies. I ho hem fet des de la convicció de què Espanya és una nació plural,

amb una identitat no ètnica, sinó històrica, política i cultural. Ho hem fet des de la convicció de què l'Estat de les autonomies és l'expressió màxima de la diversitat i riquesa d'Espanya. I ho hem fet des del principi irrenunciable de solidaritat territorial entre totes les nacionalitats i regions que integren Espanya. En definitiva, ho hem fet des de la convicció que la Constitució ha suposat el major esforç realitzat pels espanyols en els dos darrers segles, per consolidar la convivència arrelada als valors de la llibertat i de la democràcia.

És per açò que assumim plenament que el nostre Estatut d'Autonomia endinsi les seves arrels en promoure la igualtat de drets i deures de tots els ciutadans davant la llei. En assumir la justícia i la solidaritat de tots i entre tots i en no consentir privilegis de cap casta. Sr. President, vull que sàpiga que té el grup parlamentari que està convençut que defensar la Constitució com a marc de convivència i defensar alhora l'Estatut d'Autonomia com a bressol de reconeixement de les possibilitats que ens dóna aquesta Constitució per auto-organitzar-nos és defensar la llibertat, la concòrdia i és participar, des de la diversitat, a la fortalesa d'Espanya.

Sr. President, senyores i senyors diputats, generositat i responsabilitat ens demana, sàpiga que la tenim tota i la tindrà tota. Responsabilitat i generositat envers el Grup Parlamentari Socialista, sàpiga que l'hem aplicada i la seguirem aplicant. Esperam idò que el Grup Parlamentari Socialista sàpiga estar també a l'alçada de les circumstàncies i es comprometi davant tot el poble de les Illes Balears a complir amb aquesta lleialtat i que és que no se retardi, en absolut, el procés de reforma d'Estatut d'Autonomia en el Congrés dels Diputats. Aquest és un estatut de tots i per a tots i aquest és un estatut que indiscutiblement si l'haguéssim hagut de fer cada un dels grups parlamentaris pel seu compte diferiria molt un dels altres. Però açò és la riquesa d'aquest estatut, que sigui el nostre estatut.

Jo puc anunciar aquí i ara que al llarg d'aquest debat, aquella esmena que ha estat motius de debats, dies, ponències, comissions en relació a com s'havia de fer el traspàs de competències dels consells insulars que figuren a l'article 39 com a pròpies, perquè no hi havia motiu a què se fes un procediment que fes més lent aquest procés, puc anunciar-los que aquesta esmena, que el traspàs de competències que són pròpies, que vénen ressenyades a l'article 39 de la proposta de reforma de l'Estatut, acceptarem l'esmena que diu que es faci mitjançant decret del Govern. Puc anunciar que acceptarem l'esmena presentada pel PSM en relació a garantir via estatutària i a la disposició transitòria vuitena el tema dels 3.000 milions com a reconeixement del deute històrica. I acceptarem també que se necessiti una majoria qualificada perquè es produeixin canvis a la Llei de consells insulars o fer qualsevol altra modificació a la Llei de consells insulars.

I Sr. President, vull que també quedi clar en aquesta cambra, que no hi hagi cap dubte que nosaltres respectam i estimam la nostra llengua com els primers. I a les proves me remet, tenim una Llei de normalització lingüística feta i impulsada en els orígens d'aquesta comunitat autònoma, amb una majoria del Grup Parlamentari Popular, amb una majoria popular. Allà on es garantien els drets de les dues llengües, de conèixer les dues llengües. El que no podem admetre són

subterfugis i canvis, allà on aquests drets es converteixin en un mandat imperatiu, perquè açò el nostre grup no ho pot assumir.

Per tant, Sr. President, diàleg, acord i consens, açò és el que hem vingut practicant al llarg d'aquest debat. Només ens queda en aquest moment aplicar i fer un acte de fe, la tenim i és que anem segurs després d'aprovar l'Estatut d'Autonomia avui vespres, que aquest quan passi la frontera de les nostres illes i aterri dins el Congrés dels Diputats, no tindrà cap procediment, ni cap procés de dilació que impossibiliti que aquest Estatut tenguí vigència plena abans de les properes eleccions locals i autonòmiques.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. I ara ja per tancar el torn incidental té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors portaveus. Molt breument perquè no ho hauríem d'espernyar. Agrair el to i el tarannà de tots els grups parlamentaris, naturalment agrair la confiança del Grup Parlamentari Popular, també l'anunci del vot favorable d'Unió Mallorquina i del Partit Socialista Obrer Espanyol, crec que ho ha anunciat...

(Remor de veus)

Bé, és igual. En qualsevol cas això és el que jo havia entès de les negociacions de la setmana passada. Tal vegada puc estar equivocacat. En qualsevol cas, insistesc, agrair el tarannà, agrair la predisposició de tots els grups polítics. I simplement insistir en què el tema del règim especial surt de l'informe del comitè de savis, un altre problema és que se perdés o s'oblidés a la tramitació de la ponència de la comissió. Si vostès repassen i analitzen l'informe del comitè de savis ho veuran.

El tema de la llengua ho ha expressat molt bé el portaveu del Partit Popular. Els drets d'igualtat de les dues llengües estan reconeguts en el propi Estatut. I si aquesta esmena efectivament no fos una esmena encaminada precisament a establir un deure que no existeix, no seria tan important ni per a Esquerra Unida, i per al PSM. Jo l'únic que entenc que hi ha, en allò que des del meu punt de vista és important i que és l'article 3, hi ha un consens des de l'any 1983 que crec hauríem de poder mantenir. Va costar, però ha donat molta tranquil·litat a aquesta terra. Tenim exemples molt propers, si miram cap a la península veurem exemples allà on no han aconseguit tenir l'estabilitat, l'acord i el consens que en aquesta matèria, a l'article 3, nosaltres hem tengut i tenim a les Illes Balears. Això és una virtut, sobretot si miram els exemples que tenim. Per tant, si no movem aquest consens bàsic que dona estabilitat i tranquil·litat a aquesta terra en aquesta qüestió, jo crec que estaríem fent un exercici de prudència, a més per la nostra banda naturalment ideològic i de conseqüència ideològica.

I quant a la resta, simplement al Partit Socialista dir-li que ja li ha dit el portaveu les esmenes que aprovarem, crec que seguim amb aquesta voluntat d'intentar aquest consens i aquest acord, no crec que sigui necessari cap altra reunió. Aquesta és la proposta a la que hem pogut arribar durant tot aquest temps i després de tota aquesta feina. I a partir d'ara, insistir, la proposta que avui feim és que els donem un vot de confiança al Partit Socialista Obrer Espanyol a canvi de res. Un vot de confiança perquè ara que vostès tendran la responsabilitat de seguir la tramitació d'aquest projecte, entenguin que aquest projecte no pot ser un projecte imposat d'uns contra els altres, ha de ser un projecte consensuat i entenguin també que la lleialtat ha de marcar aquest procés. Aquesta lleialtat exigeix, com ha dit el portaveu, exigeix que se compleixi el compromís de tramitar aquesta llei abans de què se convoquin les pròximes eleccions autonòmiques, com ha passat en altres estatuts. I també un exercici de lleialtat, insistesc, per no imposar un text d'uns als altres.

Nosaltres continuarem, dins aquesta predisposició de diàleg i de consens, defensant el nostre sostre competencial dins la Constitució. Els 3.000 milions d'euros que són bàsics per a nosaltres. El Consell Insular de Formentera, sense cap tipus d'entrebanc, des del primer dia, amb els mitjans necessaris i materials que proposi l'Ajuntament de Formentera, que puguin garantir que els ciutadans de Formentera tenen el seu consell insular des del primer dia, a les pròximes eleccions estiguin en igualtat de condicions que els altres. I que puguem reconèixer la insularitat i la necessitat de compensar aquesta insularitat mitjançant mesures fiscals i mesures econòmiques, sense haver de passar per la discrecionalitat del Govern de torn, ja ens ha passat amb governs del Partit Popular i Partit Socialista i que garantim els desavantatges de la insularitat per als nostres empresaris, treballadors, per a la societat civil poden tenir aquesta compensació.

En qualsevol cas, moltíssimes gràcies a tots per la seva feina.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta presidència vol demanar als diferents portaveus dels grups parlamentaris si s'accepta un recés, com ha sol·licitat la Sra. Armengol?

(Remor de veus i rialles)

Entre altres coses, però n'hi ha d'altres més importants.

(Remor de veus)

Aquest debat de torn incidental està tancat.

Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Només és una qüestió d'ordre per explicar la demanda de recés. Simplement perquè el Grup Popular si vol dir que sí o vol que no. Nosaltres estam fent tots els esforços possibles de diàleg d'acord, el President del Govern ens anuncia esforços de diàleg i d'acord. Jo crec que de cap manera negar un recés per acostar postures seria lògic si realment creim que és un dia històric i que podem avançar en benefici dels ciutadans de les Illes Balears. Nosaltres ens ho creim. Demanam un recés per acostar postures, perquè el pre-acord en el que s'havia arribat amb el Partit Socialista és més ample d'allò que ha anunciat el portaveu del Grup Popular.

Per tant, crec que seria molt important aquest recés i demostraria realment les voluntats. I nosaltres la demostram volent dialogar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. No farem aquí un joc de ping-pong, perquè la situació és prou important. Per posar una petita nota d'humor, dir-li a la Sra. Francina Armengol que podem repassar si vol conjuntament el document que vàrem elaborar en el pre-acord d'allà dalt, perquè se doni compte de quantes qüestions hem introduït i que són pràcticament totes. I sobretot quan acab de fer l'anunci aquí damunt la tribuna d'aquestes que eren fonamentals, sobretot en el tema del traspàs de la competència i en el tema de la majoria qualificada per la Llei de consells insulars. El que no pot ser és que cada cosa que avancem, *territorio ganado, territorio olvidado*. Açò no es pot aplicar a una negociació.

Per tant, el debat és prou llarg, hi ha molts altres debats al llarg del matí. Però crec que les postures estan bastant identificades. Ara si la seva tranquil·litat és que nosaltres acceptem aquest recés, acceptam el recés, que no pugui tenir cap excusa Sra. Francina Armengol.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Idò, si els sembla bé...

(Petit aldarull a la sala)

Si m'escolten un segon si són amables. Aquesta Mesa havia preparat el debat i hi havia un recés d'una hora per anar a dinar i tornar continuar. Per tant, donarem una hora i mitja perquè hi hagi temps suficient per negociar, arribar a acords i també per poder dinar més o manco amb un temps ajustat.

Per tant, continuarem el debat a les 3,15. A les 3,15 reprendrem la sessió plenària.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, reprendrem la sessió plenària...

(Es produeixen deficiències en el micròfon)

... Per tant, donarem la paraula al Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, en vista que el Grup Mixt ha retirat les sis esmenes que havia presentat. Sr. Rosselló quan vostè vulgui té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. A una hora intempestiva d'un dia anomenat històric començam el debat d'un tema important. El grup que represent, Esquerra Unida i Els Verds ha presentat tot un seguit d'esmenes al títol primer i al títol primer bis i que hi després faré referència.

En el títol I presentam en primer lloc una esmena, la 4530 a l'article 1, apartat 1, que té únicament com objectiu..., no és una esmena fonamental, però que va en la línia del nostre plantejament ens agradaria deixar clar en tot el text de l'Estatut, des del primer article fins al final, el caràcter insularista de la nostra comunitat autònoma. I ens agradaria anomenar el territori de la comunitat, no parlar del "poble de les Illes Balears", sinó parlar del poble de cada una de les illes, el poble de Menorca, el poble de Mallorca i el d'Eivissa i Formentera. Repetesc, no és una qüestió fonamental, però és una qüestió que consideram important i que a més va en consonància amb la filosofia que s'ha aprovat en aquest Estatut. No acab de veure per què no arribam ja, ja que hem decidit a fons adoptar el camí de l'insularisme i el camí del paper del govern autònom a cada illa, per què no hem arribat ja al fons en la enumeració.

L'esmena següent fa referència al paper de la insularitat en el si del primer títol. És a dir, un tema d'identitat, situar la insularitat com un tema d'identitat en el títol primer, és una redacció que nosaltres consideram millor i no és un tema fonamental. Reconeixem el positiu que té la incorporació del tema de la insularitat en el títol primer.

La tercer esmena, la 4532, és la que consideram que no té sentit que no se doni la passa definitiva en el reconeixement de la nostra llengua, del català. Nosaltres som partidaris, com hem repetit per activa i per passiva, i ja no té massa sentit dedicar-hi més temps, creim que els ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes han de tenir el dret i el deure d'usar la nostra llengua, creim que això va en consonància amb el que sempre s'ha defensat, amb la igualtat de les dues llengües en el si del territori d'aquestes illes, ha estat reconegut a l'Estatut català, en fi, creim que és una qüestió que a hores d'ara és incomprendible que no es defensi. Nosaltres, amb aquesta esmena, acceptaríem la transaccional que presentarà el PSM, que va presentar en comissió i que presentarà aquí i, per tant, estam sempre oberts, en tot cas, a retirar-la en cas que s'acceptàs una transaccional d'aquestes característiques.

L'esmena 4535 fa referència a l'article 6 i, en aquest sentit també, és una esmena més que de contingut, de millora del text, que nosaltres consideram més adequada la que hem presentat.

Ara sí, l'esmena 4536 sí que és una qüestió de discussió, tampoc no és que sigui absolutament decisiu, perquè el paper del dret civil propi de les nostres illes està reconegut a altres apartats del text que discutim avui, el que passa és que hem pensat, des del primer moment, que el dret propi de les nostres illes, el dret civil propi de les nostres illes, caldria situar-lo també com una de les senyes d'identitat. Totes les comunitats autònomes, totes les nacionalitats, regions, cerquen els elements d'identitat més clars per definir-los, nosaltres, sense cap dubte, la insularitat és el més clar de tots, per això jo som dels que crec que la nostra comunitat autònoma és la que hauria de tenir un sostre més alt perquè és la que té una característica d'identitat més clara de totes, que és la insularitat, hi històrica, ni llengua, ni res, la insularitat és una característica clara i definida. Jo crec que juntament amb la llengua, juntament amb altres que hem definit aquí, el dret civil propi seria també una senya d'identitat a tenir en compte i s'hauria d'incloure. Per això nosaltres proposam un article 6 bis, un article nou dins l'apartat 1 que així ho defensí.

L'esmena 4537 també és una esmena a què nosaltres donam molta importància, perquè situam un nou article també dins aquest títol que determina que la comunitat autònoma de les Illes Balears establirà relacions habituals de cooperació amb la resta de territoris de l'àmbit lingüístic català, "la comunitat autònoma de les Illes Balears, en funció de la seva història comuna, cultura i llengua compartida, podrà establir vincles de qualsevol tipus amb la resta de països catalans". Consideram que és una esmena important que té molt a veure amb polítiques que, en segons quins aspectes, poden ser clarament transversals i que es poden fer moltes polítiques comunes, en educació, en mitjans de comunicació social, en cultura, en quantitat de coses.

L'esmena 4538 és una esmena de supressió que senzillament proposa suprimir l'article 9 del text perquè va en consonància que nosaltres plantejam un títol específic de drets i deures, també aquest títol està ja inclòs avui en aquest text, quan nosaltres vàrem presentar l'esmena encara no hi havia aquest títol, possiblement en aquests moments no haguéssim fet qüestió que hi hagués l'article 9 al text.

El títol de drets i deures, i amb aquesta esmena ja acab, és una esmena a la totalitat on nosaltres plantejàvem, en el moment en què es va presentar aquesta esmena, la necessitat de fer un títol especial de drets i deures, bé, nosaltres valoram molt positivament que s'hagi inclòs aquest títol, i a més he de dir que tenim una coincidència molt ampla amb el seu contingut, jo diria que en un percentatge molt alt coincidim amb el redactat d'aquest títol nou que ve ja del document de la comissió.

Afegiríem alguns aspectes, alguns articles nous, alguns drets que vénen a la nostra proposta i que no estan recollits en aquest títol. Com a exemples, nosaltres incloïem dins el nostre títol el dret a morir dignament, drets i deures dels mitjans de comunicació, dret a l'orientació sexual, dret i deure de coneixement de les llengües, els drets lingüístics, els drets que tendria l'administració, els consumidors, distints aspectes, aquests com a drets que no són inclosos. Evidentment, d'un apartat, en aquest moment no sé quants són, però en fi, molt important és una proporció petita. Per tant, en definitiva, i ja per acabar, en aquest aspecte del títol de drets i deures, repetesc

que jo faig esment a totes i defens totes i cadascuna de les esmenes que hem presentat com a Grup Esquerra Unida i Els Verds, atès que no ha estat possible un acord que inclogui la nostra incorporació a aquest acord general de l'Estatut. Per tant, per això, defens totes i cadascuna de les esmenes que hem presentat, si això no fos així, si estiguéssim dins un altre estadi d'acord, de totes les esmenes que he presentat aquí, només mantendria el suport a la transaccional sobre la llengua que presentarà el PSM.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló.

Pel Grup Parlamentari PSM, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Avui acabam, si no hi ha res de nou, que tot pot passar, vist el que hem vist, acabam en aquesta cambra un llarg procés que es va iniciar el desembre del 2004 en aprovar-se una proposta de resolució precisament del nostre grup parlamentari. Han passat moltes coses durant aquest any i mig, molts debats, propostes, encontres, desencontres, fins que ha arribat a plenari aquesta proposta. És evident i crec que ho hem de dir clar, no ho volem negar, que en alguns aspectes s'ha avançat, i en alguns aspectes substancialment, però també es veia que ja seria el sùmmum de la inaptitud si en un any i mig no haguéssim aconseguit avançar res, però per al nostre grup parlamentari no ho hem fet a bastament. Per al PSM-Entesa Nacionalista l'avanç no és suficient, per açò hem presentat 221 esmenes, la majoria de les quals encara es mantenen vives.

Bé, naturalment no les podré defensar una per una, per tant em limitaré a fer una exposició de fons de les motivacions genèriques que mouen el nostre intent de millorar, encara que vull ser sincer, i després del debat d'avui matí ja sabem que el guió està escrit, i açò gairebé s'ha convertit en una litúrgia, però en una litúrgia que, per respecte al Parlament, complirem de principi a final.

Al llarg de tot el procés, el nostre grup parlamentari ha fet tots els esforços possibles perquè la proposta arribés a bon port, i avui no serà una excepció a la tònica general. Des de sempre, des del mateix moment en què l'any 1983 es va aprovar l'Estatut inicial, el PSM ha deixat ben clara la seva necessitat de reforma, i ho hem fet amb arguments serens, raonables, des de la més profunda convicció que les Illes Balears es mereixen en tots els aspectes un règim d'autogovern de màxim que tenim el dret de gaudir per la nostra història, per la nostra geografia, per la nostra tradició del màxim, màxim grau d'autogovern.

Senyores diputades, senyors diputats. A l'hora de preparar aquest debat, he tingut la curiositat i també la precaució, cal dir-ho tot, de rellegir tots els debats que sobre reformes estatutàries s'han realitzat en aquesta cambra, i he pogut observar que el discurs de fons, els elements bàsics de les propostes del PSM-Entesa Nacionalista no han variat al llarg dels anys, no han variat. I he de dir que, per una part açò m'ha

reconfortat perquè demostra la coherència del nostre grup parlamentari, però per una altra part m'ha omplert d'un sentiment de desolació perquè hem vist que durant 23 anys hi ha aspectes en els quals no s'ha avançat en absolut, en absolut, el cas de la llengua n'és un, el cas del finançament n'és un altre. D'açò en parlarem més endavant, però ara intentaré concretar les propostes.

El PSM-Entesa Nacionalista ha presentat, açò és el primer, una esmena de substitució al preàmbul del projecte de reforma, una esmena que mantenim viva malgrat la transacció que es va fer al text socialista en el debat de comissió. No he de negar que aquest text de preàmbul és de màxims, és sense embuts la plasmació de la concepció política del PSM, és la constatació per escrit d'allò que des del PSM pensam que defineix les Illes Balears, d'allò que les Illes Balears es mereixen i al que no hauríem de renunciar. En aquest sentit, sense cap mena de complex recollim a la nostra proposta de preàmbul el dret que tots els pobles, inclosos els de les Illes Balears, tenen a l'autodeterminació, incloem així mateix la definició nacional de les Illes Balears i proclamam la necessitat d'aprofundir en els vincles d'identitat comuna que ens agermanen amb la resta de països de l'àmbit cultural català, però també, i que ningú no ho obli, proclamam la voluntat lliure, mai imposada, de participar en un estat espanyol.

Com he dit, la redacció d'aquest preàmbul és la plasmació de les concepcions nacionals del PSM, i per açò mateix som ben conscients de la impossibilitat que sigui assumit per aquesta cambra, no ens enganam a nosaltres mateixos, en som ben conscients i per açò no n'hem fet qüestió ni en farem per sumar-nos a un possible, ara més que mai, improbable acord.

Passem ara a parlar d'un títol nou que s'incorpora a aquest estatut, un títol de drets i deures dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Forçosament n'hauré de fer només una breu referència per assenyalar que, si bé, i açò ho valoram, que si bé valoram que el Partit Popular hagi desistit d'oposar-se a la inclusió d'aquest títol, el nostre grup parlamentari mantindrà la seva esmena amb un redactat alternatiu. I així ho feim perquè a la redacció incorporada a la proposta hi observam massa llacunes, massa omissions i, fins i tot, incongruències, i sobretot hi manquen garanties. Si consideram que els drets es refereixen a àmbits d'actuació de les persones especialment protegits, en tant que drets, han de disposar llavors de garanties estatutàries enfront de possibles vulneracions. Aleshores, en no contemplar la proposta incorporada cap mena de garantia, es converteix en una simple i potser ben intencionada -no ho neg- declaració d'intencions sense cap compromís que obligui els poders públics. En una paraula, es desvirtua el sentit últim i fonamental d'un títol d'aquestes característiques, per aquest motiu mantenim la nostra esmena, força més completa, acurada i, sobretot, que contempla garanties d'aplicació.

Dit tot açò, passam a parlar del títol I que anomenam disposicions generals. Un títol fonamental perquè marca de substrat ideològic de la resta de l'Estatut, un títol que empara la voluntat d'autogovern que l'estatut ha de desenvolupar i que recull els fonaments del dret que tenim com a poble a l'autogovern.

Podria, però no ho faré, és natural, esmentar una per una les esmenes que hem presentat a aquest títol, al contrari, sense més dilacions entraré a debatre la qüestió bàsica que ens manté en desacord amb aquesta proposta de reforma, em referesc, ja ho saben tots, al tractament de la llengua catalana.

Senyores diputades i senyors diputats. Una comunitat de persones esdevé una nació, una realitat nacional o una nacionalitat històrica, podem triar el que vulguin, quan hi ha elements de cohesió que fan sentir lligams d'unió en una personalitat pròpia i diferenciada. I la llengua és un d'aquests elements, potser el fonamental. El nostre estatut defineix la llengua catalana com llengua pròpia de les Illes Balears, és a dir, la llengua de la nostra terra, la llengua dels diversos pobles de les Illes Balears, la llengua que cohesionava i li dona identitat comuna. Quin és llavors el tractament que s'ha de donar a la llengua de la nostra terra?, quin és l'estatus que se li ha de conferir?, quina és la consideració que ha de tenir?

I aquest és el debat, no és una altra cosa, el debat, el debat és açò que acab de dir. Caldria que defugíssim, que intentéssim defugir d'interpretacions falses i manipulacions d'aquest tema, caldria que des de la serenitat i la voluntat d'acord no féssim qüestions partidistes del debat lingüístic i, per tant, poguéssim, des de la serenitat, arribar a acords.

Permetin-me que en aquesta línia d'evitar la confrontació sobre aquest tema no utilitzi les meves paraules, sinó que empri avui les paraules d'un jurista que d'aquest tema en sap molt més del que en puc arribar a saber jo mai, em referesc a Bartomeu Colom, membre del comitè de savis, comitè d'experts, a proposta del PSM. A un article publicat a un periòdic deia textualment: "En l'actualitat, tot i que gràcies a la reforma de l'Estatut del 1999 es va millorar la regulació de la llengua pròpia, l'estatus de la llengua catalana és inferior al de la llengua castellana. S'ha de tenir en compte, a més, que des del punt de vista social, la llengua pròpia de la comunitat es troba en situació de desemparament, que els ciutadans no poden exercir els seus drets lingüístics amb aquesta llengua que es troba massa vegades qüestionada; es dona, per tant, la paradoxa que la llengua catalana, que és oficial i pròpia de la comunitat, en el territori en què és llengua pròpia, és manco oficial que la castellana." No es pot dir més clar, la llengua catalana, pròpia i oficial de les Illes Balears, és menys oficial que la llengua forana, oficial de l'Estat.

Sens dubte i si seguim l'argumentació de l'article que he esmentat, hi ha tres possibilitats a l'hora de regular l'estatus de la llengua catalana a les Illes Balears. La primera possibilitat seria la situació actual d'inferioritat respecte del castellà, o també es podria atorgar-li un estatus superior, en funció que és la llengua pròpia, o es podria equiparar la situació de les dues llengües oficials.

Senyores diputades, senyors diputats, la setmana passada el president del Govern va demanar responsabilitat al nostre portaveu parlamentari, avui ho ha tornat a fer. El PSM-Entesa Nacionalista podria proposar un estatus superior per a la llengua catalana, i seria just i estaria justificat perquè no debades és la llengua pròpia de les Illes Balears, però per responsabilitat, precisament, la nostra esmena no fa aquesta demanda; la nostra esmena demana que es reconegui el dret a

usar-la i el deure a conèixer-la, la nostra esmena, en conseqüència, es limita llavors a demanar, per responsabilitat, un estatus igual per a la llengua catalana que el que gaudeix la llengua castellana. Jo crec que no es pot demanar major exemple de responsabilitat, no demanam privilegis per a la llengua pròpia de les Illes Balears, no demanam cap tractament superior, no demanam la lluna, demanam purament i simplement un tracte igualitari, una equiparació.

Qui pujarà aquí dalt, a aquesta tribuna, a defensar no un pretès consens que mai no va existir sobre la llengua l'any 19083, qui pujarà a aquesta tribuna a defensar la desigualtat, a demanar que es perpetui la discriminació, a defensar la inferioritat de la llengua pròpia de la nostra terra? No hem de tenir por del que és just, i que ningú no vegi amb aquesta reivindicació cap mena d'imposició, que ningú no intenti, una vegada més, introduir l'argumentació indigna que açò suposa una imposició, equiparar les llengües no és imposar res, igualar l'estatus d'elles llengües no és imposar res. Per una vegada, crec que seria bo deixar la llengua catalana fora de la lluita política, per una vegada hauríem d'aconseguir que totes les forces polítiques assumissin el que és just i raonable per sobre d'interessos partidistes.

Senyores diputades, senyors diputats. Jo avui hagués pogut pujar aquí dalt, sabent que quasi no hi ha possibilitats, cap possibilitat que s'aprovi la nostra esmena, pujar aquí dalt a fer un discurs incendiari, els asseguro que som ben capaç, però per responsabilitat, una altra vegada, perquè considerem que d'una vegada per totes hem de treure la llengua, la consideració de la nostra llengua, del debat polític, veng a demanar-los el seu suport, des de la ferma voluntat d'arribar a acords, des del convenciment més absolut que allò que demanam és just, des de la més absoluta seguretat que si superem aquest escull hi guanyarà la llengua, però també hi guanyarà la societat de les Illes Balears.

Es pot entendre, a mi em costa, però es pot entendre, i així ho ha dit el nostre portaveu, que el 1983, una democràcia molt recent, un procés autonòmic nou i feble, fessin aconsellable el redactat de l'actual estatut, potser sí, no ho neg, però han passat 23 anys, vivim en una democràcia consolidada, el procés d'autogovern dels pobles de l'Estat espanyol ha superat totes les proves, totes, per què em deman jo i ens hauríem de demanar tots, per què mantenir aquesta situació injustificada de discriminació envers una llengua?, per què els catalanoparlants hem de tenir els drets inferiors als que parlen la llengua oficial de l'Estat? M'agradaria que algú em pogués respondre. Perquè els únics motius que se m'acuden a mi no són legítims, sincerament no són legítims, responen a directrius foranes o són simplement intents de captivar quota electoral. Però bé, jo no hi entraré, ara, per responsabilitat, encara que ja se'ns hagi dit que no, per responsabilitat, donarem la darrera oportunitat a l'acord, farem el darrer esforç per al consens.

Senyores diputades, senyors diputats. En el debat de presa en consideració, a la rèplica a la intervenció de la Sra. Vicepresidenta, vaig llençar una proposta d'acord, una proposta d'acord que hem repetit a les distintes reunions negociadores i que vaig reiterar a la Comissió d'Assumptes Institucionals que va dictaminar aquesta proposta de reforma. Llavors, avui aquí, ara, acollint-me a l'article 123 del Reglament d'aquesta cambra,

present com a esmena de transacció el següent punt al punt 1 de l'article 3, que es diu "la llengua pròpia" del dictamen de comissió; aquest text, que jo no vaig fer públic fins que el president del Govern no el va usar com a arma, aquest text diu: "La llengua catalana en el seu caràcter de llengua oficial tindrà a tots els efectes a l'àmbit territorial de les Illes Balears la mateixa consideració que la llengua castellana. Ningú no podrà ser discriminat per causa d'un idioma."

Senyores diputades i senyors diputats. És evident que el PSM, per la nostra ideologia, hauríem volgut un estatus superior per a la llengua catalana, hem renunciat a proposar-ho, en ares de l'acord.

Senyores diputades i senyors diputats. És evident que l'esmena original del PSM parla de forma explícita del dret d'usar i el deure de conèixer la llengua catalana.

Senyores diputades i senyors diputats. És evident també que el PSM, tot intentant un acord unànim que superi una situació de divisió que fa 23 anys que es perpetua, presenta aquesta proposta de transacció que, sincerament, crec que és assumible per a tots els grups. Segons el Reglament, però, només l'acceptació de tots els grups pot fer que una transacció formulada a ple sigui acceptada. Els deman, llavors, a tots els grups, la seva acceptació explícita quan pugin a posicionar-se a aquesta tribuna, i estic convençut, i ho dic sincerament, que la llengua mereix l'esforç.

Senyores diputades, senyors diputats, sobretot senyores diputades i senyors diputats del Partit Popular, vostès conformen el grup majoritari d'aquesta cambra, vostès tenen la major responsabilitat en aquesta cambra, de vostès s'espera l'alçada que faci possible l'acord en aquesta cambra. No hi és el president del Govern, però si hi fos, li ho diria, el Sr. Matas, ja ha dit que no, però vull insistir, tenc l'obligació d'insistir, com a president del Govern de les Illes Balears, com a president del nostre govern, del meu govern, el Sr. Matas té la possibilitat de tancar una nafra que fa 23 anys que raja; el 1983 per la qüestió de la llengua, perquè no va existir consens el 1983, una bona part de la població de les Illes es va sentir exclosa, una bona part mai no ha sentit l'Estatut com a propi, una bona part se n'ha sentit sempre fora; aquest govern i aquest president tenen la possibilitat d'integrar dins el consens estatutari totes aquelles persones que no s'hi senten incloses, tenen a les seves mans poder aconseguir un estatut unànim. És molta la responsabilitat, i per això jo li demanaria al Sr. Matas que posés per davant la voluntat de la unanimitat per damunt dels interessos partidistes, que actués com a president de tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, que tingués sentit institucional, amor al país i sobretot, sobretot, alçada d'estadista.

Ell té la paraula.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari Socialista puj a la tribuna per defensar les esmenes que queden vives en aquest primer debat de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Vull començar per dir que la vocació del Partit Socialista, com ja he manifestat avui matí, és arribar a acords, per tant fer els màxim esforç per poder arribar a acords entorn a aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. En aquest primer títol ens trobam amb el preàmbul, amb una sèrie d'esmenes a diferents articles i amb el títol de drets i deures.

No m'estendré excessivament en el preàmbul perquè agraïm la possibilitat que el Partit Popular ja hagi acceptat en comissió l'esmena de substitució que havia presentat el Grup Parlamentari Socialista, tot i que hi ha hagut alguna petita transacció que es va acceptar en comissió, un text alternatiu que havia presentat, com dic, el Grup Parlamentari Socialista. La nostra intenció a l'hora de presentar l'esmena de substitució a tot el preàmbul era fer un preàmbul realment modern, un preàmbul on es parlàs dels valors històrics dels pobles de les Illes Balears, un preàmbul on defensàssim el terme de la nacionalitat històrica que defensam després a l'articulat de l'Estatut d'Autonomia, un preàmbul en definitiva que estigués a l'alçada d'un estatut del segle XXI, que és el que defensam des del Grup Parlamentari Socialista, fent molt d'esment a les persones de les Illes Balears, als valors democràtics i als valors de les persones de les Illes Balears. Com dic, aquest preàmbul va ser transaccionat a la comissió parlamentària per part del Partit Popular, i nosaltres vàrem venir a bé d'acceptar l'esmena presentada per aquest grup, on vàrem eliminar un dels paràgrafs i vàrem afegir un punt sobre la insularitat. Per tant, com que el dictamen de comissió ja ens va arribat amb la transacció, nosaltres no mantindrem viva la nostra esmena al preàmbul en ares al consens i, per tant, don per defensat el dictamen que ve de comissió i no l'esmena inicial que teníem plantejada.

Teníem plantejada també una esmena que queda viva en aquest plenari a l'article 2 bis, que fa referència a la insularitat com a característica comuna de les Illes Balears, i és un argument només d'interpretació. El Partit Socialista defensàvem que l'Estat ha d'emparat la insularitat, el Partit Popular creu més adient parlar que l'Estatut ha d'emparar la insularitat, nosaltres no hi tenim cap problema, en ares a un major consens en torn a la reforma de l'Estatut, i retiram la nostra esmena que fa referència a l'article 2 bis.

Dues esmenes més que havia plantejat el nostre grup al primer títol de l'Estatut, ja varen ser acceptades aquestes a la ponència parlamentària, una deia referència a la diada de les Illes Balears, i l'altra a la capitalitat de Palma, com a capital de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Com dic, aquestes dues propostes varen ser acceptades durant la ponència parlamentària, però creim que era important, ja que definim l'estructura de la comunitat autònoma, en els primers articles del títol preliminar, definíssim dues qüestions importants, com

és la capital i el dia de celebració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Mantenim una altra esmena viva a aquest debat, que és el títol de drets i deures, i aquí sí que m'estendré en la seva sensibilitat per escoltar aquest debat. Des del Partit Socialista, des del primer moment que vàrem encetar la possibilitat de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears ens vàrem mantenir en una qüestió que per a nosaltres era i és fonamental des del punt de vista ideològic i ho hem anat explicant a cada una de les possibilitats que hem tengut, tant dins la tramitació parlamentària com a través dels mitjans de comunicació. Per a nosaltres era una batalla ideològica el fet que l'estatut d'Autonomia de les Illes Balears contempli un títol de drets i deures per a la ciutadania de les Illes Balears, entenent-se aquest títol com una ampliació evidentment de drets i de llibertats per a la ciutadania de les Illes Balears. Hi hem fet molt d'èmfasi durant tota la tramitació, com és ben conegut, nosaltres creim que és molt important, a l'hora de reformar un estatut d'autonomia, evidentment, demanar més competències, això, després, al proper debat ho explicarem, però és prou obvi que volem més competències, volem més autogovern, volem més capacitat de gestió, volem més finançament de l'Estat cap a la comunitat autònoma de les Illes Balears, i això és ben just que ho defensem, i el Partit Socialista ho defensa, però nosaltres lligam, volem més finançament per garantir més drets a la ciutadania de les Illes Balears, i per això els dic la defensa des del punt de vista ideològic acèrrima que hem fet sempre del títol de drets i deures. L'hem feta per creença i l'hem feta perquè ens pareix irresponsable exigir més quotes d'autogovern, més finançament i per tant més capacitat de fer política en majúscules, i que això no reverteixi en benefici de la ciutadania de les Illes Balears.

Nosaltres som ben conscients que la Constitució Espanyola reconeix uns drets a tots els ciutadans espanyols, som ben conscients que els tractats internacionals que es firmin i la Carta de drets socials de la Unió Europea ens fermem també, als ciutadans de les Illes Balears, però la nostra intenció des de sempre ha estat que aquelles competències que són exclusives ja de la comunitat autònoma de les Illes Balears, des d'aquí puguem garantir més drets als ciutadans de les Illes Balears, puguem arribar al compromís polític entre totes les forces polítiques que assistirem millor a la ciutadania de les Illes Balears comproment-nos nosaltres i, per tant, un compromís polític que per a nosaltres és fonamental perquè per al Partit Socialista la paraula donada és importants i els acords són importants, per tant un compromís polític que és fonamental, però també unes garanties de defensa d'aquests drets que és el que nosaltres plantejam en el nostre títol.

Per tant era amplificar, la nostra proposta és amplificar els drets que ja reconeix la Constitució Espanyola, adaptant-los, evidentment, al segle XXI. A ningú no escapa que l'any 78, quan vàrem fer l'acord constitucional, no és la mateixa societat que vivia l'any 78 que la que viu en aquest moment a l'any 2006, que hi ha qüestions que s'han de modernitzar i que nosaltres hem de ser capaços d'avançar garantint aquesta modernització a la ciutadania. Per exemple qüestions bàsiques actualment com és l'accés a les noves tecnologies, evidentment no es garanteix a la Constitució Espanyola perquè no era el moment; qüestions que són molt importants, per exemple, en

aquesta comunitat autònoma, que record que som la que té més persones immigrades de tot l'Estat espanyol, per tant el dret a la integració social dels immigrants no està reconegut a la Constitució i en canvi sí que creim que des de l'Estatut ho hem de fer perquè hem de modernitzar els nostres drets, les nostres garanties, les nostres llibertats a la societat que viu en aquest moment realment en el segle XXI, la societat que viu a les Illes Balears l'any 2006.

Igual que nosaltres proposàvem adaptar i amplificar aquelles competències exclusives ja de la comunitat autònoma, com són sobretot sanitat, educació i tot el que fa referència a serveis socials. I alguna qüestió per a nosaltres important com el dret a morir amb dignitat o el dret a l'orientació sexuals; o els drets lingüístics dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, on nosaltres propugnam que es puguin adreçar a qualsevol administració que operi a les Illes Balears en qualsevol de les dues llengües oficials de les Illes Balears.

Bé, aquesta és la proposta del Partit Socialista, on feim una proposta àmplia de tota una sèrie de nous drets per a la ciutadania de les Illes Balears, concretament 24; un capítol dels principis rectoris de les polítiques públiques i un capítol de les garanties dels drets estatutaris.

Durant les negociacions d'aquesta tramitació parlamentària -i jo esper que durant les negociacions que es duren a terme durant el dia d'avui- s'ha pogut arribar a alguns acords que nosaltres agraiem: tot i que el Partit Popular estava inicialment radicalment en contra de posar aquest títol de drets jo he d'agrair personalment al Grup Popular que volgués acceptar que hi hagi un títol de drets i deures, que no és tan ambiciós com pretén el Partit Socialista, però que sí que és vera que supera una situació de no absolut inicial que plantejava el Partit Popular. Per tant és vera que el dictamen de comissió avança notablement envers del dictamen de la ponència parlamentària, on no hi havia absolutament cap referència a nous drets per als ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i en aquest moment el dictamen de comissió presenta un títol específic de drets que, repetesc, no és allò que defensaria el Partit Socialista, però sí que avança molt respecte a les posicions inicials i jo, en vistes a un consens més ampli de tot l'Estatut d'Autonomia, que evidentment haurem de veure al llarg d'avui capvespre, evidentment des del Partit Socialista en aquests moments ens toca continuar defensant l'esmena que hem plantejat del títol de drets i deures, però si hi ha un consens més ampli en tot el que significa la reforma de l'Estatut d'Autonomia nosaltres al final retirarem la nostra proposta de drets i deures i votarem a favor de la proposta de drets que en aquest moment està contemplada en el projecte de llei dictaminat per la comissió perquè s'ha fet un esforç d'arribar a la postura que inicialment plantejava el Partit Socialista, i jo ja deia avui matí que nosaltres som responsables i valoram molt positivament les intencions o les possibilitats d'arribar a acords que han fet des de totes les bandes; jo crec que tothom durant la negociació ha estat disposat a la cessió de plantejaments i evidentment aquest també és el comportament del Partit Socialista.

I no vull acabar aquesta intervenció sense referir-me a un debat que també s'ha obert per part d'altres grups parlamentaris que sí tenen algunes esmenes concretes a altres articles del títol

primer. Evidentment faig referència al tema de la llengua, la qüestió lingüística que planteja l'Estatut d'Autonomia, i a més m'anirà bé aquesta intervenció per deixar clara la posició del Partit Socialista per si qualcú ha tengut interès a tergiversar-la. El Partit Socialista no té cap esmena plantejada en aquest títol a l'article 3, de la llengua, ni de la llengua catalana ni de l'oficialitat amb la llengua castellana, que quedi claríssim; el Partit Socialista manté l'acord que vàrem fer inicialment, jo pens que a la primera ponència parlamentària, amb el Partit Popular de no tocar absolutament res del règim lingüístic que presenta l'Estatut d'Autonomia actualment aprovat. Aquest és l'acord que ha defensat el Partit Socialista des del principi, que el tema de la llengua quedàs exactament igual que el que diu l'Estatut d'Autonomia actual, això és la proposta que sempre ha defensat el Partit Socialista, i només tenim una esmena, que és a l'article 14 però que em va bé explicar-la en aquest moment: una esmena que llevar una qüestió que ha afegit, nosaltres creim que de forma unilateral i rompent aquest principi d'acord, el Partit Popular, que fa referència a les modalitats lingüístiques; és l'única esmena que manté el Partit Socialista en aquesta qüestió lingüística.

Per tant nosaltres no hem plantejat cap esmena perquè sigui un deure conèixer el català, hem votat en contra de les esmenes que han plantejat els altres grups parlamentaris en qüestió que sigui un deure conèixer el català, hi hem votat en contra a la comissió i hi votarem en contra ara, perquè respectam l'acord inicial a què vàrem arribar amb el Partit Popular sobre el fet que la llengua no es tocava, que en debats estèrils nosaltres no hi participarem, i que per tant nosaltres creim que no hem de crispar, que no hem d'alterar la ciutadania de les Illes Balears i que segons quin debat no estam a l'alçada per fer-lo en aquest moment, i per tant nosaltres respectam aquest acord inicial, el respectam aquí i el respectarem a les Corts Generals, i l'acord inicial és que no es toca res de la llengua, res. Aquest és l'acord inicial que nosaltres estam disposats a respectar aquí i a les Corts Generals. Per tant aquesta és la posició claríssima del Partit Socialista.

Ara bé, el portaveu del PSM ha encetat un altre debat, que és proposar una transacció en vistes a un gran acord parlamentari respecte de l'Estatut d'Autonomia. Perquè ens entenguem, el PSM ha estat capaç de dir: renuncio al meu màxim del deure de conèixer el català en vistes que tothom pugui votar que sí a l'Estatut d'Autonomia, i el Partit Socialista això ho veu bé, això també ho vull deixar clar, el Partit Socialista veu això bé. Nosaltres creim que és més important que aquesta cambra pugui aprovar per unanimitat l'Estatut d'Autonomia que no fer partidisme en qüestions de llengua. Això és el que nosaltres creim. Per tant per això vàrem donar suport a la comissió parlamentària a l'esmena que presenta el PSM, i jo crec que hem de valorar l'esforç que també estan fent altres opcions polítiques per poder-se sumar a un gran acord sobre l'Estatut d'Autonomia. Des del Partit Socialista així ho valoram, i a mi m'agradaria que el grup que governa, el grup que dona suport al Govern de les Illes Balears també ho valoràs. Avui matí se'ns ha demanat responsabilitat i generositat. Jo crec que avui capvespre toca exercir la generositat al grup que dona suport al Govern de les Illes Balears. De totes formes que quedi clar que la nostra postura és la que he manifestat, i el nostre vot serà el mateix que a la comissió parlamentària.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torns en contra? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, perquè no hi hagi dubtes és el torn en contra quant a les esmenes que encara queden vives, perquè amb el discurs de caràcter general en moltes coses poden estar d'acord.

Jo crec que en aquest primer debat -jo començaré per la darrera intervenció-, i noblesa obliga, vull agrair que la representant i portaveu del Grup Parlamentari Socialista tenguí a bé i hagi tingut a bé, i es veurà en el *Diari de Sessions*, de fer esment a totes aquelles incorporacions, introduccions, modificacions, transaccions que s'han introduït des del preàmbul fins al segon debat, que versarà sobre el títol de competències, perquè la veritat és que la generositat és un procés i és un camí que no és comenci avui capvespre, que ha començat des que hi ha la ponència de l'Estatut d'Autonomia i que nosaltres hem vingut aplicant i que continuarem aplicant, continuarem aplicant en la mesura de les nostres possibilitats.

Per tant començarem pel preàmbul. En el preàmbul jo crec que hi ha una sèrie de referències que són dignes de destacar. Es va fer aquesta transacció de suprimir un punt i d'introduir-ne un altre, però si qualcú llegeix el preàmbul que inicialment surt de ponència i veu el preàmbul que finalment surt de la comissió i que va ser acceptat per tots els membres de la comissió, se n'adonarà que és un refós entre el preàmbul inicial, que va elaborar i va ser acceptat en primera instància per part de tots els grups parlamentaris, i la proposta alternativa que va presentar el Grup Parlamentari Socialista. Com a mínim hi ha tres paràgrafs que són exactament els mateixos.

Per altra banda el preàmbul, que fa referència a una declaració de principis, declaració de principis amb la qual ningú no pot estar en contra; no és que ningú hi estigui en contra, és que són consubstancials a un estat de dret i democràtic i formen part del que són principis irrenunciables, com és per exemple que les Illes Balears són una comunitat de persones lliures i com a persones lliures es doten d'institucions d'autogovern que els dóna i els permet la Constitució Espanyola; com per exemple que les Illes es configuren com una societat integradora perquè així ho han demostrat al llarg de tota la història; com per exemple que l'Estatut, perquè ha de ser l'Estatut el primer, la primera instància que d'emparar el fet de la insularitat ha de ser l'Estatut d'Autonomia, i aquí ho posam també en el preàmbul. Després tindrè oportunitat que aquesta empara que fa l'Estatut de la insularitat en quines conseqüències deriva o quines conseqüències té en relació a les administracions, que són administracions que actuen sobre la nostra comunitat autònoma i que actuen sobre les nostres illes.

I per descomptat jo vull acabar aquesta menció al preàmbul amb un punt que crec que ens uneix a tots, i sobretot avui

capvespre, que esperem que açò acabi bé i vagi a bon port, que diu que per avançar cap a una societat moderna és imprescindible aprofundir i continuar apostant en valors de cohesió social, pau i justícia, desenvolupament sostenible, protecció del territori, igualtat de drets, especialment igualtat entre homes i dones.

I tot açò ho veurem reflectit després en el títol de drets dels ciutadans. I tot açò impregna i és el marc que dóna cobertura a tot l'articulat posterior, que comença amb aquest títol de disposicions generals i que va des de l'article primer, article primer que ens reconeix a nosaltres com a nacionalitat històrica, i aquest sí que no té equívocs, no hi ha equívoc en el que és una nacionalitat històrica: són aquells territoris que tenen una història pròpia que al llarg dels anys han anat conformant i que per si mateixos gaudeixen d'aquesta possibilitat que també els dóna la Constitució Espanyola, perquè en aquest cas no hi ha dobles interpretacions. I per fer una menció específica a aquest punt, equivocadament o no però per mantenir la mateixa coherència jo vaig dir, nosaltres vam dir que el terme de nacionalitat històrica mai no es podria emprar com a arma que pogués servir de discriminació envers o en relació les altres comunitats autònomes, es diguin o no es diguin nacionalitats històriques.

És important també el fet de l'article 2, el fet d'aquest reconeixement que l'Estatut empari la insularitat, i per què és important?; perquè no s'acaba aquí. Hi ha un punt segon que diu que açò ha d'evitar el fet diferencial i pugui ser motiu i causa de desequilibris entre unes comunitats i unes altres que puguin vulnerar el principi de la solidaritat.

I anem, potser, a l'article 3, que no en fugiré, que és el de més calat sentimental i de sentiment, i personalment també; quan dic personalment ho dic en el sentit que també tenc un sentiment i que també tenc una estima, com tenim tots nosaltres un sentiment i una estima a la nostra llengua. Però jo vull recordar un fet, i és el següent: si vostès agafen la reforma de l'Estatut de l'any 1999 se n'adonaran que en aquella reforma d'Estatut es va incloure un tema importantíssim, que és el punt número 3, que diu textualment: "Les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes; prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears". La pregunta esdevé automàtica: quina diferència hi ha entre l'actual article 3 de l'Estatut d'Autonomia que ara els acab de relatar i la transacció proposada pel PSM? Si no n'hi ha cap mantenim l'actual redacció, i si n'hi ha és l'obligatorietat.

I, Sr. Riudavets, no fa falta que jo li doni carta de naturalesa. Vostè se'n pot anar amb la cara ben alta perquè manté amb dignitat un dels pilars bàsics de la seva formació política i no està disposat a renunciar-hi, però s'ha de dir sense eufemismes. Per tant res a dir, respecte total, vostè fa un discurs coherent, però permeti que nosaltres també puguem posar damunt la taula aquesta qüestió, aquesta qüestió i en aquests termes, i sé i conec de la seva tolerància que així és.

En relació a la resta no crec que hagin d'aprofundir-hi massa, però sí que han d'anar esment per no confondre entre el

que són principis i el que són drets des del punt de vista com tracta el dret constitucional com a dret que té una empara, que té una possibilitat d'exigència davant qualcú, davant qualque instància, si no esdevenen en principis, encara que estiguin sota el títol de drets i deures, que em sembla molt bé i així ho hem acceptat i així ho hem proposat.

I jo no sé si el Grup Parlamentari Socialista retirarà la seva proposta. Només vull fer una petita menció a la Sra. Armengol, que sé que com que són molts de temes a vegades ens podem deixar coses al tinter. El que vostè diu sobre el dret d'utilitzar la llengua per dirigir-se..., està reconegut en aquesta carta, l'hi llegiré textualment: "Els ciutadans de les Illes Balears tindran el dret de dirigir-se a l'Administració de la comunitat autònoma en qualsevol de les dues llengües oficials, i rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada". Açò està reconegut a l'article 9.3... No, ja ho sé, que voten a favor, jo simplement era perquè la Sra. Francina Armengol ha deixat la porta oberta al fet que podrien retirar aquest punt en funció de com vagi el debat al llarg de tot el capvespre. Aquest punt, l'esmena, la qual cosa em sembla molt bé.

Quant a drets tenim aquí que nosaltres vam incorporar la majoria dels drets que proposaven totes les formacions polítiques. El que està clar és que no han fet un llistat de drets ni a la cubana, ni han fet un llistat de drets de països iberoamericans, que m'he entretingut a veure i saber com tracten aquest tema, i mirin què curiós: a les antigues repúbliques socialistes soviètiques la part dels drets ocupava més d'un centenar d'articles; als estats iberoamericans de Colòmbia, Guatemala, Cuba, el títol dedicat a drets ocupa 66 articles de la Constitució de Colòmbia i 136 articles en el cas de Guatemala. Que hi hagi un llistat no és garantia que hi hagi més drets ni més llibertats. Per tant a nosaltres els drets que ens interessin...

(Remor de veus, petit aldarull i alguns aplaudiments)

...i els drets que ens importen són als que es refereix la Constitució democràtica, la Constitució del 78, i que aquests tenen un reflex, i amb açò sí que és cert que nosaltres ho hem acceptat i ho hem incorporat i ha estat un canvi després de debats interns entre nosaltres, el que fa és traslladar aquest reconeixement que ens iguala a tots a especificitats concretes a les nostres illes. Per açò parlam de drets i deures, de llibertats reconegudes als ciutadans de les Illes, dels drets en relació a l'Administració pública, del dret a gaudir d'un medi ambient, del dret que l'activitat turística dugui un desenvolupament sostenible..., una sèrie de drets que fan que les polítiques que dugui qualsevol govern tinguin aquesta orientació, l'orientació i l'adaptació i que tinguin (...), com a cúpula de l'acció política aquesta defensa d'aquests drets i d'aquestes llibertats.

Article 9 *quater*, que no poden oblidar: drets socials, com és l'actuació de l'Administració pública en defensa integral de la família; els drets de les parelles estables; protecció específica i tutela social del menor; no discriminació dels drets de les persones dependents, les seves famílies, igualtat d'oportunitats; la no discriminació per raó de sexe; els drets en relació a les persones dependents; la lluita contra la pobresa garantint una renda mínima d'inserció en termes que pugui preveure la llei; l'accés a un habitatge lliure, digne, perdó; gaudir d'un medi

ambient adequat, que ja hi hem fet referència. I com aquests molts i molts d'altres que els acab de fer ara en aquest moment la relació.

I els drets relatius, que açò és una fixació del Sr. Rosselló, i per tant perfecte i em sembla molt bé i em sembla correcte, hi ha un article, Sr. Rosselló, l'article 9 *quinquies*, dels drets relatius a la cooperació i al treball, a l'ocupació i al treball, que també es reconeixen en aquesta introducció que nosaltres vam posar aquí, per ser justs que nosaltres vam posar aquí no, que entre tots hem fet que avui açò estigui aquí.

Per tant creguin-me si jo acab aquest primer torn de la meua intervenció per dir que nosaltres ens mantenim en el dictamen que ha sortit de la comissió en tots els seus termes, que crec que millora -i ho hem dit abans des del primer moment- substancialment..., ja no faig referència a la primera proposta, que va ser el document base que nosaltres vam presentar com a proposta pròpia perquè l'havíem assumida, sinó que millora substancialment la proposta que vàrem signar tres grups parlamentaris, que millora substancialment la proposta que va sortir de la ponència, aquesta vegada sí, parlamentària, amb informe, i que millora i que es consolida una volta ha fet el pas per la Comissió d'Assumptes Institucionals.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres mantindrem íntegrament el text tal com ha sortit de la comissió i no donarem suport a aquestes esmenes que s'han defensat aquí. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

(Alguns aplaudiments)

En torn de rèplica, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President. Senyores i senyors diputats, molt ràpidament perquè ja estam entrant en tot aquest debat. Bé, vull lamentar que el Partit Popular no estigui disposat a fer un petit esforç més que se li demana des d'aquesta cambra, però que quedi clar que això és el que hi ha.

El que jo no puc consentir és que el Sr. Huguet des d'aquesta tribuna em vulgui ensenyar a interpretar els textos perquè jo, d'això, ja en sé, i el que diu l'article tercer, apartat 3, és exactament: "Les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües", en definitiva, les institucions de la comunitat autònoma lluitaran per arribar a les condicions de plena igualtat. Això no és el mateix que dir que aquest estatut reconeix la igualtat de les dues llengües, no és el mateix, Sr. Huguet. Evidentment vostè no vol donar aquesta passa; no la doni. Sí, sí, ha pretès dir que hem d'anar a proposar esmenes quan tanmateix ja ho diu, ja ho diu des del 99. Idò no ho diu

des del 99, no ho diu i vostès no volen donar aquesta passa. D'acord, estupend; idò no la donin i no podem donar suport a aquest Estatut d'Autonomia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Té la paraula pel Grup Parlamentari PSM el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, avui a la intervenció que ha fet el Sr. Matas ha dit textualment que ell volia, el Sr. Matas, que aquest estatut garanteixi la igualtat dels ciutadans de les Illes Balears amb els ciutadans de la resta d'Espanya, paraules textuales, i jo em deman: per què no vol que aquest estatut garanteixi la igualtat entre els mateixos ciutadans de les Illes Balears? També ha dit que a les Illes Balears hem d'aconseguir que no hi hagi ciutadans de primer i de segona; per què en qüestions lingüístiques comporta que hi hagi ciutadans de primera i de segona?

El mateix Sr. Huguet ha pujat aquí dalt i ens ha llegit un tros del preàmbul que diu que garanteix la igualtat de drets; per què no garanteix la igualtat de drets lingüístics, Sr. Huguet?, per què no? Hi ha qüestions en què no som iguals, hi ha qüestions en què els catalanoparlants ens sentim discriminats, hi ha qüestions que aquest estatut hauria de solucionar i vostès no volen solucionar.

Per altra part ha de quedar clar que l'article 3 -ja ho ha dit molt bé el Sr. Rosselló- no té res a veure amb el que aquí plantejam. L'article 3 no té res a veure amb allò que plantejam de dret i deure, però tampoc no té res a veure amb la transacció que hem plantejat. Res d'eufemismes, Sr. Huguet, res d'eufemismes. Nosaltres el que hem presentat és una transacció molt suau, molt suau, sobretot pensant en la nostra ideologia per arribar a acords; hem fet l'esforç màxim que podem fer, confiant que vostès també tindrien la mateixa predisposició. Haguéssim desitjat molt més una formulació explícita, haguéssim desitjat més encara que es reconegués la preeminència de la llengua pròpia, però nosaltres, per responsabilitat en vistes al consens, hem fet una formulació que pensàvem i pensam que és assumible per tots, a no ser, a no ser que ni hagi motius amagats que després en parlarem.

Perquè què hem de plantejar?, què suposa el deure de conèixer el català? Escoltin, no ens vulguin vendre el que no és. No es pensi ningú o que ningú faci pensar que açò suposa que es multarà a ningú per no saber el català, com no es multa ningú per no saber el castellà. Jo tenc un amic metge búlgar que no sap quasi una paraula de castellà i ningú no li ha posat una multa, però així i tot la Constitució -i ell té la nacionalitat espanyola- la Constitució diu que tots els espanyols tenen l'obligació de saber el castellà. Què suposa l'obligació de saber el castellà?, simplement no poder al·legar desconeixement, i simplement els catalanoparlants sentir-nos en igualtat de condicions amb els que parlen la llengua castellana, res més.

Li agraeisc, Sr. Huguet, que no hagi parlat aquí d'imposicions, però també agrairia al Partit Popular que no en tornés parlar mai més, que no en tornés parlar mai més, perquè en el moment en què en tornin parlar esper que de cop, de cop, demanin la reforma constitucional, perquè si no se suposa que la Constitució Espanyola també estableix una imposició, i tenguí açò molt clar.

Però a mi m'agradaria demanar-me per quin motiu un partit d'aquesta terra, un partit que es diu que estima les Illes Balears, no accepta, no defensa, no vol la igualtat de la llengua catalana i la llengua castellana, per quin motiu accepta que la llengua pròpia d'aquí sigui aquí menys oficial que una llengua forana?, per quin motiu? Només n'hi pot haver dos: o perquè són presoners dels sectors més anticatalanistes i reaccionaris d'aquesta societat i no volen perdre aquesta quota electoral, així de clar; o des de Madrid no els ho deixen fer perquè estan immersos en una campanya contra l'Estatut català que posa el mateix. Només hi ha aquest dos motius. O si no n'hi hauria d'haver un altre, que és molt pitjor i no el vull pensar.

Tan estrany seria pensar que el president d'un govern d'una terra defensés la llengua de la terra?, tan estrany seria pensar que un govern d'un país defensés la llengua del país? A quin país del món podem trobar que els seus governants defensin una llengua forana en contra de la llengua pròpia? No demanam que demanin privilegis per a la llengua d'aquí, demanam simplement que l'equiparin amb la llengua oficial de l'Estat. Tan estrany seria poder pensar que podríem arribar a tenir un Govern normal? Sincerament no ho puc entendre, no puc entendre aquesta situació. Hem fet tots els esforços possibles, hem fet els intents màxims que podríem arribar i com sempre, la llengua catalana torna pagar aquesta manca d'acord, aquesta manca de voluntat d'acord del Partit Popular.

No m'estendré molt més, només acabar dient una cosa. Ha parlat Sr. Huguet de calat sentimental, ha dit que vostès també s'estimen la nostra llengua. El més suau que li puc dir és que l'estimen d'una manera molt rara.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Popular...Ah! Perdó, la Sra. Francina Armengol té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument perquè el Grup Parlamentari Socialista en aquest títol té vives poques esmenes i tornar a repetir una mica el que hem dit abans. Des del grup parlamentari hem plantejat i hem acceptat que es transaccionés el nostre preàmbul alternatiu i per tant, que sigui un preàmbul, com a mínim més d'acord o més de consens que podria haver estat en l'informe de ponència que s'havia tramitat. Hem retirat l'esmena 4933, ens queda tot el títol de drets i deures i és cert que des del Grup Parlamentari Socialista és una qüestió ideològica molt important que hi fos dins l'Estatut d'Autonomia, com he explicat abans i en aquest moment hi és.

Hem aconseguit que una de les fites importants del Partit Socialista per poder arribar a l'acord entorn a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que era garantir més drets als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i poder-los donar aquesta garantia que haurem de desenvolupar una llei específica de cartes de drets socials, com bé preveu el dictamen de comissió i per tant, tindrè temps de seguir debatent en aquesta cambra parlamentària els drets socials nous que tindrà la ciutadania de les Illes Balears, tal i com preveu el projecte de reforma de l'Estatut d'Autonomia. Com deia, hem aconseguit que una de les fites importants que havíem marcat des del Partit Socialista, a l'inici que parlàvem ja de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, sigui una realitat en aquest moment en el projecte de reforma de l'Estatut d'Autonomia. Ens n'alegram, ens sap greu que no sigui el màxim que demanàvem des del Partit Socialista, però nosaltres som conscients i ho hem dit en totes i cada una de les oportunitats que hem tengut, que arribar a acords significa això, cedir posicions des de cada un dels llocs i al final arribar a una intersecció conjunta que pugui fer que anem aproximant postures. I per tant, caminem junts, avancem junts cap un estatut millor en aquest cas, però al final per garantir uns serveis als ciutadans molt millors, per fer política de forma molt més propera a la ciutadania de les Illes Balears.

Per tant, en ares en aquest major acord sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia, nosaltres retiram la nostra esmena del títol de drets i deures i votarem a favor del dictamen de la comissió perquè creim que avança moltíssim el projecte de l'informe de ponència que era zero drets. I evidentment també avança moltíssim la proposta que havien fet la comissió d'experts inicialment que també eren un seguit de principis rectors, però que no garantien nous drets als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Creim que és un fet molt important destacar que hi hagi un títol de drets i deures per als ciutadans de les Illes Balears. Crec que és important destacar-ho en aquesta cambra parlamentària, és un debat que tal vegada hem tengut des de diferents punts de vista, segons la part jurídica dels drets. Però creim que és fonamental el compromís polític de totes les forces polítiques en garantir aquests nous drets pels ciutadans de les Illes Balears.

Evidentment, li pertocarà complir-ho a qui governi a les Illes Balears. Per tant, fer possible que les administracions públiques de veritat garanteixin aquests nous drets. Aquests nous drets que fan referència a una millor educació pública, que fan referència a una millor sanitat pública, que fan referència a les prestacions socials bàsiques garantides, la renda mínima d'inserció per a l'Estatut d'Autonomia i que fan referència als drets lingüístics de l'administració de la comunitat autònoma, Sr. Huguet i que és el que diu ara el dictamen de la comissió i no el que dèiem a la nostra proposta i tots i cada uns dels drets que plantejam, igual que els objectius de plena ocupació que se plantegen, per tant, totes les institucions de les Illes Balears. Per tant, en ares a aquest consens, nosaltres retiram l'esmena del títol de drets i votarem a favor d'aquest articulat. Del preàmbul, exposició de motius, el títol preliminar i el títol de drets i deures que és d'allò que estam parlant.

En el títol preliminar hi ha l'article 3 que votarem a favor, perquè és el mateix article 3 que hi ha a l'Estatut d'Autonomia aprovat actualment. En la qüestió de la llengua, repetesc,

mantenim la mateixa posició aquí i la mantendrem a les Corts Generals, que se mantengui el que diu actualment l'Estatut d'Autonomia, que no és el mateix que diu en aquest moment el dictamen que ve de comissió. Nosaltres aquí i a Madrid defensarem que se mantengui el que diu actualment l'Estatut d'Autonomia en referència a les dues llengües, dues llengües oficials en igualtat de condicions. Però res de modalitats lingüístiques que és el que s'ha introduït sense l'acord del Partit Socialista. Per tant, aquesta és la postura que mantendrem.

En aquesta qüestió lamentam, i acab, que no s'hagi pogut fer l'acord unànime de tota la cambra, que creim que hagués estat molt positiu per al Parlament de les Illes Balears, però sobretot per a la ciutadania de les Illes Balears. Creim que aquesta qüestió és una qüestió d'Estat, allà on tots hem d'anar junts. Crec que hi havia una situació molt possible perquè tots anàssim junts i lamentam que el Grup Popular no hagi pogut fer aquest esforç.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Rosselló, no s'enfadi que no és bo per a la salut. A mi només me queda un recurs en aquest moment, demanar-li disculpes si l'he ofès en alguna cosa. Jo no li he volgut fer interpretació, jo l'únic que he dit ha estat que l'article actual de l'Estatut d'Autonomia, que va ser conseqüència de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de l'any 1999, el punt número 3 va ser després d'un debat i va ser una introducció que vàrem fer conjuntament i a la qual hi va participar el PSM, el punt número 3. I l'únic que fet ha estat un interrogant, si açò s'ha interpretat com una afirmació és que m'he expressat malament. L'interrogant era el següent quina diferència hi ha entre el punt 3 de l'article 3 de l'actual Estatut i la proposta que fa el PSM com a transacció? Jo crec que n'hi ha una de substancial, per açò ho he dit, ho trobarà en el *Diari de Sessions*. Jo crec que n'hi ha una de substancial i si no hi és, no fa falta la transacció. Açò era el que havia dit, almanco era el que volia dir i en el *Diari de Sessions* ho veurà.

Jo vull agrair el to de com s'ha iniciat aquest debat i aquesta defensa aferrissada que ha fet el representant del PSM i per què no dir-ho, també d'Esquerra Unida. Però jo crec que s'ha d'agafar la globalitat d'aquest paquet, d'aquest primer debat i crec que si a açò ho posam dins una balança de dos platets, és molt més allò que aconseguim i allò que hem introduït dins aquest primer debat quant a preàmbul, quant a títol preliminar, quant a drets i deures, llibertats i no allò que tal vegada hi ha a punt encara de no acord. Jo crec que és molt més. Per tant, sí que apel·la que després considerem la globalitat, que tots mantenguem la nostra postura, amb desacords que hi pugui haver, però que després siguem capaços de pensar el tot i no la part.

I per què no dir-ho, agrair l'actitud oberta i conciliadora en aquest cas del Grup Parlamentari Socialista entorn l'esmena que mantenia en el títol de drets i llibertats. Per tant, crec que

açò, com han dit també en el preàmbul, demostra que no venim aquí amb les mans buides, no venim aquí sense res, sinó que venim aquí amb un bon bagatge de moltes hores de feina, de moltes sessions, de molts d'acords, moltes transaccions, que pensam que ha de fer possible que avui tinguem la millor proposta d'Estatut d'Autonomia possible que puguem tramitar en el Congrés de Diputats.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Per fixació de posició té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Per fixar la posició dels diputats d'Unió Mallorca. Creim que en aquest Parlament estam d'enhonorabona, crec que és una molt bona notícia que hem de felicitar no només al Grup Popular, al Grup Socialista i Unió Mallorca, sinó a tots els grups la feina que hem fet de transacció, la feina que hem fet de consens per arribar al text que avui aprovarem. El text que avui aprovarem és un text molt millor que el que signaren conjuntament el Grup Socialista, el Grup Popular i Unió Mallorca en la presa en consideració, és molt millor, infinitament millor que el text que varen redactar els savis de reforma de l'Estatut i és infinitament millor que el text que va sortir aprovat de la ponència.

És un text, com han dit tots els grups, no és el text de ningú, no és el text evidentment d'Unió Mallorca, però és fruit del consens i avui votarem a favor de la proposta perquè se millora fonamentalment el finançament de la nostra comunitat, s'asseguren inversions per compensar el nostre dèficit històric i se reconeix d'una manera definitiva el fet insular. Votarem a favor perquè s'incrementen les competències i se reforça el paper dels consells com a institucions d'autogovern. Perquè la proposta en la inclusió dels drets i deures que va proposar el Grup Socialista milloren substancialment el text que hi havia, que se presentava i que havien firmat conjuntament de la presa en consideració. En definitiva, votarem a favor perquè se millora substancialment allò que teníem.

És veritat que queden pendents un seguit d'esmenes presentades pel Grup Esquerra Unida i el PSM. Fonamentalment és una llàstima que haguem perdut l'oportunitat històrica de què s'hagi aprovat un text per unanimitat de tot el Parlament, només per un aspecte. I en això hem de reconèixer el *mea culpa* de tots, perquè no hem estat capaços d'entre tots els diputats de trobar un text de consens en un tema tan important com és la llengua. Nosaltres des d'Unió Mallorca compartim amb el Grup Socialista que si s'ha de modificar el tema de la llengua, més val deixar-ho com està i que si s'ha de deixar com està, s'ha de deixar completament com estava.

Per tant, donarem suport a aquest text, donarem suport al text tal i com s'ha presentat. Ja sé que no és ara, perquè l'article 14 no toca ara, però la diferència en el tema de llengua quedarà

reflectida a l'article 14. I si bé votarem el text de la ponència, també donarem suport a les esmenes que s'han presentat per part de tots els grups i que coincideixen amb la que Unió Mallorca va presentar en aquest aspecte, la 4741 i que avui hem retirat. Però això no vol dir que no sigui una millora important i substancial la del text que se presenta. El que és una llàstima que per un aspecte, que hauria de ser un aspecte de consens, s'hagi perdut l'oportunitat..., o se perdi l'oportunitat, jo encara confii que al llarg del debat encara se plantegi, però se perdi l'oportunitat de què s'aprovi un Estatut per unanimitat. No és l'Estatut de cap dels grups, no és l'Estatut d'Unió Mallorca, és un Estatut millorable, sens dubte. Però creim que és un bon Estatut que millora la proposta que se va presentar inicialment, la proposta que se va presentar en ponència i la proposta que varen fer els savis.

Per tot això, des d'Unió Mallorca votarem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

Senyores i senyors diputats, abans d'entrar a les votacions, recordar que les esmenes del Grup Mixt, com ha recordat molt bé el seu portaveu, la 4738 i la 4739 estan retirades. I també si ho he entès bé, per part del Grup Parlamentari Socialista, s'han retirat la 4933 i la 4936, si m'ho vol confirmar la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Hem retirat les tres que quedaven vives, la 4930, la 4933 i la 4936. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara deman a tots els grups parlamentaris si podem fer votació conjunta o feim votació separada? Conjunta.

Sí?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Nosaltres demanam dues separacions de votacions perquè hi ha esmenes d'altres grups parlamentaris que les donarem suport, esmenes que ens abstenem i esmenes que votarem en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Si es tan amable i m'ho vol dir.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Demanaíem votació..., les que diré ara se poden fer totes en un sentit únic de votació. La 4532 d'Esquerra Unida, la 4252 del PSM, la 4254 del PSM, la 4255 del PSM i la 4256 del PSM. Això seria un bloc.

Després demanaríem un altre bloc separat que seria la 4253 del PSM, la 4257 del PSM, la 4258 del PSM, la 4539 d'Esquerra Unida, la 4537 d'Esquerra Unida i la 4269 del PSM.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Bé ara farem la votació del primer bloc, que ha dit la Sra. Armengol, no emporta repetir-ho, si qualcú té algun dubte ho puc repetir amb tota tranquil·litat. Està clar el que anam a votar? Ho diré perquè quedi en el *Diari de Sessions*.

La 4532, 4252, 4254, 4255 i 4256. Aquest és el primer bloc.

Senyores i senyors diputats ens preparam per la votació. Passam a votar.

7 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció.

Ara senyores i senyors diputats passarem a votar el segon bloc, la 4253, 4257, 4258, 4539, 4537 i 4269. Passam a votar.

7 vots a favor, 30 en contra, 16 abstencions.

I ara passarem a votar la resta, si és que n'ha quedada qualcuna de viva.

Senyores i senyores diputats passam a votació.

22 a favor, 30 en contra, 1 abstenció.

Ara passam a la votació del vot particular defensat pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Passam a votació.

7 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Ara si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta del preàmbul de la denominació del títol I dels articles 1, 2, 2 bis, 3, 4, 4 bis, 5, 6, 7, 8, 9 de la denominació del títol I bis i dels articles 9 bis, 9 ter, 9 quater, 9 quinques, 9 sexes, 9 septies, 9 octies, 9 novies, 9 decies, 9 undecies, 9 duodecies, 9 terdecies, 9 quaterdecies, 9 quinquesdecies, 9 sexesdecies i 9 septiesdecies.

Correcte? Perdó?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, nosaltres demanaríem votacions separades. Per una banda els articles 3, 4 i el preàmbul.

EL SR. PRESIDENT:

3, 4 i el preàmbul.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Després una altra votació en què hi hauria l'1, el 6, el 9 i tots els nous que duen complement. I els altres poden anar tots junts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Jo demanaria separar de la primera votació el preàmbul del 3 i el 4.

EL SR. PRESIDENT:

El preàmbul per separat.

Bé idò així, si els sembla bé, passarem a votar l'article 3 i 4. Passam a votació.

46 vots a favor, 7 en contra, cap abstenció.

Ara passam a votar el preàmbul. Passam a votació.

46 vots a favor, 4 en contra, 3 abstencions.

Ara passam a votar el grup que és l'article 1, 6, 9 i la resta dels nous, com ha dit molt bé la Sra. Mascaró. Per tant, passam a votació.

46 vots a favor, cap en contra, 7 abstencions.

I ara passam a votar la resta d'articles. Passam a votar.

52 vots a favor, 1 en contra, cap abstenció.

Bé, a continuació passam a la defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars que es mantenen en el títol II del dictamen. Així mateix es debateran les esmenes RGE núm. 4931 i 4932/06 del Grup Parlamentari Socialista, en la part que afecta la matèria al·ludida. Les esmenes que es debaten són les següents: de la RGE núm. 4540/06 a la RGE núm. 4544/06 i de la RGE núm. 4546 a la 4562/06 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. De la RGE núm. 4270 a la RGE núm. 4271/06 i de la RGE núm. 4284, 87, 88, 90 i 91 i la RGE núm. 4295 a la RGE núm. 4328 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. RGE núm. 4931, 32, 37 i 38 del Grup Parlamentari Socialista. Vots particulars del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista als articles 10, esmena RGE núm. 4803/06; 11.10 esmena RGE núm. 4804/06; 11.16 esmena RGE núm. 4806/06; 12 esmena RGE núm. 4807/06 i article 15 esmena RGE núm. 4809/06. Del Grup Parlamentari Socialista

als articles 10, esmena RGE núm. 4803/06 i a l'article 12 esmena RGE núm. 4807/06.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El grup que represent ha presentat dos tipus d'esmenes a aquest títol, aquest títol II de competències de les Illes Balears. En primer lloc hem presentat una esmena a la totalitat del títol i per altra banda, o pensant-nos que aquesta esmena no seria globalment acceptada, almanco tendria algunes dificultats per ser acceptada, hem presentat esmenes parcials a cada un dels articles que consideràvem fonamentals que se canviessin, no eren tots, però sí alguns.

Per tant, defensaré molt breument perquè ja estam en un tràmit últim i ja no me'n record quantes vegades he defensat això per les distintes bandes, però sense dedicar excessiu temps a l'esmena a la totalitat del títol. Nosaltres hem presentat aquesta esmena, conseqüents amb la nostra filosofia, filosofia que desgraciadament avui veim frustrada que aquesta era la gran ocasió de pegar el bot qualitatiu que aquesta comunitat autònoma es mereixia. Per tant, d'anar al fons de la qüestió, de recuperar el temps perdut i d'aconseguir un Estatut d'Autonomia, una carta magna del nostre país, que tengués les característiques que correspon, que recuperés, repetesc, el temps perdut i que se situés en el mateix nivell de la resta de comunitats autònomes.

Vostès me perdonaran, però vaig ser un incrèdul, jo des del primer moment en què vaig sentir el meu President, Sr. Matas, dir que "si Catalunya 10, nosaltres 11" m'ho vaig agafar seriosament. I des de llavors vaig començar a fer feina amb la idea de què aquí de veres tenguéssim un Estatut d'Autonomia que assolís la totalitat de competències, de continguts, d'essència, de filosofia que havia de tenir les màximes quotes d'autogovern del nostre Estat. Per això vàrem presentar una esmena a la totalitat al títol que ja canviava la forma de redactar el títol.

Si vostès llegeixen l'Estatut d'Autonomia que tenim, veuran que tenim un títol X, un títol XI i un títol XII que fan referència a les competències pròpies, les competències compartides i les competències exercides per gestió de la... I després tenim tot un seguit d'articles, a partir del 13, que són a mesura que s'han anat incorporant competències a la nostra comunitat, sanitat, educació, etcètera. Ara hi afegim policia, afegim altres. Nosaltres pensàvem que era el moment de dir, aquest és el mapa de competències que hi ha dins aquest Estat, hi ha tot aquest llistat de competències. Enumerem el llistat complet de competències i dins cada una d'elles definim quina és exclusiva de l'Estat, quina és exclusiva de la comunitat autònoma i quines tenen condició de ser transferides, ja siguin transferides en el futur, o transferides en gestió. En definitiva, establir ja d'una forma clara i nítida, nosaltres pensàvem que li donava molta més solvència, molta més alçada, molta més categoria al redactat d'aquest estatut.

Bé, aquesta és la forma, el fons, les diferències no són grosses en el fons, però n'hi ha algunes que jo vull destacar, que vull destacar i que per al nostre grup són importants. Primera, la competència de gestió no exclusiva, però sí de gestió en exclusivitat de la nostra comunitat, de ports i aeroports, jo consider que aquesta competència per a la nostra comunitat autònoma és més important que per a Catalunya, que per a Andalusia o per al País Basc, ateses les característiques del nostre model econòmic, la Sra. Vicepresidenta ara m'haurà de donar la raó, i és que no estic argumentant el mateix a cada banda, sinó el que convé a cada banda. Bé, idò, si les nostres illes que tenen una economia basada en un 80% en el turisme no han de tenir les competències de ports i aeroports, *que venga Dios y lo vea*. És la que més ho necessita de tota Espanya, per tant aquesta és una diferència de fons a l'hora d'analitzar les competències.

Una altra. Dins les polítiques de treball, la inspecció de treball, com es pot fer una política seriosa, des de la comunitat autònoma, de lluita contra la sinistralitat laboral, de lluita per legalitzar els convenis col·lectius, de lluita per normalitzar a fons el mercat laboral si la inspecció de treball depèn d'una administració diferent a la que té les competències per aplicar aquesta política, com així s'ha reconegut, per exemple, a l'estatut català en aquest cas.

L'altra era la d'immigració. La d'immigració fins i tot a l'hora de definir i pactar amb l'Estat les quotes.

L'altra era la de règim penitenciari. I l'altra era la de política de participacions social. Aquestes són les grans diferències des del punt de vista de contingut de la concepció diferent.

Ara bé, entrem ja a l'apartat d'esmenes concretes a l'articulat, partint de l'articulat del dictamen que ens ha arribat a aquest plenari. Intentaré fer un exercici pragmàtic, no intentar dedicar massa temps al que no consider fonamental i centrar-me en les 5 o 6 que consider importants. A la 4541 no li donaré excessiva importància. Bé, la 4542 és una esmena a l'article 10 -a totes les que em referiré ara són a l'article 10- apartat 2 on nosaltres, amb el tema de les polítiques locals, consideram que l'administració de la comunitat autònoma també hauria de tenir competències en relacions entre les institucions autonòmiques i les entitats locals i fórmules associatives entre els distints ajuntaments. El que avui ens dóna el text es podria interpretar, però no s'interpreta amb la claredat que jo crec que ho interpreta la meva esmena.

A l'apartat 8, dins tota la política d'aigües també planteja la competència de la comunitat d'aigües subterrànies. Bé, després l'esmena de l'apartat 10 sobre els temes de sector agroalimentari, sincerament és una esmena de redacció que pràcticament es podria considerar que està quasi tot el que jo plantej recollit ja en aquests moments en el text.

L'esmena de l'article 10 també, també està recollit pràcticament amb un redactat diferent. Nosaltres deixam absolutament clar el tema de les prestacions no contributives, les PNC, perquè en el text se'n parla amb un nom més genèric, que no se sap si ens estam referint a això o no, perquè al final cercar el màxim de claredat en un capítol de competències és lluitar, és treballar per tenir els menys conflictes jurídics

possibles; també és ver que després ve l'altre argument que és dir, quan més tancat està, menys interpretació hi ha i menys pots posar de vegades coses que tal vegada interessaria posar-hi, jo crec que és millor, atesa l'experiència que tenim de 25 anys d'autonomia, que les coses quedin clares i que si dius PNC digui PNC no digui una altra cosa, i així sabem de què parlem. Per això hem presentat aquesta esmena.

Bé, en les polítiques de gènere de l'article 10, apartat 14 bis, en aquest cas el text va optar per anunciar polítiques de gènere. Nosaltres optàvem per un text que desglossàs el que això volia dir, planificació i execució d'actuacions destinades a promoure la igualtat, etc., etc., no? És un redactat diferent, de contingut desglossat.

L'apartat 22 el mateix respecte de cultura. S'ha optat per fer un enunciat de polítiques culturals i nosaltres entram més a fons, plantejant activitats artístiques i culturals, foment i difusió, creació i producció teatral, musical, cinematogràfica, etc., no hi entraré, però en definitiva hem optat pel model més explicatiu.

Hi ha una esmena, la 4549, que jo consider fonamental, l'he situada dins el llistat d'esmenes que avui matí, al meu torn d'intervenció, de resposta al president de la comunitat autònoma, quan he relacionat el que per a nosaltres era substancial, aquesta l'he considerada fonamental. És el foment i la regulació de l'economia social. Consider que fer una mera referència dins el cooperativisme dins tot l'articulat, sense parlar del concepte global d'economia social, em sembla més propi d'una comunitat autònoma que no fa pràcticament res en torn a aquest terreny, que considera que és la cua de la cua de la cua de tot l'Estat en polítiques d'economia social, que algunes comunitats autònomes dirigides pel Partit Popular, com la de Múrcia, ens en donen amb cullereta i que aquí, a més d'estar tant a la cua que ni tan sols ho posam a l'Estatut d'Autonomia, em sembla absolutament inacceptable.

Una altra esmena que consider important a l'apartat 31, quan parla d'energia és foment de les energies renovables i eficiència energètica. És un altre afegit que consider important en el tema de les competències. Continuem parlant de l'article 10.

A l'apartat 35 no seria fonamental, el 44 que fa referència a consum, crec que també de la forma que al final queda redactat recull part important de l'esmena que nosaltres hem plantejat.

L'esmena 4553 que fa referència a l'apartat 47, em sembla molt important, si ja hem renunciat a temes fonamentals d'immigració, segons el text que jo presentava abans com a alternativa global al títol, ara, a l'actual redactat, l'actual apartat que fa referència a polítiques d'immigració, crec que és absolutament imprescindible afegir "control de les condicions laborals dels immigrants", entrar dins aquest tema i "polítiques de participació social".

A l'article 10, nosaltres hi afegim un apartat que senzillament no entenem com és possible que no hi sigui que fa referència, textualment diu: "Polítiques actives d'ocupació, formació, intermediació laboral, regulació, autorització i

control de les agències d'ocupació, prevenció de riscos laborals i salut laboral, control de la legalitat i registre de convenis col·lectius d'empreses que desenvolupen la seva activitat a l'àmbit territorial de les Illes Balears. Inspecció de treball". Punt, "inspecció de treball". Accept que punt, "inspecció de treball" és un tema complicat, vostès no hi estan d'acord i jo ho accept, la resta, si vostès no accepten aquesta esmena, han de tancar la Conselleria de Treball, perquè el que fa la Conselleria de Treball és exactament el que acab de llegir aquí que, a més, ho fa des que hi ha les transferències de polítiques actives d'ocupació, no m'he deixat ni un apartat ni n'he afegit cap de nou, el que posa aquí, no puc entendre com això no consta a les competències d'aquesta comunitat autònoma, no ho puc entendre. Sense cap dubtem, el tema d'inspecció de treball és el bot qualitatiu. Això seria ..., això és de l'esmena anterior, a un títol diferent i nou, però això, que és el que es fa, no ho puc entendre.

Passem a l'article 11. Jo hi afegiria un nou apartat que fes referència a "hisendes locals, règim electoral dels municipis, determinació de funcions públiques d'existència necessària als ens locals de les Illes Balears". Un nou apartat també a l'11, que parli de "titulacions i exercici de professions relacionades amb l'esport i el temps lliure", aquest és un element ..., curiosament a la Llei d'esports que està en discussió en aquests moments, parla del tema de les titulacions, bé, com és que ho plantejam a la llei que discutim ara i no ho posam com a competència de la comunitat autònoma, com una competència compartida, a més estic plantejant, ni tan sols estic plantejant competència pròpia.

Aquesta me la botaré -veig que ja s'ha encès-, bé, evidentment a l'article 12 apartat 15, la redacció que fa de ports i aeroports, la redacció que fa el text és "allà on l'Estat accepti", jo li llev això d'"allà on l'Estat ho accepti" i plantej senzillament "gestió directa dels ports i aeroports qualificats d'interès general i situats a les Illes Balears". Em sembla de pura lògica.

I bé, ja arribam a l'esmena de l'article 14, on no gastaré molta saliva, perquè té molt a veure amb el debat que hem tengut abans, però ara ens haurem de retratar tots. Si realment no volem moure res de la llengua, hem d'admetre vostès aquesta esmena que diu que inclou les modalitats dialectals, si vostès no accepten aquesta esmena, no tornin a dir que no volen moure res de la llengua, perquè hauran mogut un article que és el 14.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló.

Pel Grup Parlamentari PSM, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Crec que seré més breu que a la intervenció anterior, perquè és un tema en què podria allargar-me moltíssim, però pot arribar a ser molt àrid, també. En primer lloc, vull deixar constància

que hem presentat una esmena global de substitució al títol de competències, i en previsió que no fos aprovada, cosa més que probable, una sèrie d'esmenes parcials que presumiblement també és probable que no s'aprovin, però bé, almenys ho intentarem.

Dit açò, pens que és convenient iniciar la meua exposició exposant les motivacions de fons de la nostra esmena de substitució. Tres són les idees bàsiques que inspiren la nostra proposta. Primer: aconseguir el màxim de competències sense trencar el marc legal vigent; segon: ampliar al màxim les competències exclusives de les Illes Balears; i tercer: garantir al màxim les competències enfront de visions reduccionistes o ingerències estatals via normes bàsiques.

Per aconseguir aquests tres objectius, hem catalogat totes les competències en funció que siguin considerades exclusives de les Illes Balears, compartides amb l'Estat i simplement executives. A la vegada, hem optat per detallar al màxim cada una de les competències com a element de blindatge enfront d'interpretacions restrictives. He de dir, perquè tampoc no tenim res a amagar que és el mateix sistema que s'ha utilitzat a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i d'Andalusia, però també aquest sistema, per aquí el denigren, més valdria que ho sapiguessin, aquest sistema s'aplica a diversos països europeus de llarga tradició descentralitzadora. És el cas de la nova constitució de Suïssa del 1999 on les competències entre el govern federal i els cantons s'estableixen via aquesta distinció. O també és la proposta de la comissió sobre federalisme encarregada de proposar la reforma de la Constitució alemanya, és a dir que no hi manquen precedents per garantir l'efectivitat d'aquesta fórmula. Però, si més no, crec oportú també dir, perquè no hi hagi males interpretacions que la nostra proposta no és ni de bon tros un trasllat mimètic de solucions de fora, sinó l'adaptació d'aquest sistema a la realitat de les Illes Balears, una realitat competencial que és molt esquifida encara, per cert.

També vull dir perquè almenys consti al *Diari de Sessions* que amb la nostra proposta s'han respectat acuradament els límits fixats pel text constitucional, ara bé, també és cert i no ho hem d'oblidar que la Constitució deixa espais ben amplis per a la concreció pel que fa al concepte i a l'abast de les competències. La nostra proposta és una proposta de màxims, però respectuosa amb la Constitució, una proposta que evita amb la mesura possible la invasió competencial i que ens col·loca entre les comunitats autònomes de primera fila. No enumeraré, és un esforç inútil, totes les competències que volem detallar i desenvolupar, però sí que començaré a parlar de les esmenes parcials que, ja dic, només amb la intenció de millorar el text de la proposta, ha fet el nostre grup parlamentari.

Però abans vull fer un incís. Quan va ser evident a ponència que el Partit Popular es negava fins i tot a considerar la possibilitat d'un títol competencial modern, ambicions i que respongués a les necessitats reals de la societat de les Illes Balears, el nostre grup parlamentari pel sentit de la responsabilitat, una vegada més, pel sentit de la responsabilitat, va proposar un segon redactat, amb la mateixa ambició però seguint l'esquema clàssic de l'Estatut actual, article 10 competències exclusives, article 11 competències de

desenvolupament legislatiu, articles 12 competències executives. I, si bé formalment, aquesta proposta va ser acceptada, va ser després tan aigualida, tan rebaixada, que no s'assembla gens al que es pretenia. Hem de ser clars i hauríem de saber-ho tots, si exceptuam la competència en policia, no milloren les competències de la comunitat autònoma en gairebé res, i en certa manera hem de pensar que de cada bugada perdem un llençol, la proposta competencial ha estat de cada vegada més pobra, a partir de l'acceptació de la proposta que va fer el nostre grup parlamentari. I açò és el que volem solucionar amb les esmenes parcials encara que sigui difícil.

No les enumeraré totes, com he dit, però sí vull almenys fer el llistat de les que es nega a acceptar el Govern i el Partit Popular.

Com a competències exclusives: fórmules associatives dels ajuntaments; desenvolupament de la competència d'habitatge; desenvolupament de la competència d'urbanisme; regulació d'usos dels boscos; regulació de la participació de les associacions agràries i ramaderes; sanitat vegetal i animal; acord amb entitats estrangeres per a la promoció turística; condició d'artesà; productes i zones geogràfiques d'interès artesanal; desenvolupament de la competència sobre pesca; desenvolupament de la competència sobre cultura; ensenyament no reglat; foment i regulació de l'economia social; seguretat dels processos industrials; caixes rurals; corredors biològics i hàbitats naturals, etcètera.

Senyores diputades, senyors diputats, no els sembla a vostès que aquestes són competències que perfectament podrien assumir les Illes Balears? Jo crec que són perfectament assumibles, però sembla que açò és demanar massa.

Però no s'acaba aquí la història, passem ara a l'article 11, competències de desenvolupament legislatiu; i una altra vegada podria fer una llarga enumeració, productes farmacèutics, regulació de les activitats de distribució d'energia, planificació de l'agricultura i de la ramaderia, titulacions i exercicis de professionals, de l'esport i del temps lliure, etcètera. I si anam a l'article 12, tres quarts del mateix.

Però aquí no acaba tot, després segueixen d'altres mancances. Una de les nostres esmenes proposa, i això és important, que es fixi el compromís que en el marc de la llei de creació de la policia de les Illes Balears s'estableixi una junta de seguretat a cadascuna de les illes, amb participació dels consells insulars. Aquest compromís, inicialment, es va contreure per tots els grups parlamentaris i si qualcú revisa els distints textos de ponència, aquest era acceptat per tots. A darrera hora va ser retirat, unilateralment, pel Partit Popular, i jo crec que açò vol dir que no hi ha compromís que la futura policia estigui coordinada per una junta de seguretat que respongui a la realitat pluriinsular de les Illes Balears.

Entraré ara, que no hi he entrat en el primer debat, que no hi he entrat perquè no tocava i no crec que fos el moment, a l'article 14 de la proposta; l'article que defineix les competències en l'ensenyament de la llengua pròpia. Nosaltres ho hem qüestionat, aquesta definició de les modalitats, però sens dubte que ho retirin no ens basta ni fer-hi prop com per no equiparar les llengües. Aquest article, és cert, contra el parer de

totes les forces polítiques, llevat del Partit Popular, totes les altres hem presentat esmena de supressió; el Partit Popular ha forçat la inclusió dels termes mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer, i açò ho hem de dir clar, a més de ser una barbaritat lingüística, és una barbaritat lingüística pel mateix preu i amb més motiu hauríem de parlar de solleric, pollencí, sineuer, ciutadellenc, etcètera, que són diverses accepcions de les modalitats de la llengua catalana a les illes, a més de ser una barbaritat lingüística és, i això és el que em fa més por, obrir la porta en un futur al possible secessionisme lingüístic. I quan arribarà aquest futur, me podrien demanar, quan arribarà aquest futur? Molt simple, quan al Partit Popular li interessi, han obert la porta. Perquè naturalment aquesta definició, que és una barbaritat lingüística obri la porta a una possible valencianització d'aquest debat, que jo no voldria veure mai, però que la porta està oberta. I quan serà? Quan al Partit Popular li interessi.

Jo crec que han sentit tots vostès la resposta del portaveu Popular, resposta negativa a la nostra equilibrada i moderada demanda d'equiparació de les dues llengües oficials, i açò ho diu el portaveu d'un partit que introdueix uns conceptes innecessaris i lingüísticament falsos només per acontentar un sector molt concret del seu electorat, i preparant una futura polèmica que només pot dur més conflictes. Des del PSM consideram que s'han de preservar, protegir i respectar les modalitats lingüístiques, com per cert ho van fer quan exercien responsabilitats de govern, però denunciem fermament la possibilitat d'una utilització partidista d'aquestes. Però bé, ja he dit el que pensava i ja em rebran i en tot cas contestaré.

Tornem ara al debat estrictament competencial. Jo crec que ens hauríem de fer tots una pregunta, perquè el Partit Popular, quin és el motiu que unes competències que no vulneren la Constitució i que altres comunitats assumeixen no són acceptades aquí pel Partit Popular? Jo crec que és molt mal d'entendre, era el que deia abans, com es pot entendre que un president no defensi el que és seu, la seva llengua? Com pot ser que un govern, com tots els governs volen les màximes competències possibles, aquest govern digui aquestes no les vull quan altres comunitats les tenen i no hi ha cap problema legal? Per què no volen que hi hagi un estatut de màxims? Jo sincerament també torn fer una interpretació política: perquè açò suposaria destorbar la campanya que estan fent contra l'Estatut català, i jo és l'únic motiu que li dic. Jo crec que un govern normal, torn a dir que no tenim un govern normal, un govern normal per tot demana més competències.

Senyores diputades i senyors diputats, ja acab, jo crec que he explicat clarament el que pensam del títol competencial, he estat dur amb les meves paraules, és el que pensam; però malgrat tot, malgrat les meves paraules i malgrat el que pensam, si el Partit Popular aposta de ver per l'acord, si el Partit Popular assumeix que cal l'equiparació de les llengües, encara el consens és possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Armengol té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Som sense cap dubte ni un a un dels debats més importants del que fa referència a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que és el títol de competències de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Hem dit moltes vegades i en moltes ocasions, quan hem definit quina reforma de l'Estatut d'Autonomia volíem, hem dit que no volem ser més que ningú però tampoc menys que ningú i que per tant havíem d'aspirar a tenir el màxim nivell competencial, el màxim nivell d'autogovern aquí a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per tant, per això el Partit Socialista, des del principi, el Grup Parlamentari Socialista des del principi ha plantejat un títol alternatiu a totes les competències de la comunitat autònoma, un títol alternatiu en la línia que deia al principi, que no quedem enrera de cap altra comunitat autònoma; que no pareix raonable que ens limitem, des de les Illes Balears, a poder quedar al mateix nivell que estan i que estaran altres comunitats autònomes. Per això deia, hem expressat des de l'inici que era important fixar bé, clarificar bé tot el tema competencial a les Illes Balears, entre l'Estat i la comunitat autònoma, entre el Govern i els consells insulars i entre les altres institucions i els ajuntaments, era un tema i és un tema important per al Partit Socialista. Per tant, una clarificació bona de competències i evidentment assumir el màxim sostre competencial dins els límits de la Constitució Espanyola, com és evident i raonable que ho defensem des del Partit Socialista.

Per això hem plantejat aquest títol competencial alternatiu, en aquests moments encara és viva aquesta esmena, i me permetran que, malgrat decisions posteriors, faci una defensa de l'esmena que ha plantejat el Grup Parlamentari Socialista. Hem plantejat, com deia, un títol alternatiu, creim important la definició de com han de ser les competències a la comunitat autònoma, és important definir exactament què significa l'exclusivitat, què significa la part compartida i què significa la part executiva de cadascuna de les competències, i evidentment la possibilitat del foment propi que té el Govern de les Illes Balears o el consell insular en el seu cas en cadascuna de les matèries de les quals parlem. Per això nosaltres vàrem optar per un sistema de descripció de la competència, de desglossament de la competència, és ver, semblant a altres que es fa en altres comunitats autònomes, però que creim que clarifica moltíssim tot el panorama competencial i que ajuda a evitar possibles conflictes de constitucionalitat entre administracions que defensen que la seva competència o que una competència és seva i exclouent de l'altra institució. Creim que era un plantejament que modernitzava molt l'Estatut i que l'assimilava amb transparència, amb claredat i amb límits, que era important fixar els límits.

Bé, per això vàrem plantejar aquest títol alternatiu desglossant cadascuna de les competències, explicant cada competència fins on arriba la part exclusiva de la comunitat autònoma, la part de l'Estat i en el seu cas, a l'article 39, parlàvem de la part que pertocava als consells insulars. Creim que era més adequat aquest text més desglossat, creim que hagués garantit de cara al futur molta més claredat i perquè no dir-ho també, moltes més competències ja per a les Illes Balears. Entenem que el fet de desglossar, el fet de limitar molt

el que és de l'Estat possibilita molt més a la comunitat autònoma assumir competències de forma indirecta.

Com que nosaltres som defensors que aquest Estatut d'Autonomia ens ha de dotar del màxim autogovern possible, per això havíem fet tot el llistat amb cadascuna de les competències i desglossant exactament els límits que té cada institució sobre cadascuna de les matèries competencials de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

És veritat també que durant tot aquest debat de l'Estatut d'Autonomia, fins i tot, a proposta de la comissió d'experts, algunes propostes que s'han fet des de la ponència parlamentària i algunes que hem anat assumint des de diferents grups parlamentaris, hem pogut avançar el sostre competencial, jo crec que d'una forma notable, que té actualment la comunitat autònoma amb el projecte de llei que previsiblement s'aprovarà avui, i per tant és un avanç respecte de l'Estatut d'Autonomia que està en vigor. El sostre competencial que adquirim mitjançant aquest nou Estatut d'Autonomia és millor, sense cap dubte, que l'Estatut d'Autonomia que tenim actualment. També és cert que a nosaltres, com a força política progressista i que creim i no tenim por dels avanços i no tenim por de posar-nos límits aquí, en el Parlament de les Illes Balears, creim que haguéssim pogut anar un poquet més endavant, creim que haguéssim pogut avançar més, però de vegades val més fer passetes curtes i fer-les acompanyats amb la seguretat de què tots defensarem el mateix, que no arriscar-nos a defensar coses que ens haguéssim quedat possiblement més tot sols que no pugui ser l'acord final.

En definitiva, nosaltres plantejam un títol competencial més ambiciós per a les Illes Balears, amb la descripció de les competències, amb el desglossament de cadascuna de les matèries competencials per a les Illes Balears, amb qualque competència més que no compta en aquest moment el projecte de reforma de l'Estatut que s'ha aprovat a la comissió parlamentària i amb una clàusula de tancament que creim que blindarà les competències de les Illes Balears. Això és el que presentem com a Grup Parlamentari Socialista, però a totes i a cadascuna de les intervencions he dit exactament el mateix, nosaltres advocam per l'acord en la reforma de l'Estatut d'Autonomia i per tant donam més importància que hi hagi un Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears que no que se satisfacin les ànsies del Partit Socialista, que creim que serien beneficioses per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, però el que governa no ho veu així fins al límit que ho veim nosaltres.

Per tant, com que al llarg d'aquests debats que feim hi ha hagut un acord polític per a la votació final de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, això significa que nosaltres acceptaríem, si és el cas que el Partit Popular així ho proposi, que se'ns transaccioni el nostre títol competencial perquè la comunitat autònoma de les Illes Balears pugui assumir una competència que per a nosaltres és molt important. He dit a la meua intervenció anterior, i ho repetesc ara, som la comunitat autònoma amb més persones immigrades a tot l'Estat espanyol, per tant és important que la comunitat autònoma tenguí qualque cosa a dir en immigració; per tant, nosaltres acceptam la transacció que, com a competència executiva de la comunitat autònoma, que és el que hem defensat des del principi, quedi a

l'Estatut d'Autonomia la gestió dels permisos de treball de les persones immigrades. Aquesta és la proposta que feim des del Partit Socialista, en ares a tenir un consens superior amb molts temes de l'Estatut d'Autonomia, com anirem desglossant a cadascun dels debats.

En aquest debat concret hem anat acostant postures quant que hem anat posant més competències de les que inicialment hi havia dins el text de l'Estatut; hem desglossat qualque competències, ho creim favorable, i en aquest moment demanam al Partit Popular l'esforç que accepti la gestió dels permisos de treball per a les persones immigrades a les Illes Balears i que per tant aquesta competència entri dins el nostre Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Deix aquesta proposta en l'aire i esperaré evidentment la resposta del portaveu del Grup Parlamentari Popular que, sense cap dubte, jo crec que serà favorable.

I pas breument a explicar una altra esmena que hi ha plantejada del Partit Socialista a aquest debat del títol II, és a l'article 14. Hem explicat abans que nosaltres defensam l'acord al qual vàrem arribar amb el Partit Popular i que creim que ha romput d'una forma unilateral des del principi de la ponència parlamentària i que, per tant, nosaltres mantenim aquesta esmena viva en aquest debat parlamentari, que és la supressió de les modalitats lingüístiques insulars. Creim que no hem d'embullar ningú, la unitat de la llengua catalana la consagra claríssimament l'Estatut d'Autonomia actual i així hem de continuar; creim que aquests 23 d'Estatut d'Autonomia ens han donat les llibertats i la funcionalitat perquè tothom es pugui sentir còmode a la nostra comunitat autònoma. Per tant, una qüestió que nosaltres volem tenir aclarida amb el Partit Popular creim que no s'ha de tocar. Per tant, mantenim la nostra esmena i en el fet que no sigui acceptada, votariem en contra de l'article 14 de la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia que s'ha dictaminat a comissió.

En tota la resta esperarem la proposta del Partit Popular, però, sense cap dubte, amb l'acord al qual hem arribat de votació final de l'Estatut d'Autonomia, esper la posició favorable del Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És còmode en aquest moment, és a dir, és còmode no haver d'anar en contra dels compromisos i les paraules que en un moment determinat ja havíem assumit dins tot un paquet d'acord, i nosaltres havíem assumit dins aquest paquet d'acord introduir la immigració, per tant és fàcil endevinar que nosaltres estam d'acord, perquè ja hi estàvem. També que quedi clar, perquè el paquet era tot, no una part i per tant jo propòs la transacció, no perquè facem una divisió i ens quedem curts, ni curts ni llargs, sinó que jo propòs una transacció que vagi a l'article 12, que digui concretament "immigració en els

termes prevists a la Constitució”, que pot ser permisos de treball, pot ser altres coses, condicions de treball, etcètera, el que estigui previst, immigració en els termes prevists a la Constitució, i que s’incorpori com a competència executiva a l’article 12. Per tant, d’entrada sí, d’entrada sí i estic content que ens puguem reafirmar en el que ja estàvem d’acord, si hi havia l’acord, valgui la redundància, global.

Aquest segon debat, independentment d’aquest acord, té l’interès que té, i en té molt, perquè crear una institució, crear una comunitat, se li han de donar dues coses fonamentals: competències i doblers, i ara estam en el tema de les competències, competències i doblers, i després institucions que ho gestionin. Doncs, en aquest camp, en el camp de les competències, l’Estatut d’Autonomia va de l’article 10 a l’article 17, i jo no ho dividesc en tres grups, ho dividesc en quatre grups: hi ha un primer grup, que és a l’article 10, que són competències exclusives, competències plenes, en el qual tenim capacitat legislativa, de gestió i d’execució, i que aquest l’hem de relacionar amb l’article 48 de l’Estatut d’Autonomia, que ja podem incorporar en aquest debat, perquè és allà on es fa la referència a aquesta funció legislativa en relació amb les competències exclusives de l’article 10. Després hi ha l’article 11, que tracta del desenvolupament de les competències dins el marc de la legislació bàsica de l’Estat, per tant hi ha un desenvolupament normatiu i també de gestió i d’execució. I després hi ha aquelles competències que van ressenyades a l’article 12, que són competències executives en el marc de la normativa estatal, sense més qualificatius en aquest tema.

I després n’hi ha d’altres que, per la seva importància i per la seva magnitud, són tan nostres, són tan pròpies que no les posam sota cap títol, ni de l’article 10, ni de l’article 11, ni de l’article 12, sinó que tenen -a mi m’agrada definir-ho així, potser que sigui un tòpic- personalitat pròpia per estar fora de l’article 10, 11 i 12, me referesc a l’ensenyament universitari i no universitari, l’ensenyament de la nostra llengua per tant. Me referesc que reconeixem que tenim competències per crear la policia autonòmica, me referesc a tot aquest camp de competències que havíem dit abans.

Quant a tot aquest títol, crec que ara seria massa avorrit fer una referència o fer una relació de tot, primer de tot perquè és molt llarg, segona perquè no tenim temps i tercera perquè ja estam cansats, però sí que crec que és convenient dir i reconèixer que no és tot el que tots voldrien o tots voldríem, però tampoc és el que teníem inicialment. És a dir, crec que aquí hi ha hagut, i perquè no dir-ho, i mira que ha fet el discurs dur el Sr. Riudavets, però açò no fa que no pugui ser objectiu, aquí hi ha una proposta que arranca des del PSM inicialment, des de fa més d’un any i que amb aquest afany d’arribar a acords, en una d’intermèdia, de desagregació, i jo vull recordar dos fets importants, almenys perquè tinguem una situació d’on ens trobam avui aquí, dos fets importants: un primer fet, que és quan hi ha una relació de competències pura i dura de l’article 10, 11 i 12, i on hi ha un llistat, exactament el mateix que hi havia en el seu moment, a l’article 39, referit als consells insulars. És a la ponència allà on feim tota la feina de tots els grups parlamentaris de la necessitat que hi hagués aquesta desagregació, i allà hi va haver un primer compromís per part del Grup Parlamentari Popular, i és: si aconseguim desagregació en els articles 10, 11 i 12, aquelles competències

que vagin a l’article 39 també tendran la desagregació que es contemplava. I crec que açò ho hem complert, ja hi arribarem després més endavant, però com que forma part del paquet de competències, crec que val la pena tenir-ho en compte.

És més, el fet de fer aquests dos llistats va dur a terme, també ho dic així de clar, que gent que ha tengut responsabilitats en els consells insulars com a presidents, o consellers, o actualment presidents, ens hagin també de posar damunt la taula la necessitat d’aquesta separació de competència pròpia, sense cap additiu, i aquelles competències que podran assumir les funcions d’execució i de gestió, i d’aquí es divideix l’article 39, que ja el donaré per defensat, i aquí s’ha de relacionar una cosa amb l’altra.

Quin és el debat de fons del tema competencial? Bé, una mica el que ja vam dir en el primer debat, quan vam prendre en consideració, la botella mig plena o la botella mig buida -a Menorca diríem el bòtil mig ple o el bòtil mig buit-, nosaltres creim que tenim el bòtil mig ple i que, a més a més, li posam un additiu importantíssim, no és la clàusula de tancament pura i dura, però sí que és una clàusula que du una interpretació textual que m’agradarà llegir, si vostès m’ho permeten, que diu: “A l’àmbit de les competències que al present Estatut se li atribueix, correspon a les Illes Balears, a més de les facultats expressament contemplades, totes aquelles que resultin inherents per al seu exercici.” Jo crec que aquest és un gran avanç, crec que és un avanç molt positiu. Sí que és cert que nosaltres, com a Grup Parlamentari Popular, ens hem oposat a assumir de fet competències que són més pròpies que siguin donades d’una manera, tal com preveu la Constitució, via article 150.2, és cert.

Açò a qualcú li pot semblar que és una falta de valentia, altres podin dir que açò no és valentia que açò és temeritat si ho haguessin fet i uns altres podem dir que açò és un acte de prudència; bé, doncs anem a posar que tots puguin fer el qualificatiu que vulguin, el que sí és cert i segur és que aquesta clàusula abans no hi era i aquesta clàusula ara hi és i aquesta clàusula tanca tot aquest títol II, de les competències.

I mirin, jo no sé si és que estam cansats, però faré una confessió personal, jo personalment som contrari que hi hagi desagregació competencial, perquè tanc massa, jo personalment. Però s’ha admès que hi hagués desagregació competencial a moltes de les competències en ares a clarificar. Bé, jo esper que vostès tinguin la raó i que jo sigui l’equivocat i segurament jo seré l’equivocat i vostès tendran la raó o tots nosaltres tendrem la raó, però ho hem assumit; per tant jo també ho assumeixo que sigui així, però açò també és una cessió, és una concessió, i açò s’ha de dir, s’ha de reconèixer, s’ha dit i s’ha reconegut.

Quina és la diferència substancial en arribar a aquest punt? La diferència substancial és una que el Sr. Rosselló ha plantejat d’una manera claríssima damunt la tribuna, i és que ells eren més, i en base a ells la resta, però faré referència al Sr. Rosselló, partidaris que hi hagués un únic títol competencial, on a cada competència hi hagués el tractament de tot allò que és estrictament exclusiu, dins la mateixa competència el que tendria de caràcter de desplegament normatiu i d’execució i només executiu. Jo crec que açò és un sistema, però no és un

sistema que hagi estat experimentat; i com que no és un sistema que jurídicament hagi estat experimentat no sabem quin és el resultat i qui pot fer aquesta interpretació, però simplement és un sistema. S'ha optat per aquest segon, i jo segueisc defensant aquest segon.

I per tant, en ares a la brevetat, dir que nosaltres defensam i seguim defensant el text tal com ha sortit de ponència. Simplement una precisió lingüística o gramatical, que supòs que els nacionalistes me donaran la raó o qualsevol que tenguí un mínim de coneixement de llengua catalana, quan parlam de matèria d'ensenyament deim "ensenyament", no "ensenyança", i per tant parlam d'ensenyament no universitari i és el que, en tot cas, quan hagin de fer les correccions de caràcter d'estil, més que una esmena si s'accepta, són més correccions, perquè com aquesta Sr. Riudavets, Sr. Rosselló i Sra. Barceló n'hi ha moltes d'altres; hi ha també, com podrem veure més endavant, aspectes, és a dir, en el punt 3 i punt 4 diguem "matèria d'ensenyament no universitari" i "matèria d'ensenyament universitari", més que "ensenyança universitària", l'ensenyament és el tot, l'ensenyança és com el mètode com s'aplica. Per tant, en aquest cas crec que és una correcció més que una acceptació d'esmenes.

Per acabar, nosaltres mantenim el text de ponència i defensam l'informe que va sortir del comitè d'experts, que sí que és cert que hi ha vots particulars, sinó seria negar una evidència, en el tema de l'article 14 hi va haver vots particulars, però de la comissió d'experts surt el redactat que va anar a la ponència i surt el redactat que ha anat a comissió i és el redactat amb més insistència que nosaltres mantenim i que nosaltres defensam quant a l'article 14.

I reiterar, una vegada més, que en el tema que me plantejava la Sra. Francina Armengol, si no ho record malament, perquè he d'intervenir per als tres, me sembla que també ho ha plantejat el Sr. Rosselló i el Sr. Riudavets, en el tema d'immigració, aquesta transacció, posar-ho a l'article 12 i amb el text que els acab de dir "immigració en els termes prevists a la Constitució".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, molt breument, i en ares a la rapidesa que ja tenim tots d'anar avançant, senzillament constatar que la generositat del Partit Popular, de la qual fa gala avui tot el dia, segueix sense demostrar-se en relació amb el nostre grup. No es recull res, ni tan sols el foment de l'economia social, ni les polítiques laborals, ni la variació de l'article 14. Seguim prenent nota.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Jo també seré breu, perquè de fet, llevat de dir-me que he estat dur i de tirar-me qualche floreta, no ha contestat cap de les qüestions que jo havia plantejat. No m'ha contestat perquè no accepta el Partit Popular la incorporació d'algunes de les competències que, per cert, no tenen res a veure amb el 150.2, això no m'ho ha contestat, potser ara quan torni m'ho contestarà. No entenc com un govern no accepta totes les competències que li pertoqueuen sense, ja he dit jo dins el marc de la legalitat actual.

Per altra part, el Sr. Joan Huguet ens ha fet aquí una brillant exposició de l'Estatut, del títol competencial de l'Estatut, la llàstima és que, precisament els que l'escoltam, o almanco elsponents de la reforma, la veritat és que ja ens ho sabem, s'ho hagués pogut estalviar.

Aquí sí que m'ha preocupat un tema i quan m'escolti tal vegada li demanaré, no ha fet esment per a res a les modalitats lingüístiques. El mateix portaveu que ha pujat a la tribuna per dir que no hauríem de tocar res del català, que això no convé, que això no és el moment, no ha dit res de les modalitats lingüístiques i és precisament allà on més dur he estat jo. Per què no contesta, Sr. Huguet, per què volen vostès incorporar les modalitats lingüístiques amb aquesta fórmula, que és una barbaritat lingüística absoluta i a més a més que pot obrir la porta del secessionisme? Jo sé que a vostè aquest tema no li agrada gens tocar-lo, però és el portaveu i qualche cosa ens hauria de dir.

Quant a la clàusula de tancament, senzillament, naturalment que estic d'acord amb aquesta clàusula de tancament que és ara a la proposta; hi estic tan d'acord que vostè recordarà que la vaig proposar jo, no la vaig escriure jo perquè és calcada a la de la proposta d'Andalusia, simplement la vaig traslladar a ponència; hi estic d'acord, perquè nosaltres en volem una més, que és aquella que diu que "La comunitat autònoma de les Illes Balears assumeix totes les competències que la Constitució no reserva expressament a l'Estat", la mateixa que vostès volien a l'any 91, no sé si és que ara han tornat més prudents o és que abans eren més dolents. Per tant, també ens ho podria explicar amb la rèplica.

I per finalitzar ha dit una cosa que no és certa, ha dit que la divisió competencial que nosaltres proposam no ha estat provada mai; no és cert, m'havia d'haver escoltat abans, és exactament la que funciona a Suïssa, i amb èxit, per cert.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, molt breument, el Grup Parlamentari Popular ha anunciat que acceptava la transacció proposada, la competència d'immigració. Per tant, agrair el fet que es possibiliti l'acord quant a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, per a nosaltres és important que hi hagi un major sostre competencial i per tant en aquest tema creim que hem fet esforços des de tots els costats possibles per poder arribar a aquest acord respecte de demanar el màxim nivell competencial.

Des del nostre grup parlamentari, repetesc, hauríem estat més agosarats a l'hora de plantejar el títol competencial, creim que s'hauria de ser més valents, creim que tenim totes les possibilitats del món per a en aquests moments ser més valents i no limitar, des del Parlament de les Illes Balears, però, evidentment, en base a un acord general, en base a una actitud constructiva que té el Partit Socialista, malgrat ser a l'oposició aquí a les Illes Balears, nosaltres acceptem la transacció i retiram la nostra esmena 4937. La transacció supòs que es passarà a la Mesa com queda redactada.

Però en canvi, mantenim la 4938, la mantenim en vigor, la mantenim i la mantindrem, perquè creim que s'han de respectar els acords i les paraules donades. Nosaltres volem manifestar, una vegada més, que teníem un acord inicial amb el Partit Popular que la llengua quedàs exactament igual com diu l'Estatut d'Autonomia actual; entenem que el Partit Popular ha romput aquell acord inicial d'una forma unilateral i nosaltres seguirem fent feina aquí i a les Corts Generals perquè torni a la racionalitat, i que, per tant, les dues llengües cooficials quedin exactament com estan previstes a l'Estatut actual, que la llengua pròpia de les Illes Balears és el català, i que per tant quedi garantida també la unitat de la llengua catalana i no posar falsos debats damunt la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Aquesta és la proposta que manté i que mantindrà el Partit Socialista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari Popular no hi ha intervencions.

Sr. Rosselló.

(Remor de veus)

Bé, abans de passar a votació, recordarem que per part del Grup Parlamentari Socialista es retira la 4937; que es transacciona l'article 12 en relació amb la immigració, que queda "La immigració en els termes establerts a la Constitució"; la transacció a l'article 12 queda, amb referència a la immigració "en els termes establerts a la Constitució", això és la transacció que ha proposat el Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Huguet per clarificar aquest tema.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, perquè no hi hagi cap errada i que quedi constància. A l'article 12, que hi ha 17 punts, seria el punt 18, seria 12.18, amb la redacció que vós acabau de dir tan encertadament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, perdó, Sr. President, només per aclarir el debat. Me pareix que el text que hauríem d'acceptar no és immigració en general, sinó "La competència executiva en matèria d'autorització de treball dels estrangers que desenvolupin la seva vinculació laboral a les Illes Balears". Me pensava que era aquest el text, però si no nosaltres no tenim cap problema que sigui en general, però és que no he entès molt bé si era immigració, en general, dins el marc constitucional, o si era només referit als permisos de treball.

No ho sé.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo crec que els termes estan claríssims, és "la immigració en els termes prevists a la Constitució Espanyola".

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Bé, idò, si els sembla bé, hi ha cap votació per separat?

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí. Demanaríem votació separada de la 4311 del PSM i de la 4560 d'Esquerra Unida, aquestes dues podrien anar juntes. I després la 4270 del PSM i la 4540 d'Esquerra Unida, també podrien anar juntes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, demanaríem votació separada de la transaccional darrera.

EL SR. PRESIDENT:

A l'article 12.

Per part d'Unió Mallorquina?

EL SR. NADAL I BUADES:

I nosaltres, a veure si seria possible la votació conjunta de la 4938, de la 4317 i de la 4561, que es refereixen a l'article 14.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Per part del PSM no es demana res.

Molt bé. Idò, si els sembla bé passariem a votar les 4311 i 4560, passam a votació.

7 vots a favor; 47 en contra; cap abstenció.

Ara passam a votar el grup de la 4270 i la 4540, passam a votació.

7 vots a favor; 30 en contra; 17 abstencions.

Ara passam a votar la petició del Sr. Rosselló, que és la transacció a l'article 12, passam a votació, bé, perdó.

(S'escolten veus de fons inaudibles)

Sí, sí, d'immigració. Votam la transacció, això és el que ha demanat el Sr. Rosselló.

Queda, això és l'article 12.18, "Immigració en els termes prevists a la Constitució". Passam a votació.

47 vots a favor; 3 en contra; 4 abstencions.

I ara passam a votar el bloc de la 4938, 4317 i 4561, passam a votació.

24 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció.

I ara passam a votar la resta d'esmenes, passam a votació.

22 vots a favor; 30 en contra; 2 abstencions.

Ara, si els sembla bé, fariem la votació conjunta dels vots particulars que han estat defensats. Va bé? Idò passam a la votació.

7 vots a favor; 32 en contra; 15 abstencions.

I si cap grup no demana votació separada, fariem la votació conjunta de la denominació del títol II i dels articles 10, 11, 12, 12 bis, 13, 14, 15, 16, 16 bis i 17.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Ha estat més ràpida vostè.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Demanam votació separada de l'article 14, evidentment. I després un altre bloc, el 10, 11, 12, 12 bis i 15.

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet. L'article 14 separat. I després?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

10, 11, 12, 12 bis i 15.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sra. Armengol? Talment. Cap intervenció al respecte?

Idò, senyores i senyors diputats, passam a votar l'article 14.

31 vots a favor; 23 en contra; cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passam a votar el bloc de l'article 10, 11, 12, 12 bis i 15, passam a votació.

47 vots a favor; cap en contra i 7 abstencions.

I ara passa a votar la denominació del títol II i la resta d'articles, passam a votació.

Unanimitat, 54 vots a favor.

A continuació, passam a la defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars que es mantenen al títol III del dictamen i de les esmenes que postulen l'addició de noves disposicions addicionals i transitòries. Així mateix, es debatran les esmenes RGE núm. 4931 i 4932 del Grup Parlamentari Socialista, en la part que afecta la matèria al·ludida.

Les esmenes que es debatran són les següents: RGE núm. 4563/06 a la RGE núm. 4573/06 i RGE núm. 4582 i 5040 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds; de la RGE núm. 4329/06 a la RGE núm. 4390/06 i RGE núm. 4466 i 4467 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista; RGE núm. 4931 i 4932, RGE núm. 4939 a la RGE 4961 i RGE 4963, 64, 96, 97, 99, 5001, 2, 3 i 4/06 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots particulars del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a l'article 37 *quinquies*.1, esmena RGE núm. 4810/06.

Del Grup Parlamentari Socialista, l'article 37 *quinquies*.1, esmena RGE núm. 4810/06. A l'article 38, esmena RGE núm. 4811/06. A l'article 39, esmena RGE núm. 4812/06. A l'article 41 bis.3, esmena RGE núm. 4816/06 i a l'article 41 bis, esmena RGE núm. 4817/06.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida, té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Per defensar les esmenes que el nostre grup ha presentat al títol III. Bé, jo he de dir que el títol III és, sense cap dubte, un títol fonamental del nostre Estatut, és una de les causes per les quals nosaltres argumentàvem que era absolutament necessari i imprescindible una reforma de l'Estatut d'Autonomia en profunditat; és el títol que pretén encaixar tota l'arquitectura de la nostra comunitat autònoma. És un títol, per tant, que era fonamental, després de 25 anys d'autonomia, de demostrar com funcionaven les nostres institucions, també com grinyolaven les nostres institucions, també com grinyolaven determinats aspectes, era el moment de passar comptes amb l'experiència acumulada i d'analitzar i veure quins eren els apartats, quina havia de ser una fórmula definitiva d'estructuració de la nostra comunitat autònoma.

Jo he de dir que amb aquest títol és amb el que menys discrepàncies té el meu grup, amb la proposta que avui arriba aquí. Aquest títol deixa molt clar el paper dels consells insulars com a instruments, òrgans de la comunitat autònoma, ja a l'article 18; aquest títol deixa bastant clar tot el tema competencial dels consells insulars, jo crec que l'article 39 i els que el segueixen són molt importants en aquest sentit. Aquest títol, en definitiva, també introdueix, també ha recollit durant tot el debat que s'ha anat produint, elements importants com la Comissió de Consells Insulars dins aquest Parlament, com la Comissió de Presidents, etcètera.

En definitiva, crec jo, també ha recollit la possible dissolució del Parlament, per decisió del president del Govern a consultes del Govern, aquesta crec que era un dels elements molt important de desigualtat amb altres comunitats autònomes i que ens deixava en una categoria inferior la nostra autonomia; que una comunitat autònoma com la nostra no tengués capacitat de decidir la dissolució del propi Parlament i la convocària de noves eleccions era, repetesc, un element, una assignatura pendent que també es corregeix amb aquesta reforma.

Les llistes separades als consells i al Parlament, no pel fet que siguin llistes separades, sinó per donar la importància que té a la tasca dels electes. Sense cap dubte, a mesura que s'incrementa el pes competencial dels consells insulars es fa cada vegada més irracional que les mateixes persones hagin d'assumir tasques parlamentàries que en alguns casos fins i tot poden tenir responsabilitat de govern, amb tasques als consells insulars que també en alguns casos poden tenir responsabilitat de govern. Però és que, a més, si hi ha una delimitació clara de les competències com és ara com queda redactat a l'article 39, lògicament la ciutadania té tot el dret del món a l'hora d'elegir les formacions polítiques que han de regir el Govern de la comunitat autònoma o que han de regir els consells insulars, han de poder comptar amb programes clars i delimitats, perquè parlam de competències molt definides, molt clares i molt delimitades. Per tant, repetesc, és un títol que globalment ens sembla encertat i al qual mantenim una sèrie d'esmenes que molt ràpidament enumeraré.

La primera la 4563, fa referència a canviar la barrera per accedir a les institucions, tant al Parlament com al Consell, que ara és del 5% i que en altres èpoques, en aquesta mateixa comunitat autònoma ha estat del 3%, i que ho és a altres comunitats autònomes.

Presentam un article nou que fa referència a la Comissió General de Consells Insulars. Nosaltres hem seguit amb la nostra línia que ja hem tengut ocasió de discutir amb el Sr. Huguet diverses vegades avui i per tant ja ha dit, que ja serà la darrera, que si és millor detallar o és millor no detallar, en aquest cas han guanyat els que pensen que no han de detallar i jo tenc una esmena que detalla molt més, però no ens barallarem per això.

Bé, algunes esmenes que fan referència al paper dels consells insulars i l'obsessiva pretensió del partit del govern que tot el que es faci ha de dur l'afegitó "amb el respecte a la Constitució", com si fos possible fer-ho d'una altra forma, encara que no ho digui aquí. Però en fi.

Bé, aquí hi ha un tema que avui de matí ha anunciat el Sr. Huguet, que era els dos terços per a la votació de la Llei de Consells; si això és així, doncs retiraré l'esmena. Bé, hi ha diversos articles que fan referència a la Llei de Consells, no sé quina, m'agradaria saber quina en concret, però bé, se suposa que si es recull a una serà a totes. Per tant, aquest tema supòs que el podré retirar, són diverses, són quatre o cinc esmenes que tenc sobre aquest tema.

Bé, a l'article 37 *quinquies*, quan fa referència a tot el tema del paper dels consells insulars, hi he afegit un afegitó, "assegurant la transparència i el control democràtic", perquè ho consideram com a un element fonamental. Ja que els consells són institucions de la comunitat autònoma, no delegar exclusivament en el Reglament del propi funcionament del consell el paper de control que ha de tenir l'oposició i el paper de transparència i amplitud que ha de tenir el Govern; si no, correm un risc, un perill que sobretot es produeix en el Consell de Mallorca, però que es pot produir a altres també, que seria que agafam el que més ens agrada de la Llei municipal i el que més ens agrada de la Llei autonòmica, i de la Llei municipal deixam l'oposició sense possibilitats de comissions de control de tota una sèrie d'aspectes d'aquests i de la Llei autonòmica doncs, bé, i ens trobam un consell presidit pel cap de l'executiu, que a la vegada presideix el legislatiu i que l'assumpte és complicat. Per tant, evidentment no es tracta de reglamentar-ho, però es tracta de deixar molt clar que els consells han de funcionar assegurant la transparència i el control democràtic.

A l'article 39 nosaltres fèiem una redacció més acurada, en línia amb la nostra concepció del 10, 11 i 12 que havíem dit abans i que també, bé, crec que així com queda, o sigui que senzillament la diferència d'aquest article presentat per nosaltres amb el que hi ha ara és de concepció, perdó, és de forma de redacció, de fons no hi ha una sola competència que no estigui a les dues bandes.

Bé, hi ha un article nou, després del 39 bis, que nosaltres plantejam la possibilitat que des dels consells insulars, a les matèries de competència pròpia s'accepti el foment i la fixació de polítiques pròpies o quan així ho decideixi la fixació de polítiques comunes amb altres illes o comunitats o amb l'Estat.

La Conferència de Presidents, el mateix que he dit abans, nosaltres hem optat per una fórmula de reglamentar-la més en

lloc de deixar-la més genèrica, però en fi, el paper seria el mateix.

Aquí sí, hi ha una esmena que coincideix amb una del Partit Socialista que planteja el que anomenam l'assemblea de municipis, dins el camp del municipalisme. Bé, aquest ens pareix un instrument adequat que estaria ben regulat per l'Estatut d'Autonomia i que consideram important.

I després, dins les transitòries que es veuen dins el debat d'ara, senzillament tot el que fa referència al Consell de Formentera, que seria la fórmula d'establir l'etapa per aconseguir que el Consell de Formentera assolís la totalitat de les seves competències, són les esmenes 4582 i 4583.

I res més, moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar les esmenes i els vots particulars del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Són moltes les esmenes que el nostre grup parlamentari manté a aquest títol del projecte de reforma de l'Estatut, són tantes que em limitaré a fer una reflexió global i a comentar només aquelles que me semblen més significatives.

Abans vull dir, per ser just i honest, que en alguns aspectes el nostre grup parlamentari està satisfet del resultat final, que ha estat fruit de la negociació i del consens. Em referesc, concretament, a la separació de llistes entre Parlament i consells insulars, ho hem defensat des del principi, no ha estat així amb tots els grups, i al final s'ha aconseguit; amb la possibilitat de dissolució anticipada d'aquesta cambra, tampoc no ho han defensat tots els grups des del principi i nosaltres sí i s'ha aconseguit; a la consideració dels consells insulars com a institucions de la comunitat autònoma, a la creació de la figura de competències pròpies dels consells insulars, etcètera.

Reconec i no me cauen els anells per fer-ho que açò són avanços i que s'han de reconèixer sense cap mena de dubte. Però tal com dic açò, també vull dir que hi ha altres aspectes que ja no ens satisfan tant, o directament hi estam en desacord. Em referesc a l'eliminació de l'actual cautela estatutària del vot per illes en el cas de lleis transcendents; a la manca de definició com a exclusives de les competències pròpies dels consells insulars, que no s'incorpori la transferència immediata d'aquestes competències pròpies, encara que ara sembla que el Partit Popular ha anunciat que açò ho acceptaria.

He de dir clarament, perquè tothom m'entengui, que moltes de les esmenes que mantenim vives a aquest títol responen a la desconfiança envers del Govern de les Illes Balears, ho dic sense embuts perquè tothom m'entengui. Durant aquesta legislatura hem observat una constant invasió competencial per

part del Govern de les Illes Balears en les competències transferides als consells; que a Menorca, on el govern del consell és de distint color polític, s'ha intensificat fins a extrems insòlits. No s'estranyin llavors que la nostra intenció sigui amb les nostres esmenes deixar clara, ben clara, la frontera que el Govern no pot traspassar, blindar en la mesura del possible les competències dels consells insulars i establir totes les garanties necessàries per evitar que el que es dona ara, en el futur no sigui possible.

El nostre grup parlamentari respon a una concepció clara, a una concepció insularista arrelada en la ideologia dels partits polítics que conformen la federació del PSM-Entesa Nacionalista. En aquesta mateixa línia, volem que els consells insulars siguin veritables governs de cadascuna de les illes i que el Govern de les Illes Balears respecti les competències i prerrogatives que els pobles de les Illes Balears han atorgat als consells.

I dit açò, com a fórmula general, sense més dilacions passaré a exposar el contingut de les principals esmenes que presentam al text de la proposta. I parlaré en primer lloc del punt 6 de l'article 24, en què l'actual Estatut estableix en determinades votacions el vot per illes. I al nostre parer és un greu error que elimini aquest vot per illes; és cert i evident que mai no s'ha posat en pràctica aquesta clàusula salvaguarda, però també és cert i evident que ningú no ens pot assegurar que en un futur no sigui necessari utilitzar-la. No repetiré aquí la història que justificà en el seu moment la inclusió d'aquesta clàusula, tots recordam o hem sentit contar els agre debats sobre paritat i subsidiarietat que gairebé feren fracassar el primer debat estatutari. Els temps han canviat, és ben cert, però la raó de fons és encara ben present: els pobles de les Illes Balears són pobles diferents i diversos, que tenen dinàmiques diferents, sovint contraposades, i ningú ens pot assegurar que aquestes dinàmiques no generin en un futur les situacions que aquesta clàusula volia salvaguardar. És per això que, ben lluny de voler fer-la desaparèixer, el nostre grup parlamentari vol, al contrari, reforçar-la i clarificar-la.

I si el redactat actual parla que serà necessari el vot favorable computat de manera separada dels parlamentaris que representin si més no dues illes diferents, a la nostra esmena assenyalam que representin la majoria de dues illes diferents. Jo en açò ja no m'hi estendré més, crec que és ben clara la nostra opció.

Però seguim parlant d'illes. Parlem llavors de la Llei de Consells Insulars, nosaltres també tenim una esmena en aquest sentit, de demanar els dos terços per a l'aprovació de la Llei de Consells Insulars. Creim que l'arquitectura institucional de la comunitat autònoma, i els consells insulars en formen una part molt important, no es pot variar per decisió d'un sol partit. Tenim una esmena en aquest sentit, no la retirarem per un si de cas, però si s'aprova l'esmena del Partit Socialista, ens donarem per satisfets.

Passem ara a parlar de competències, de competències dels consells insulars. Coherents amb el que hem defensat respecte de les competències de la comunitat autònoma, demanam el mateix pel que fa als consells insulars: descriure millor les competències; augmentar el sostre competencial i millorar-ne

la qualitat. En aquest sentit, consideram que cal establir clarament el que signifiquen competències pròpies; al nostre entendre, aquesta definició de pròpies s'ha d'interpretar com a exclusives, però açò és només la nostra interpretació, i una qüestió de tanta importància no hauria d'estar subjecte a interpretacions, hauria d'estar ben clara i definida en el text de l'Estatut. És per açò que proposam que a l'inici de l'article 39 es digui clarament que els consells insulars assumeixen com a pròpies i exclusives les competències, i aquí seguiria la relació.

Estic convençut, i me voldria equivocar, però estic convençut que de no aprovar-se aquesta esmena, i advertesc d'açò a tots els membres d'aquesta cambra, perquè quedi en el *Diari de Sessions* i perquè ningú després no pugui al·legar desconeixement, estic convençut que si aquesta esmena no s'aprova en el futur decret de transferències el Govern es reservarà tantes parts d'aquestes competències que no haurem millorat res, i el concepte de pròpies serà mes un sarcasme que una realitat. Esperem el bon seny de la cambra perquè aquesta advertència no es converteixi en realitat i s'accepti incorporar la definició expressa d'exclusivitat. Si m'equivoc en la predicció del que passarà, tant de bo, però me tem que no m'equivocaré.

He dit abans que cal també descriure millor les competències i és necessari veient el que hem vist en aquesta legislatura, per evitar la invasió competencial, per blindar-les de la ingerència del Govern i en definitiva perquè quedi ben clar quin abast real té la propietat de les competències per part dels consells insulars.

Amb açò que he dit crec que és evident, senyores diputades i senyors diputats, que la nostra concepció dels consells insulars va molt més enllà de la filosofia que conforma aquesta proposta de reforma de l'Estatut. I per açò també és evident que al nostre parer cal cloure l'edifici institucional d'una altra manera a com ho fa la proposta, no estam d'acord amb l'article 38, que una esmena del Partit Popular va incorporar a comissió, i que després es va rebaixar, és cert, però així i tot posa límits a les possibilitats competencials dels consells. Al nostre entendre és absurd que una qüestió així, els límits competencials dels consells es duguin a l'Estatut, el seu lloc és, en tot cas, la Llei de Consells, que pot aprovar i modificar aquesta cambra i que no cal que passi per Madrid. Aquest article blindarà a l'inversa les competències dels consells, per assumir-ne més caldrà, a partir d'ara, modificar l'Estatut. En definitiva, és, per a nosaltres, una passa enrera, un retrocés, una mostra clara de desconfiança en el paper institucional dels consells insulars.

Però perquè tots siguem conscients d'allò que suposa aquest article, em permetran, encara que sigui un poc llarg, que el llegeixi textualment, val la pena que quedi reflectit, diu així: "Les competències no atribuïdes com a pròpies als consells insulars en el present Estatut d'Autonomia corresponen al Govern de les Illes Balears, sense que en cap cas siguin susceptibles de transferència aquelles que, per la seva pròpia naturalesa, tinguin un caràcter suprainsular, que incideixin damunt l'ordenació i planificació de l'activitat econòmica general a l'àmbit autonòmic, o aquelles competències l'exercici de les quals exigeixi l'obligació de vetllar per l'equilibri territorial entre les diferents illes". És a dir, expressat d'una

altra manera: totes les que el Govern decideixi; qualsevol competència pot ser interpretada de caràcter suprainsular; qualsevol competència pot ser interpretada que incideix en l'ordenació econòmica o que afecta l'equilibri territorial, sobretot si qui ho interpreta és el mateix que després les ha de transferir. D'açò en podríem dir que feta la llei feta la trampa.

I és que la nostra aposta és absolutament contrària, defensam que les competències pròpies dels consells s'han de desenvolupar al màxim i que si així es fa serà necessari gradualment que n'hagin d'assumir d'altres. Per açò proposam dos nous articles i una nova clàusula de tancament. Per una part, volem introduir un nou article que deixi clar que amb les competències que els són pròpies els consells insulars participaran en les negociacions en el Govern de l'Estat. Perquè me deman jo, si són pròpies dels consells per què han de ser negociades pel Govern de les Illes Balears? Si totes dues són institucions de la comunitat autònoma, al mateix nivell, al mateix rang, segons se cita a l'article 18, si no ho especificam clarament ja preveig múltiples problemes en un futur, ja veig recriminacions i conflictes si l'Estatut no estableix clarament la capacitat negociadora dels consells directament amb el Govern de l'Estat; i si no és així, tornam a la mateixa pregunta: com s'interpreta la paraula pròpies?

Però açò tampoc no basta, no és suficient, cal establir a l'Estatut la participació dels consells insulars en la gestió del sistema de finançament que s'aprovi, no em referesc al concert econòmic que el nostre grup propugna, em referesc a qualsevol sistema de finançament, inclòs el d'aquesta proposta de reforma que pel que es veu s'aprovarà. Si els consells tenen competències pròpies i són institucions de la comunitat autònoma al mateix nivell que el Govern de les Illes Balears han de participar amb peu d'igualtat en el sistema de finançament, si no, què vol dir, em deman i els deman una altra vegada, què vol dir pròpies?

I finalment, la darrera esmena referida a consells, una nova clàusula de tancament, totalment oposada a la de l'article 38 que ha introduït el Partit Popular i que impedeix l'augment competencial dels consells. Des d'una concepció absolutament contrària, el nostre grup parlamentari proposa un nou article que els sonarà i que diu: "En l'àmbit de les competències que l'Estatut estableix com a pròpies dels consells, els corresponen, a més de les competències expressament contemplades, totes aquelles que resultin inherents al seu ple exercici". Hauran observat, senyores diputades i senyors diputats, que aquesta proposta és una translació literal de la clàusula de tancament referida a les competències de la comunitat autònoma i que, per cert, fa un moment ens ha llegit des d'aquí dalt el Sr. Huguet. Si establim clàusules per salvaguardar les competències de la comunitat enfront del Govern de les Illes, de l'Estat, perdó, per què no s'ha d'acceptar fer-ho amb les competències dels consells, que són pròpies enfront del Govern de les Illes Balears? Que qualcú m'ho expliqui, però sincerament crec que és difícil de justificar.

No m'allargaré molt més, senyores diputades i senyors diputats, no vull acabar la meua intervenció sense referir-me al nou Consell Insular de Formentera, seré breu però intentaré ser molt clar. Des del PSM-Entesa Nacionalista no ens hem oposat mai a la creació d'aquest quart consell, al contrari, quan tot

eren dubtes i recels nosaltres no ens hi vàrem oposar. Però allò que no entenem i no podem acceptar és que la seva creació sigui utilitzada per a interessos electorals i que per les presses en la seva creació s'arribi a l'absurd. A qui se li pot ocórrer establir un seguit de clàusules fetes des de les presses, trencant l'acord entre totes les forces polítiques, només per assegurar que a les properes eleccions ja s'hagi desagregat Formentera del Consell d'Eivissa? Estic segur i, si no, ja ho veuran, que el portaveu Popular pujarà a aquesta tribuna sobre els irrenunciabls drets dels formenterers, però també estic segur que no ens explicarà el discurs ocult que hi ha darrera aquesta maniobra, mantenir la majoria absoluta a Eivissa. I per a una nacionalista els asseguro que és greu i dolorós que les legítimes aspiracions dels pobles siguin utilitzades des d'interessos partidistes.

Senyores diputades, senyors diputats, respecte del Consell de Formentera nosaltres només pretenem tornar al consens i a la concepció bàsica que no es pot alterar l'arquitectura institucional des de la nostra comunitat, per la voluntat i l'interès d'un sol partit, sinó que calen, també en açò, acords, consens i voluntat compartides.

Senyores diputades i senyors diputats, és una reflexió global, però crec que ens hauria de fer pensar, perquè crec que si volen avançar en això dels consells no hem de fer-ho des de l'ambigüitat, des de la confusió, des de la interpretació, sinó des de la claredat en els conceptes que empram dins l'Estatut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar les esmenes i els vots particulars del Grup Parlamentari Socialista intervé la diputada Hble. Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Des del Grup Socialista, convençuts de l'oportunitat històrica que implica aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia, hem treballat, jo crec que hem treballat molt per presentar esmenes que millorin la proposta inicial, evidentment, la dels savis, superada pel treball de ponència, i evidentment també la del treball de ponència fins al darrer minut poder avançant en què les millores que volem impregnar de l'Estatut d'Autonomia arribin a totes les institucions, a totes. A totes les institucions perquè vertaderament volem que les nostres institucions siguin cada vegada més grans per ser capaces d'avançar en democràcia, per ser capaces d'avançar en transparència, per ser capaces d'avançar en capacitat política o per ser capaces d'avançar en proximitat als ciutadans i per tant en credibilitat.

I així, hem de començar amb el propi Parlament de les Illes Balears, es fan necessàries també en el si d'aquest Parlament mesures, acords polítics que donin garanties millors de transparència, de contacte amb els ciutadans perquè són capaços de tramitar iniciatives parlamentàries en un termini que no superin els tres mesos; que siguin capaces de facilitar el control de l'oposició al Govern, que és la tasca prioritària de l'oposició en aquesta cambra, i que, per tant, el president se

sotmeti a les preguntes de l'oposició mitja hora setmanal, com a mínim. Acords que ens han de permetre, per tant, posar en valor aquesta feina parlamentària i que per tant també el Parlament estam convençuts que pot ser encara una institució un poc més democràtica.

Per tant, en aquest sentit, i estam convençuts que les propostes que avui hem presentat aquí lligades a la institució del Parlament, puguin ser, i així es planteja a l'acord, si es poden acordar, perquè fonamentalment són acords polítics, es puguin acordar dins el Reglament d'aquesta cambra quan s'aprovi, estariem encantats i evidentment retirariem aquestes esmenes. Però és important també el compromís polític en el si d'aquesta cambra, perquè també aquesta cambra creixi en qualitat democràtica i no és molt difícil fer-ho.

Però també evidentment hem d'anar avançant en allò que fa referència a una de les institucions que tots ens n'omplim la boca, els consells insulars. Els consells insulars han passat a ser, i ser anomenats aquí, com pilars fonamentals de la nostra comunitat autònoma i que de sobte descobreixen que tenen una importància increïble, moments molt determinats i qüestions molt determinades. I evidentment açò és important, però també sobretot és molt important que hi hagi una estructura institucional, plantejada i a favor del que és aquesta voluntat, aquesta identitat, aquesta característica tan específica que tenim a les nostres illes i que són els consells insulars.

Per tant, l'estructura de comunitat autònoma la pensam i les esmenes que hem presentat s'han plantejat en 3 propostes. Primerament perquè volem una comunitat autònoma i quan rallam de consells insulars, com que són institucions de la comunitat autònoma i ho tenim clar, plantejam les esmenes dels consells insulars, primer en el sentit d'enfortir la pròpia comunitat perquè sigui capaç de tenir els nous i suficients mecanismes de cooperació institucional. I açò és important, que hi hagi espai en el legislatiu, aquí en el si del Parlament, la Comissió General de Consells Insulars i en el si dels executius, la Conferència de Presidents. Són mecanismes nous indispensables per tirar endavant la cohesió, l'enfortiment de la pròpia comunitat autònoma, a partir del que deim que creim que són els consells insulars com un valor fonamental.

Per tant, aquestes esmenes sabem que han estat acceptades, transaccionades. Nosaltres havíem pensat un poc més des del Grup Socialista, però evidentment nosaltres volem l'acord. Les esmenes per tant, d'enfortiment s'accepten, però existeixen evidentment dos aspectes més d'esmenes quan parlem de consells, unes que fan referència a allò que és el contingut dels consells insulars, des del respecte que han de tenir els seus continguts competencials com per tirar endavant aquest atacament, aquesta credibilitat de les institucions de les Illes a través dels consells insulars. I un tercer capítol que després assenyalare i que són les garanties. Les garanties aquí jurídiques que podem establir, que ja ens agradaria que fossin també garanties polítiques Sr. Riudavets, ja ens agradaria que fossin garanties polítiques. Vostè sap perfectament que les voluntats polítiques difícilment tenen una traducció jurídica.

I per tant, en aquest moment tenim un llarg article 39 i que veim que durant una legislatura només s'haurà transferit joventut a dos dels tres consells insulars. I que el termini, o

l'accelerament o no d'aquest contingut competencial, curiosament, no ha anat mai acompanyat de determinades posicions polítiques en el si d'aquest Parlament. I hi estaven escrites i estaven escrites coses a la Llei de Consells, per exemple el que vostè demana, que els consells insulars acompanyin el Govern quan ha de negociar amb l'Estat responsabilitat o matèries que són competències pròpies. Açò no passi pena, ho diu la Llei de Consells. Igual que diu que la representació del Govern de la comunitat autònoma, si no hi ha el President, és del consell insular corresponent i ho diu la llei. I vostè me pot dir que no es compleix, a voltes no. El que haurem de fer vertaderament és pedagogia d'aquestes lleis que existeixen, totes aquestes coses estan establertes i que sí tenim la garantia de què no es pot modificar la Llei de Consells si no és per una majoria qualificada. Aquestes també són les garanties de què hem de mantenir, hem de lluitar i evidentment a nivell polític hem de batallar cada dia i cada dia més d'una vegada segurament. Aquesta és fonamentalment la feina que haurem de fer.

Jo crec que hem fet avanços dins el capítol de consells, més competències a nivell de quantitat de competències i a nivell de qualitat d'aquestes pròpies competències. Som institucions de la comunitat autònoma, alerta açò també la Llei de Consells insulars ja ho deia i per açò tan important era blindar, per una majoria qualificada, la Llei de Consells, perquè evidentment no podríem tenir la dificultat de fer una passa enrera, joestic encantada que ens ho hagin acceptat perquè era vertaderament una qüestió molt important. Per tant, som institucions de la comunitat autònoma, de la llei passam al propi Estatut d'Autonomia. I alhora tenim, o definim unes competències dels consells insulars com a pròpies. Què vol dir aquest concepte de pròpies? Jo crec que vol dir fonamentalment tres coses. Primera, la capacitat reglamentària, que la tenim. En segon lloc evidentment també vol dir la capacitat de foment i d'acordar polítiques amb altres comunitats, altres illes o l'Estat. I evidentment també vol dir tot el que implica de no duplicitat, són competències pròpies de dalt a baix.

Per tant, aquests 3 qualificatius que implica el concepte de propis jo crec que suposa un pas important, molt important que ben segur Sr. Riudavets haurem de batallar cada dia, ben segur, no en tinc el més mínim dubte. Però bé, també estam convençuts que l'Estatut ens empara i per tant, jo crec que aquesta és una bona aposta. A nivell d'allò que implica a més a més definició de llistat de competències, increment de competències, definició de pròpies i evidentment garanties. Garanties de què tot açò es compleixi i s'estableixi. Quines són aquestes garanties? Majoria qualificada per la Llei de Consells, garantia del vot per illes. Jo també estic convençuda de què el vot per illes no s'ha emprat mai. Jo crec que bàsicament és una qüestió que defineix la votació quasi dels pressuposts i de les lleis de transferències. Per tant, jo crec que estaria bé mantenir-ho i ho dic així de clar. Crec que és una garantia per evitar fer polítiques insularistes d'uns en contra dels altres i que pel que veig no estam molt enfora de fer i tampoc m'ho pensava en aquestes alçades de comunitat.

Per tant, jo crec que està bé que mantinguem aquesta garantia i si no l'empram perfecte i si un dia és necessària dormirem tots bastant més tranquils Sr. Huguet. I sobretot, estic segura que des de les illes de Menorca, d'Eivissa i ara de

Formentera, perquè evidentment Formentera també s'incorpora a aquest Estatut, estam d'acord en la creació del Consell de Formentera. Però també evidentment jo crec que són necessàries per articular Formentera i el Consell de Formentera dues qüestions en les quals també ens agradaria arribar a acords. La primera, el fet dotant les competències de Formentera, o per constituir-se, encara que sigui decret provisional, com les pròpies dels consells insulars, se puguin fer per decret. Que la llei de la constitució del Consell de Formentera en el seu moment sigui per majoria qualificada i que hi hagi una clàusula de mantenir l'equilibri financer entre illes, d'acord en l'aportació extra que el Govern haurà de fer per la constitució del Consell de Formentera. Bàsicament les garanties necessàries com perquè s'articuli un Consell de Formentera, ells han de tenir les garanties de poder tirar endavant el seu contingut competencial. I alhora evidentment també que puguin garantir els consells insulars de transferir les competències pròpies i alhora les majories qualificades per lleis tan importants com de les que estam parlant.

Per tant, en aquest sentit ens agradaria poder articular o acabar de tancar aquest acord que vertaderament donaria l'empenta necessària com que aquestes pròxims anys, pròxims temps i d'acord amb l'Estatut d'Autonomia siguin vertaderament el temps de consolidació de la comunitat autònoma per tenir, com he dit, mecanismes de cooperació i coordinació, continguts competencials els consells insulars, garanties d'equilibris entre illes i garanties evidentment d'anar avançant d'una manera sòlida, conjunta i cohesionada. Aquest és el sentit per tant, dels consells, garanties plenes, evidentment i seguretat inqüestionable no en tindrem, però el risc d'avançar en seguretat, amb majoria d'edat a favor dels consells, jo crec que val la pena i val la pena fer aquest acord perquè vertaderament avancem. Jo crec que hem aportat molt tots en aquest capítol, absolutament tots, moltíssim, per donar aquest canvi en allò que és el contingut de la llei.

Per tant, en aquest sentit, a més a més de l'apartat institucional, també assenyalar una altra qüestió que voldríem també tancar amb acords, en paral·lel si són possibles i si valoram que són necessaris. La publicitat dels dictàmens dels consells consultius dins el que és la reforma de la Llei del Consell Consultiu perquè hi hagi, no se retardi la publicitat dels dictàmens més enllà de tres mesos. I evidentment també tot el que implica la part de municipal. El municipalisme és també una pota important de l'estructura institucional a la nostra comunitat autònoma. I per tant, el que fa referència a les competències i al seu finançament si aquesta voluntat de què s'articuli amb la Llei de règim local, que en aquests moments s'està tramitant i que per tant, ens ajudaria a superar un altre dels capítols importants pendents a poder donar cohesió i creixement a totes les institucions de la comunitat autònoma. Totes amb més contingut, totes amb més transparència, totes, n'estam convençuts, que amb més eficàcia i eficiència a favor, en definitiva, dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torns en contra, Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo si continuem així arribaré a tenir un problema existencial o d'ubicació, no si ha estat un vot en contra, com una fixació entorn al posicionament. Ja se sap les esmenes que no acceptem, però hi ha molts d'apropaments.

Per anar al bessó de la qüestió que és el que crec que interessa avui aquí i en aquest moment. La primera de totes, quant al control parlamentari, jo me vull referir, vull refrescar la memòria, que jo donava per fet de què hi havia un acord, almanco consta en el *Diari de Sessions* de la comissió, d'acceptar l'acord i que aquest acord pugui anar a la Mesa del Parlament, posar-nos d'acord i elevar-la a la Mesa del Parlament perquè així s'estableixi i també se pugui introduir a la reforma del Reglament.

Referent al tema municipal, ja hi entrarem més endavant, però també hi ha una cosa concreta, sobretot en el tema del llistat competencial i el finançament dels ajuntaments. Hi ha un compromís del nostre grup, el reiter aquí en aquesta cambra, de què açò s'assumeix i s'ha de fer via Llei de règim local pròpia de la nostra comunitat autònoma. Quant al Consell Consultiu, vostè sap Sra. Barceló que hi ha un canvi dins l'Estatut d'Autonomia, que passa de 7 membres a 10 i que açò suposarà una modificació automàticament de la Llei de Consell Consultiu. Nosaltres assumim el compromís de què en aquesta modificació de la Llei de Consell Consultiu hi hagi la previsió de fer públics els dictàmens del Consell Consultiu. Fixar termini en aquest moment, nosaltres no estem en disposició de si ha de ser al cap d'un mes, al cap de dos, o al cap de tres, perquè segurament quan entrem en el detall, veurem que segons quins dictàmens podran ser més públics que uns altres. N'hi haurà qualcun que no tindrà cap tipus de problema per donar-li publicitat, n'hi haurà d'altres que no tindran cap problema, sempre i quan no se refereixin a temes personals i particulars, que en tot cas s'haurà de llevar la referència, per les dades personals i particulars. Per tant, vagi per endavant que nosaltres en aquest compromís no només l'assumim, sinó que el mantenim.

I entrant ja en allò que és aquest debat, me creguin si els dic que em sent molt còmode dins aquest debat, tant o més que l'anterior, més tal vegada. Estam indiscutiblement en un debat allà on tractam de les institucions de la nostra comunitat autònoma, és un debat en el qual tots hi hem participat. Sobretot estam en el debat en el que s'han introduït moltes novetats i molt importants i que han estat reconegudes per tots i cada un dels portaveus i és un debat que comença per l'article 18. I l'article 18 de l'Estatut d'Autonomia resa de la següent manera: "l'organització institucional autonòmica està integrada pel Parlament, el Govern, el President de la comunitat, els consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera". No m'atreviré a dir que açò dona carta de naturalesa perquè no estam en un debat en aquest cas de denominacions d'origen, però sí que és un article que posa en peu d'igualtat quant al reconeixement dels consells insulars com a institucions de la pròpia comunitat autònoma.

Açò ha fet, encara que no ho sembli, introduir aquest punt a l'article 18 i assumir aquesta responsabilitat, ha implicat unes

conseqüències i ha derivat unes conseqüències posteriors que és que l'estructura de la comunitat autònoma en relació als consells insulars s'hagi canviat. I jo m'arrisca a dir que aquest Estatut produeix molts de canvis, però m'atreveix a dir que és l'Estatut dels consells insulars. Allà on tal vegada se nota, a part de competències, finançament que és molt important i temes molt concrets, allà on se nota més el pes dels canvis d'aquest Estatut d'Autonomia és en l'organització institucional i dins aquesta, els consells insulars, com molt bé ens feia referència i hi ha dedicat molt de temps la Sra. Barceló, que ha actuat en nom i representació del Grup Parlamentari Socialista.

Fer notar que s'ha acceptat una modificació, que crec que encara aclareix més el tema dels decrets lleis, sobretot des del moment en què s'ha incorporat un nou títol de drets i que per tant, no poden afectar aquestes matèries. Fer esment que s'ha incorporat una Comissió General de Consells Insulars en el si del Parlament, s'ha incorporat del manera perquè serveixi de punt de trobada, perquè serveixi de punt de debat i s'ha inclòs del tal manera perquè aquesta Comissió de Consells Insulars i que està adscrita al Parlament de les Illes Balears, se doti d'un reglament propi i específic que estableixi la seva composició i funcions i que aquest reglament propi i específic estigui aprovat per la majoria de les dues terceres parts.

Se planteja que hi hagi la possibilitat de la dissolució del Parlament de les Illes Balears, fet aquest no menor, com deia el Sr. Rosselló, jo encara matisaré, que ens iguala amb aquest fet a Catalunya, al País Basc, a Galícia i Andalusia i a la Comunitat Valenciana en aquest moment. Per tant, nosaltres no podem quedar enrera. Només hi ha una clàusula de prevenció que és molt lògica, que dissol el Parlament, si només hi resta un any no cal la dissolució. Però quan se dissol el Parlament aquest és per a una legislatura més. Per tant, no és que hi hagi..., no, no, 4 anys quan hi hagi la dissolució.

Quant a competències del Govern respecte el consell insular, es limiten les competències del Govern en relació a les competències que tenen assumides com a pròpies en els consells insulars. Sr. Riudavets, jo no faré aquí una disquisició de caràcter jurídic, però la diferència entre propi i exclusiva en aquest cas concret de debat és que l'exclusivitat de la competència és tot, quan dic tot vull dir potestat legislativa. Sí, sí açò en l'argot és la competència exclusiva que se preveu a l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia i té aquesta concepció. La materialització de pròpia en el 39 per a mi té el mateix sentit que aquest article 10, amb una diferència, que els consells no podran legislar damunt aquesta matèria que exerceixen com a pròpia. Però sí una volta tenen la competència com a pròpia, els consells tenen potestat reglamentària definitiva, Sr. Riudavets important, consolidada definitivament, ja no és potestatiu. Ni tan sols posam a l'Estatut..., invertim el que diu l'Estatut ara. L'Estatut ara diu que la potestat reglamentària correspon al Govern de la comunitat autònoma, a excepció que la Llei de transferències prevaleixi el contrari.

Miri quin pas més important hem donat, que ara no preveim de dir que la potestat reglamentària és dels consells insulars, a excepció que la Llei de transferències prevaleixi el contrari. No, no ja és plena, ja pot dir missa la Llei de transferències, en perdó de l'expressió. Aquesta potestat reglamentària, amb les pròpies, és dels consells insulars. Jo crec que aquest és un

avanç que l'hem de tenir molt en compte, del qual jo me n'alegr molt, vostè sap que açò ha estat un avanç i que ha costat, han lluitat i l'han aconseguit. I efectivament, la llei està per complir, les interpretacions, les ombres, els interessos polítics poden ser una altra cosa, però açò està per complir.

I miri, ara vull enllaçar un poc en l'advertència que feia la Presidenta del Consell Insular de Menorca que ha actuat com a portaveu, la diputada Sra. Barceló, per fer un pas enrera, perquè no hi hagi dubtes. Hi ha matèries, hi ha temes que són les normes que les han de regular, tal vegada un estatut el que pot fer és tenir clàusules de contenció, que jo defineix, un altre dirà una altra cosa, a evitar que se pugui fer en un moment determinat canvis substancials. Sra. Barceló, nosaltres li acceptam l'esmena 4954, que fa referència a l'article 37 *quinquies*, en el qual digui textualment el següent: "la Llei de consells, aprovada amb el vot favorable de dos terços dels diputats del Parlament de les Illes Balears..." -a part, açò no afecta al Consell Insular de Formentera-, "i una llei específica si n'és el cas, determinarà les regles del funcionament". Què vol dir açò? Que efectivament queden blindats aquests 3 punts que vostè esmentava. Només es podrà canviar l'actual Llei de consells insulars per una majoria qualificada de dos terços. Jo crec que açò també és un tema important, la qual cosa vol dir que si més endavant hi ha necessitat de fer qualque modificació estam obligats a posar-nos d'acord, en cas contrari no hi ha modificació. Per tant, garantim el que tenim ara i per haver-hi modificació ha de ser a més, a més bo. Açò crec que també és un tema important ressenyar aquí.

I una altra, volem fer referència, aquí hi pot haver discussió en l'assessoria jurídica, els lletrats o amb nosaltres, que és sobre el tema de la disposició addicional. Potser per claredat val més que estigui ja i tancam i no feim interpretacions, quan acabam l'article 39 de competències pròpies, nosaltres acceptaríem afegir l'esmena 4995 i que diria el següent: "A l'entrada en vigor del present Estatut d'Autonomia es transferiran les competències atribuïdes com a pròpies en els consells insulars, mitjançant decret de traspàs, acordat en comissió mixta de transferències". Per tant, la competència ja és pròpia si aprovam l'Estatut. I perquè sigui efectiva, perquè tenguí efectivitat mitjançant decret, ja és propi, ja no necessitam cap procés estrany perquè açò sigui així.

Després hi ha un seguit de consideracions dins aquest debat, que tal vegada està un poquet desbaratat quant a l'ordre que pugui dur, però crec que val la pena que tenguem en compte. Tenguin en compte que la disposició transitòria cinquena, si no record malament, que és la Comissió Tècnica Interinsular, aquesta seguirà operant mentre no hi hagi una llei que determini com s'han de fer les transferències de l'article 39 bis. Per tant, aquest sistema tan enrevessat que tenim ara, de moment ha de quedar, perquè hi ha d'haver algun sistema, però que el seu final està escrit i és en el moment en què hi hagi una llei que a açò així ho determini.

En relació a les funcions executives de foment, de polítiques pròpies i de la potestat reglamentària, ja ho han dit, queda determinat que (...) consell insular. I queda determinat que qualsevol actuació del Govern de la comunitat autònoma que pugui tenir una afectació, en ares a allò que és l'equilibri interinsular damunt les competències pròpies, necessàriament

ha de comptar amb els consells insulars. Açò també queda determinat en aquesta proposta de reforma d'estatut.

Tema important també. Jo crec que és el primer estatut allà on se preveu que hi ha una conferència permanent del President de la comunitat autònoma amb els presidents, o presidentes, dels consells insulars. I aquesta experiència no té traducció a cap altre àmbit, no té traducció a Canàries, no té traducció a l'Estat espanyol, no té traducció a les comunitats pluriprovincials amb presidents de diputació, no té traducció. Jo crec que aquest també és un tema, perquè estic d'acord Sra. Barceló, a una comunitat illenca allà on la supremacia d'una illa envers les altres és tan forta, des del punt de vista geogràfic, de població, de generació de riquesa, tenir un lloc d'encontre per posar damunt la taula les experiències de cada un i arribar a acords, crec que és bo. I efectivament, tenim una discrepància perquè jo me fiï dels nostres, vostè no se n'acaba de fiar i aposta hi ha la discrepància. Jo crec que ha de ser, creem la Conferència de Presidents i que siguin els 4 presidents els que estableixin els mecanismes i quines són les funcions que ha de tenir aquesta comissió. Vostè voldria que açò estigués ja reglamentat a l'Estatut, jo ho entenc, però no ho compartesc. Jo crec que aquestes dues passes que hem donat són molt importants. Quant als municipis i quant al finançament dels municipis, crec que ja ha quedat clara la nostra postura i és una postura que no és que quedi clara avui, és una postura que si agafam el *Diari de Sessions* de la comissió ja la varen manifestar.

Per tant, acab la meua intervenció, per només fer un important aclariment i és que ningú ha fet una referència, jo el consider molt important perquè aquest és un article que se va introduir dins la comissió, el 39 *quater* que diu: "amb les competències que són atribuïdes com a pròpies en els consells insulars, aquests exerciran la potestat reglamentària". Punt número 2, "la coordinació de l'activitat dels consells en tot allò que pugui afectar els interessos de la comunitat autònoma correspondrà al Govern". Punt número 3, Sr. Riudavets, "no obstant a l'establert en el paràgraf anterior, quan es tracta de la coordinació de l'activitat que exerceixen els consells insulars, amb les competències que tenen atribuïdes com a pròpies, haurà de comptar amb la necessària participació dels mateixos", açò és un mandat imperatiu. Per tant, jo crec que més garanties..., tal vegada n'hi hagi més, però Déu n'hi do!

Quant al finançament dels consells insulars, no sé si toca ara o no toca ara, però ja el donam per fet. També hi ha aquí un reflex en el finançament dels consells insulars, com no podria ser d'altra manera, que es va incorporar i que es va introduir a la comissió, com no podria ser d'una altra manera. És més, se diu que amb el finançament de la nostra comunitat autònoma tots aquells recursos que puguin venir a la nostra comunitat autònoma que tenguin una traducció també en els consells insulars, també s'haurà de tenir en compte en la millora del finançament en els consells insulars. Per tant, jo crec que en aquest tercer debat estam en el bessó d'aquesta organització. Per tant, jo demanaria que les esmenes, llevat de què sigui una que no se pot renunciar de cap de les maneres, la primera vegada que ho deman, que les esmenes que fan referència a aquest debat, al debat número 3, siguin retirades i que almanco, en aquest títol, en aquest gran debat de l'article 18 i l'article 50

hi pugui sortir unanimitat perquè, me creguin, la passa és molt important.

Sobre el tema de Formentera hi farem referència quan hi pertoqui, toca també dins aquest debat, però hi ha les esmenes, les disposicions addicionals, però també si ho volen les incorporaré. Encara tenim temps, però dir que nosaltres mantindrem el text tal i com ve de la ponència, excepte que hi hagi alguna cosa d'aquí a finals del vespre, no introduïrem cap tipus de modificació, ni plantejarem cap transacció, mantenir el text talment.

Per tant, Sr. President, senyores i senyors diputats, jo dit açò don per acabat, bé don per acabada la meua intervenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument per donar la nostra opinió. Jo si he entès bé, s'admet els dos terços per la Llei de consells, no? Per tant, jo anunciï la retirada de les esmenes 4566, 4568 i 4569. I me sap molt de greu, Sr. Huguet, però les bones voluntats s'havien d'haver començat avui de matí, ara ja és massa tard, ara nosaltres mantindrem les esmenes a tot, i avui de matí era el moment d'haver-ho pensat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Jo, el Sr. Huguet no ha fet més esment a una cosa que sí que m'ha importat molt, segons vostè ha dit, Sr. Huguet, i d'això li agaf la paraula, per a vostè "pròpies" són exclusives, exceptuant la capacitat legislativa, com l'article 10 ha dit. Això és important saber-ho perquè vol dir que si és com l'article 10 són íntegres, amb totes les competències, supòs que no es reservarà res el govern, que és el meu temor, no la capacitat legislativa, el meu temor és que es reservi part de la competència que és pròpia del consell. Supòs que desapareixerà la Conselleria d'Agricultura, no li vull cap mal a la consellera, però no tindrà sentit, perquè seran pròpies, l'agricultura és pròpia dels consells, no del Govern. A açò me referia, a açò me referia, no a la capacitat legislativa; que si deim que són pròpies per als consells vulgui dir que són íntegrament pròpies dels consells i que no són del Govern. Veurem, i ho dubt molt, que a la pràctica, encara que vostè ho interpreti així, açò es tradueixi en el que dic, ho dubt molt; sobretot tenint en compte que hem posat aquest article de salvaguarda, aquesta clàusula de tancament, que ja l'he definit

com una clàusula de blindatge a la inversa, de blindar la possibilitat d'increment.

No les contestaré res més perquè tampoc vostè ja no ha contestat res més, però sí vull fer un esment al que ha dit la Sra. Barceló, que s'ha referit a mi diverses vegades. Sra. Barceló, amb la seva exposició vostè sap que jo hi estic totalment d'acord, totalment, però també convindrà amb mi que l'article 38 és un perill, ens l'haurem d'engolir, no hi haurà altre remei, però és un perill. I per tant me preocupa bastant, segons la interpretació que se'n faci, poden retallar molt el que és una possible major transferència als consells. I jo crec que vostè també convindrà amb mi que si la definició de pròpies és el que ha dit el Sr. Huguet, hi estam tots d'acord, però també tenc molts de dubtes que açò sigui la realitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que, i així ho he assenyalat, crec que s'ha fet un esforç molt important per avançar en donar un nou contingut, jo crec que una passa qualitativa molt important respecte dels consells. Evidentment, jo estic convençuda, Sr. Riudavets, i me referesc a vostè perquè sé que vostè m'entén en açò, no ho dic per una altra cosa; ho haurem de batallar cada dia, açò per descomptat, açò sé cert que no és un regal que es fa, açò és una conquesta de cada dia que haurem de fer. Igual que tenim encara per conquerir una llei que tenim aprovada des de fa dos anys.

En aquest moment no crec que sigui un perill l'article 38, el perill són les voluntats involucionistes en contra dels consells insulars o simplement pensar amb els consells insulars en clàusula de matemàtica electoral partidista, açò és el perill, no n'hi ha cap altre. Si fóssim capaços d'articular una estructura institucional pensant en clau institucional d'aquí a vint anys que no sabem qui governarà, no tindríem cap problema; però com que els càlculs i les polítiques respecte d'un consell o d'un altre, respecte del futur dels consells o no, va lligat estrictament a les estratègies de partit, doncs açò és molt dur. I aquest és el perill, és l'únic perill que tenim i aquest el tenim amb l'article 39 que tenim avui i el tenim amb l'article 38 que tenim avui, o que tindrem demà, un article 38 que es pot interpretar d'una manera generosa a favor dels consells, ho sap perfectament. I així, jo estic convençuda que quan el Partit Socialista governi li entendrà. I bé, evidentment, també es pot entendre a l'inrevés, també podem tenir un article 38 que no es desenvolupi, o el 39. I açò també ens ha passat a qualque legislatura.

Per tant, crec, repetesc, crec que fonamentalment quan parlam de consells, en la part jurídica crec que hem fet un bot qualitatiu i quantitatiu important, ho crec. Crec que queden algunes qüestions, les haurem de plantejar o ara a l'Estatut o quan vengui la llei fonamentalment de Formentera, quant que és l'equilibri econòmic entre illes, perquè evidentment suposarà

un reequilibri dels costos efectius de les competències transferides; crec que aquest és l'assignatura pendent que queda, i que no ha contestat el portaveu del Partit Popular.

I després evidentment les garanties del vot per illes, que jo repetesc, nosaltres defensarem que es mantengui.

I crec que són dues qüestions que perfectament es poden ajudar a superar, evidentment que batallarem que es facin i que se superin, ara, a nivell d'estructuració crec que és correcte, creim que és correcte. Garanties, repetesc, les garanties fonamentalment van lligades a un convenciment, a un treball de convenciment a favor dels consells, i vostè sap perfectament, perquè ha estat ponent, igual que ho ha estat el Sr. Rosselló, qui ha presentat les propostes que han enriquit el capítol de consells insulars. Per tant, a partir d'aquí jo crec que està dit tot i esperem que puguem anar impregnant d'aquest esperit totes les institucions i evidentment tots els grups polítics que avancin en aquest camí, sense que tinguin una perspectiva electoral molt immediata.

Per tant, crec que els ciutadans d'aquestes illes saben quins són els posicionaments de tots, crec que en aquests temes, igual que amb altres, som molt clars i evidentment la nostra voluntat és de seguir avançant, seguir avançant. El camí és dur però també estem convençuts que el guanyarem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats, jo crec que he contestat clarament les quatre preguntes que m'havien fet, sobretot la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, en relació amb les esmenes que hem dit que sí que acceptàvem, que era aquesta de la majoria de dos terços per a la Llei de consells insulars; a l'esmena que fa referència al darrer paràgraf, que és que l'assumpció de competències com a pròpies es faci mitjançant decret als consells insulars. Crec que hem definit clarament que el control parlamentari va via acord Mesa del Parlament, tal com vam agafar el compromís dins comissió. Crec que ha quedat claríssim també que en el tema dels ajuntaments és via la Llei de règim local on s'ha de dir i on anirà tot el tema de la relació competencial, a més de les que venen per la Llei de bases de règim local i la finançació.

I hi ha un tema que vull que quedi clar, si nosaltres que, des del 83, governam en aquesta santa terra, exceptuant un parèntesi, exceptuant un parèntesi, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

... home, a aquestes hores hem de dir açò, Sr. Alomar, exceptuant un parèntesi de quatre anys, no vam tenir necessitat de tenir comissió de consells amb Parlament, ni vam tenir necessitat de tenir comissió de presidents, ni ordenar-la ni aquestes coses, si nosaltres penséssim en clau immediata, i com

que tenim vocació de seguir governant en aquestes illes, aquesta vegada sense parèntesi, no tendríem necessitat de preveure aquestes qüestions que aquí prevèiem. O sigui que, miri, efectivament, d'aquí a vint anys jo no sé qui serà, no vull dir tots calbs perquè n'hi ha qualcun que ja ho és, però d'aquí a vint anys jo no sé qui continuarà en aquesta casa, però el que sí és cert i segur és que l'Estatut estarà per damunt de tots nosaltres, una vegada sigui aprovat per aquesta cambra. I que les desconfiances s'han de superar dia a dia, però s'han de superar entre totes les administracions, o és que no hi ha desconfiances entre els ajuntaments i els consells insulars a qualche indret o a qualche illa o a totes les illes? Sí, però s'han de superar, amb diàleg, amb acords. O és que no hi ha desconfiança entre l'Estat i les comunitats autònomes, governi qui governi? Sí. O desconfiança de les comunitats autònomes cap a l'Estat? Sí. Aquestes desconfiances formen part de la pràctica política.

I per acabar, no tornaré emprar els mateixos arguments que vam emprar a la comissió; a la comissió me remet, avui la votació per illes té més un sentit simbòlic i sentimental que real i efectiu; mai no s'ha votat per illes, no me val l'exemple que me deia el Sr. Riudavets que me va treure el tema d'Alemanya, no s'ha votat mai per illes, ni es votarà per illes, es vota per disciplina, es vota per grups, es vota per partits polítics. És més, som de l'opinió que fer aquesta clàusula, mantenir la clàusula del vot per illes, no dic que sigui inconstitucional, perquè açò només ho pot dir el Tribunal Constitucional, però és desvirtuar la democràcia occidentals pura i dura, i és un vot, en aquest cas la representació parlamentària, majories i minories, açò d'haver de passar per un doble tamís en relació amb quina és la situació perquè pertanyi a un territori o a un altre, és el mateix absurd, com deia abans, que es volgués passar pel tamís que el Senat fos el responsable d'aprovar, per la majoria més una de les comunitats autònomes, a la Comissió de Comunitats Autònomes, el pressupost general de l'Estat, o que el Senat tengués la facultat dins el Senat que la votació per comunitats autònomes hagués de ser necessària per fer aquelles lleis, encara que siguin de bases, però que en les quals tinguin competència en haver d'exercir, seria el mateix absurd.

Jo crec que avui aquella clàusula de cautela, que va ser molt ben posada i que va ser defensada per les illes menors, perquè hi havia recels, jo crec que avui està superada, almenys per part nostra la tenim totalment superada. I en aquest sentit, Sr. President, moltes gràcies.

Jo esper que hagi estat més fàcil convèncer-los avui en aquest debat perquè votin majoritàriament que sí a tots els articles que ara es posaran a votació, els articles, ja que no retiren les esmenes.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Bé, el Grup Parlamentari Popular ha acceptat les esmenes 4954 i 4995 del Grup Socialista, transaccionades.

Sí, Sra. Barceló.

50 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Ara votam la 4940, vot per illes. Passam a votació.

21 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Bé, idò ara votam la resta dels articles, perdó, de les esmenes; la 4995 ja havia estat assumida per assentiment.

Sí, Sra. Barceló. La 4995 està assumida per assentiment. Sra. Barceló?

EL SR. PRESIDENT:

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Molt bé. Sr. Rosselló?

Voldríem demanar votació separada de dues esmenes del PSM, la 4373 i la 4341 i una d'Esquerra Unida, la 4567. Es podrien votar totes tres juntes.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, jo he anunciat abans que retiràvem l'esmena 4569, 4568 i 4565.

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò ara, senyores i senyors diputats, passarem a votar les tres esmenes esmentades per la Sra. Barceló, 4373, 4341 i 4567. Passam a la votació.

Grup Parlamentari PSM, cap intervenció. Molt bé.

7 vots a favor; 47 en contra i cap abstenció.

Idò, si els sembla bé, aquesta presidència entén que la 4954 i 4995, que han estat transaccionades pel Grup Parlamentari Popular, s'aproven per assentiment; hi estan d'acord tots els grups parlamentaris? Per assentiment.

Ara sí votam ja la resta de les esmenes. Passam a votació.

Sí?

21 vots a favor; 30 en contra; 3 abstencions.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Ara, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta dels vots particulars que han estat defensats. Passam a la votació.

Sr. President, a la 4954, deman disculpes si me faig pesat, queda clar on va incorporat el text, ens estam referint a la Llei de Consells Insulars, després coma i si n'és el cas tal, però aquesta no l'interfereix.

7 vots a favor; 30 en contra; 17 abstencions.

Gràcies, Sr. President.

Ara, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta de la resta; bé, no, de la denominació del títol III, de l'article 18, de la denominació del capítol 1, dels articles i dels capítols i dels títols.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Mascaró; ah, bé, perdoni.

Bé, jo si volen els ho recordaré, perquè ja els lletrats han fet una bona feina: "La Llei de consells insulars, aprovada amb el vot favorable de dos terços dels diputats del Parlament de les Illes Balears i per al Consell de Formentera una llei específica, si n'és el cas".

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

He estat més ràpida jo. Demanaríem la votació separada de l'article 24.

Estan d'acord?

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sra. Mascaró.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

No, perdó, sí, llavors, voldríem separar aquesta de l'anterior.

Gràcies, Sr. President. Nosaltres demanaríem, per un costat, l'article 38. I després, per un altre costat, un bloc del 19, 20, 24, 27 bis, 36, 36 bis, 37, 37 *quinquies*, 39, 39 bis ...

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Bé, o sigui, la 4954 l'hem de votar per separat. Bé, idò ara començarem votant la 4954, transaccionada. Passam a la votació.

Un momentet, per favor, un momentet si és tan amable. Estic en el 37, 36 bis, 37, ...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

37 *quinquies*.

EL SR. PRESIDENT:

37 *quinquies*.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

39.

EL SR. PRESIDENT:

39.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

39 bis.

EL SR. PRESIDENT:

39 bis.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

41 bis.

EL SR. PRESIDENT:

41 bis.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

43, 44.

EL SR. PRESIDENT:

44.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

49.

EL SR. PRESIDENT:

49.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

49 bis.

EL SR. PRESIDENT:

49 bis.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

I la disposició transitòria setena.

EL SR. PRESIDENT:

Disposició transitòria setena. Bé, idò, si els sembla bé, passarem a votar l'article 24, començam per l'article 24, passam a votació.

33 vots a favor; 17 en contra; 4 abstencions.

Ara passarem a votar l'article 38. Passam a votació.

46 vots a favor; 4 en contra i 3 abstencions.

I ara, m'escolti bé, Sra. Mascaró, perquè diré el seu bloc: l'article 19, el 20, el 24, 27 bis, 36, 36 bis, 37, 37 *quinquies*, 39, 39 bis, 41 bis, 43, 44, 49, 49 bis i disposició transitòria setena. Correcte?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Crec que sí, Sr. President, llevat que l'article 24 me pens que ja l'havíem votat abans, a petició de la portaveu del PSOE.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, m'ho havia demanat el Grup Socialista, sí, ja està votat.

Bé, idò ara passam a votar tot aquest bloc que he esmentat, senyores i senyors diputats es passa a votació.

46 vots a favor; cap en contra i 7 abstencions.

I ara, senyores i senyors diputats, passam a votar la resta dels articles. Passam a votació.

Unanimitat, 54 vots a favor.

A continuació, passam a la defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars que es mantenen al títol III bis, al títol IV i al títol V del dictamen. Així mateix, es debatran les esmenes RGE núm. 4931 i 4932/06 del Grup Parlamentari Socialista, en la part que afecta a la matèria al·ludida.

Les esmenes que es debaten són les següents: RGE núm. 4574, 75 i 76 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds; de la RGE núm. 4391 a la RGE núm. 4413/06 i de la RGE núm. 4418 a la núm. 4435 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista; la RGE núm. 4962/06, de la RGE núm. 4965/06 a la RGE núm. 4971 i RGE núm. 4973 i 4974/06 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots particulars del Grup Parlamentari Socialista a l'article 54, esmena RGE núm. 4820/06; a la denominació del títol V, esmena RGE núm. 4823/06; i a l'article 71 bis, esmena RGE núm. 4824/06.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Anam a obrir el quart debat de l'Estatut d'Autonomia que incorpora tota una sèrie de títols nous, concretament tres. La nostra opinió respecte d'aquests, nosaltres hem presentat tres esmenes a aquest debat, tres esmenes que van en la línia de, són tres esmenes a la totalitat del títol; per tant, en definitiva, això demostra la nostra opinió general sobre el redactat d'aquests títols. Ara bé, primer faré una apreciació respecte del que ara ja és un títol damunt el model audiovisual de les Illes. En el moment que jo vaig presentar aquesta esmena al redactat, no estava clar encara el fet que s'aprovàs un títol específic damunt aquest tema, damunt el model audiovisual. Una vegada que així consta, sobre mitjans de comunicació, que així consta en el dictamen que avui discutim, pràcticament aquest apartat s'emmarcaria més en les nostres propostes de redacció i que a més ni tan sols encaixen en aquests moments en el debat en profunditat. Fins i tot nosaltres ho presentàvem com a un capítol específic dins el títol anterior i fins i tot ens trobам que en aquests moments hi ha l'article 4 de l'esmena que discutim aquí ara, s'ha discutit en el títol anterior, perquè era el Consell Audiovisual de les Illes Balears. Per tant, la veritat és que aquesta esmena, de la forma que s'ha produït el debat, té poca facilitat per argumentar per part meua i poca defensa.

Però he de dir una cosa, tant a l'article 4, que fa referència al Consell Audiovisual de les Illes Balears, que anava, repetesc, al títol anterior, com els apartats que fan referència al títol actual, de mitjans de comunicació audiovisual, del control parlamentari i de les competències de les Illes Balears en aquesta matèria, en general hi ha coincidències amb tota una sèrie d'aspectes. Probablement l'element de contradicció més important és el que fa referència a l'article 3, de les competències, on nosaltres plantejам que la comunitat autònoma de les Illes Balears és competent per a la creació de nous canals audiovisuals en el marc de l'ordenament jurídic: "Les Illes Balears seran consultades en qualsevol decisió estatal que afecti la planificació o l'ús del seu espai ràdio-elèctric o del seu sistema de telecomunicacions"; és a dir, és l'únic de la meua esmena que no està recollit en el text que discutim ara.

Passarem al títol IV. En aquest sí que sincerament, i no és el moment tampoc d'allargar-se gaire, donada la llargària d'aquest debat i el cansament que ja tenim tots i reconec que jo personalment en aquest moment ja, però per a mi aquest és un dels títols que me duen a pensar que ens hem quedat curts amb aquest Estatut d'Autonomia, és un dels títols que m'ha impactat en aquest sentit, m'ha sabut greu en aquest sentit; he de dir en aquests moments i iniciant el debat d'aquest títol, el contrari del que he dit a l'anterior, en el de l'estructuració de la comunitat autònoma. Jo crec que aquí ens han pogut les pors, i jo crec, crec no, estic convençut, perquè he viscut el debat en comissió i el debat en ponència des de fa molt temps, però molt especialment el debat en comissió, amb presència de destacats dirigents del Partit Popular i concretament de la Vicepresidenta del Govern en tant que diputada d'aquesta cambra, que l'argumentació és clara: el Partit Popular té discrepàncies substancials, el Partit Popular no de Balears, el Partit Popular de l'Estat espanyol, té discrepàncies substancials amb la Llei que es discuteix en aquests moments o que es tramita en el Parlament espanyol respecte del Poder Judicial; manté posicions respecte del Poder Judicial de concepció molt més centralista, molt més jerarquitzada del que entenem, del que

sortirà d'aquesta pròpia llei. Fins i tot, com es va argumentar, no s'hauria de descartar que fessin recursos a aquesta llei. Per tant, d'aquí surt un text absolutament roquer, un text que, com que no s'atreveixen a dir, a donar una passa més per si de cas després surt una cosa o en surt una altra, senzillament tot és amb referència al que s'aprovi dins aquesta llei, sense donar passes substancials.

La nostra opinió, l'opinió del grup polític que jo represent, és que el Poder Judicial és una de les estructures de l'Estat que més requereix de democratització, per una banda, i de descentralització, per una altra. És el que pens i és el que dic i argument, ja sé que no és del grat del Partit Popular aquesta opinió, però és així, segons la nostra opinió. Per tant, a nosaltres ens agradava aprofitar aquest títol per avançar en les dues línies, en la línia de democratització, per tant, regular molt estrictament, i així ho fem a l'article 52 i a l'article 53, sobretot en el 53, tot el funcionament del Tribunal Superior de Justícia, el nomenament, com s'havien de produir, qui havia de ser escoltat, qui no havia de ser escoltat, com s'havien de constituir els presidents de Sala. No entenem com es pot fer un títol de Poder Judicial, avui en dia, a un Estatut d'Autonomia del segle XXI, a un Estatut d'Autonomia modern i d'un nivell elevat sense que es parli de Fiscalia, ni una paraula de Fiscalia en el redactat que ve en el dictamen que discutim avui. Això no és adequat, no és adequat que no s'abordi aquesta qüestió, s'ha d'abordar el paper del Fiscal Superior de les Illes Balears; s'haurà d'abordar les memòries que convindria que enviàs amb certa periodicitat al Parlament, a altres institucions, etcètera.

S'aborda per part de la nostra esmena tot el tema relacionat amb les promocions. Aquí també, en el dictamen hi ha tota una sèrie d'elements que es reconeix i on es planteja el tema del català i el tema del coneixement del dret civil com a un mitjà per accedir. Però nosaltres afegim un article 56 en què plantejам tot un seguit de mesures que van en la línia de la democratització de l'aparell de justícia, de la imbricació de l'aparell de justícia en l'estructura en la societat, en els representants de la societat, que és el Parlament; evidentment no voldria, perquè es va fer un comentari a la comissió en aquest sentit, que jo no pos en qüestió Montesquieu ni prop fer-hi, no m'atrevesc arribar a tant, per tant no estic dient que la justícia depengui del poder polític ni res per l'estil; estic dient que la justícia està necessitada de canals de comunicació, d'imbricació, de posar-se més a l'abast de la ciutadania i que, per tant, tot el que siguin canals per donar compte de determinades coses, tot el que sigui cercar fórmules de penetració i de comunicació i tal, són positives.

Parlam també de què una llei del Parlament de les Illes Balears determinarà l'estructura de l'Oficina Judicial, un plantejament que defensam també a la nostra esmena, dels jutjats de proximitat i la provisió, en el seu cas, dels llocs de treball per als funcionaris de la comunitat autònoma. La comunitat autònoma podrà crear cossos propis de personal al servei de l'administració de justícia, d'acord amb el que disposa la legislació estatal. En definitiva, la nostra opinió és que el títol damunt Poder Judicial que se'ns presenta a debat és temorenc, roquer, conservador i va bastant en la línia, bé, lògicament, d'un partit que té discrepàncies fonamentals amb el procés de descentralització de la justícia que s'està fent des del Govern central en aquest moment.

El títol de les relacions externes de la comunitat, el mateix. Jo coincidiria fonamentalment en els apartats que fan relació a la relació entre la comunitat autònoma i la Unió Europea; en aquest sentit, també hi ha aportacions de la comissió de savis, dels dictàmens de la comissió de savis que han estat útils i que jo reconec aquí que són positius, però en altres aspectes les relacions amb l'Estat, nosaltres advocam per aquesta comissió bilateral Illes Balears-Estat i plantejam tot un seguit de funcions d'aquesta, que desenvolupam de forma clara i profusa. Els instruments de col·laboració que també desenvolupam de forma clara.

Després, en el terreny de les relacions amb altres comunitats autònomes, també ens hi estenem clarament. Una vegada més situam un article que fa referència a les relacions entre la nostra comunitat i les comunitats de llengua i parla catalana. I en definitiva, creim també que amb aquest títol l'actitud que s'ha adoptat per part dels redactors del document que avui tenim damunt la taula ha estat la de no fer llarg, no tenir l'ambició que haurien de tenir.

Precisament, i si me permeten, i amb això acab, si he de ser sincer, a hores d'ara ja del debat, és la part que menys entenc del debat que feim avui. Jo crec que si aquí estiguéssim discutint de fer un estatut a la valenciana, un estatut que es quedàs curt en tots els aspectes, un estatut que respongués a les posicions més centralistes, més espanyolistes del Partit Popular, que respongués al que representa les interpretacions i les declaracions que avui en dia fan el Sr. Zaplana, el Sr. Acebes, etcètera, doncs sabríem de què parlam; però si han estat capaços de donar una passa per adoptar, amb gosadia certs avanços, certa evolució, jo no puc entendre per què s'han quedat a meitat de camí. Me n'aniré a dormir avui sense entendre encara el secret d'aquesta qüestió. Jo entendria un no rotund a qualsevol avanç, perquè això va en consonància amb la línia general del Partit Popular, o ja que hem arribat fins on hem arribat, me n'aniré a dormir sense entendre per què no han donat la passa que ha faltat donar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Grup Parlamentari PSM, el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Començam el quart debat amb el títol sobre mitjans de comunicació social, Poder Judicial i relacions externes.

Al primer títol no hi tenim esmenes, no perquè hi estiguem totalment d'acord, sinó perquè s'incorpora a comissió i per tant del període d'esmenes i, la veritat, personalment, me vaig oblidar, en tot cas, si és el cas de fer vot particular, per tant ni hi entraré.

Però en canvi al títol sobre el Poder Judicial hi mantenim una esmena global de substitució a tot el text, una esmena que pretén que de veritat s'inclou un títol sobre el Poder Judicial

a les Illes Balears, i no els vuit articles de mínims i a sobre condicionats a Madrid que ens ha imposat el Partit Popular.

La nostra proposta de títol sobre el Poder Judicial té com a motivació fonamental l'adaptació de l'administració de justícia a l'estructura autonòmica de l'Estat, pel que fa referència a les Illes Balears, apropant-la així als ciutadans i millorant-ne l'eficàcia. Per açò la nostra proposta s'estén als diferents àmbits que són rellevants per a l'autogovern de les Illes Balears, en concret me refereix al Tribunal Superior, al govern del Poder Judicial a les Illes Balears, a la Fiscalia, als requisits del personal que exerceix les seves funcions a les Illes Balears, la demarcació i la planta judicial, etcètera. I açò sempre harmonitzant, ho vull deixar clar, per si hi ha dubtes, ho vull deixar clar, harmonitzant els objectius de millorar l'eficàcia i l'atenció als ciutadans amb l'augment de l'autogovern des del respecte als principis constitucionals que regeixen el Poder Judicial: unitat, exclusivitat i independència.

En aquest sentit, quan es defineixin les funcions i competències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears es deixa ben clara la competència última d'unificació de doctrina que pertany al Tribunal Suprem. Alhora, però a la vegada, es fan efectives les previsions constitucionals que el seu article 152.1 diu textualment: "Un Tribunal Superior de Justícia, sens perjudici de la jurisdicció que correspon al Tribunal Suprem, culminarà l'organització judicial dins l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma", article 152.1 de la Constitució. I un poc més endavant, afegeix: "..., les successives instàncies processals, en el seu cas, s'esgotaran davant òrgans judicials radicats en el mateix territori de la Comunitat Autònoma en què estigui l'òrgan competent en primera instància".

Pel que fa referència a l'òrgan de govern, hem optat per la creació de la figura del Consell de Justícia de les Illes Balears, que en l'aplicació de l'article 122.2 de la Constitució és concebut com a un òrgan descentralitzat, però sotmès al control del Consell General del Poder Judicial via recurs d'alçada.

Pel que fa referència a la Fiscalia, es regula pel que estableix l'estatut orgànic del Ministeri Fiscal.

En definitiva, totes les nostres propostes estan dins el marc constitucional. Amb la nostra proposta es crea un Poder Judicial de les Illes Balears apropiat a la ciutadania i que, en qüestió de recursos, dependrà directament de l'administració autonòmica; per la qual cosa serà més fàcil i segur que millor dotada la competència que ja tenim, sense assumir sobre administració de justícia, potser no tendríem els problemes que tenim ara.

No m'allargaré més, és un títol breu i força tècnic, que té, com he dit, com a finalitat conjugar l'autogovern amb un bon servei públic de justícia per als ciutadans de les Illes.

Passem ara a parlar del tercer títol que està inclòs en aquest debat, el denominat De l'acció exterior, les relacions amb la Unió Europea, amb l'Estat i amb les comunitats autònomes. He de dir de bon principi que no tenim excessives discrepàncies amb el contingut d'aquest títol i que les nostres esmenes pretenen, explicat d'una manera global, sense entrar en detalls,

reforçar el paper de les Illes Balears en la formació de l'opinió de l'Estat en les negociacions europees; assegurar la nostra participació i que tinguin en compte els interessos de les Illes Balears amb les competències que són exclusives.

Ja acab, tots sabem que a hores d'ara a Brussel·les es decideixen i s'aproven moltes directrius que afecten les competències de les Illes Balears. No ens basta el que diu el títol, hem de reforçar al màxim la necessitat que el Govern de l'Estatut ens tinguí en compte a l'hora de fixar la seva posició negociadora. I açò és el sentit de les nostres esmenes, que se'ns tinguí en compte, reforçar la necessitat que ens tinguin en compte.

I naturalment, dins el capítol de relacions amb les comunitats autònomes, volem, com ha fet a l'article 7, dins el primer títol, de disposicions generals, volem reforçar també la capacitat de les Illes Balears d'establir convenis amb comunitats autònomes del nostre mateix àmbit cultural.

Res més i gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Entram en el quart debat quant a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que contempla el títol III bis, el IV i el V. El Grup Parlamentari Socialista hi manté un total de deu esmenes i el primer que voldria demanar a la Mesa, és que la nostra esmena 4974 es pogués debatre en el cinquè debat, ja que fa referència al títol de finançament i no a aquests títols que he anomenat, que són els que contempen aquest debat. Per tant, la 4974 la defensaria en el proper debat de finançament, ja que per un error la nostra, quan la vàrem presentar, ens vàrem equivocar en la ubicació del títol.

Bé, quant a les esmenes que manté el Partit Socialista a aquests tres títols, evidentment faré explicacions per separat. La 4962 és al títol del Poder Judicial; el Grup Parlamentari Socialista vàrem elaborar un títol alternatiu quant al Poder Judicial a les Illes Balears, un títol alternatiu que vol anar en la línia d'acostar més el Poder Judicial a la comunitat autònoma de les Illes Balears, per tant va en la línia de la descentralització necessària del Poder Judicial. Nosaltres entenem i creim en el principi de subsidiarietat, en tot el sistema polític, per tant també en el Poder Judicial. I creim que seria bo acostar el Tribunal Superior de Justícia i en general tot el Poder Judicial a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Creim que, a més, era bo un títol on desenvolupassin molt més les competències que ja tenen el Tribunal Superior de Justícia, el president del Tribunal Superior, el Fiscal Superior de les Illes Balears, les competències en administració de justícia que té la pròpia comunitat autònoma de les Illes Balears i per tant donar-li una forma molt més contundent al títol de Poder Judicial de la que es pretén al dictamen de comissió. La nostra proposta creim que enriqueix molt més l'Estatut

d'Autonomia, creim que avança molt més, creim que feim una aportació política més important i per tant ens hagués agradat que el Partit Popular hagués pogut assumir íntegrament el títol del Poder Judicial per a les Illes Balears.

Creim que és important avançar en aquestes qüestions. Entenem, com a més fonamental d'aquest títol de les nostres sol·licituds, ampliar les competències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Definir el paper del president o presidenta del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, tot i que és cert que el Grup Parlamentari Popular va acceptar en comissió el fet que el president o presidenta del Tribunal Superior de Justícia cada any haurà de presentar la memòria anual en seu parlamentària. Per tant, creim que és un avanç, però que no és un avanç suficient en tot cas pel que fa referència al Poder Judicial a les Illes Balears.

També plantejàvem un article de les funcions i competències del Fiscal Superior de les Illes Balears. Som ben conscients que depèn el Fiscal Superior, evidentment, del Ministeri Fiscal i per tant, però creim que sí que podíem, via Estatut d'Autonomia, la possibilitat que el Fiscal enviàs la memòria al Govern, al Consell de Justícia i al Parlament de les Illes Balears.

Bé, l'altre punt important per al Partit Socialista, era la creació del Consell de Justícia Autonòmic, de fet aquesta ha estat la demanda més important que hem fet en relació amb el títol del Poder Judicial i per tant la demanda més important, perquè creim que és la desconcentració, la descentralització del Consell General del Poder Judicial. I per tant que les Illes Balears, tal i com ho faran altres comunitats autònomes, puguin tenir el Consell de Justícia Autonòmic. És cert que el Partit Popular ha acceptat aquesta petició, no sé a quin tràmit, la va acceptar, però sí que és cert que el Partit Popular ha assumit el fet de poder crear el Consell de Justícia de les Illes Balears, ara bé, a nosaltres ens hagués agradat que l'Estatut hagués estat un poquet més arriscats, que haguessin definit qualche competència, que haguessin definit qualche fórmula de nomenament, que haguessin definit algunes qüestions més respecte del Consell de Justícia de les Illes Balears i no únicament quedar-nos amb enviar-ho a la Llei orgànica del Poder Judicial. Entenem que l'Estatut d'Autonomia també és una llei orgànica i que des de l'Estatut d'Autonomia també podem fer plantejaments de remodelació d'algunes qüestions que creim interessants per a les Illes Balears. I jo repetesc que crec interessant per a les Illes Balears aquestes esmenes quant al títol del Poder Judicial que mantendrem, per tant la 4962 la mantendrem.

Quant al títol de mitjans de comunicació, és l'esmena 4965 nostra, del Partit Socialista, que també des del principi hem dit que era important tenir un títol de mitjans de comunicació. És important perquè en aquesta comunitat autònoma hem viscut aquesta legislatura una imposició d'una radiotelevisió pública sense cap consens, sense cap diàleg amb la resta de forces parlamentàries. És bo recordar que el Govern de les Illes Balears va aprovar la constitució de la Radiotelevisió de les Illes Balears via una llei d'acompanyament del pressupost i sense cap intent d'acordar, de consensuar absolutament res en relació amb la televisió autonòmica de les Illes Balears. Per això nosaltres donàvem més importància que mai que hi hagués

un títol específic quant als mitjans de comunicació, un títol estatutari on hi hagués un compromís, per tant, i una obligació política de respectar els drets reconeguts a la Constitució quant a la pluralitat informativa i la veracitat en la informació; dret a una informació independent del poder polític, que creim que seria molt important que el Govern de les Illes Balears s'ho prengués seriosament. Per tant, si aprovam això a l'Estatut d'Autonomia, crec que seria important que s'acomplís amb l'execució diària de la Radiotelevisió pública de les Illes Balears.

Per tant, plantejam aquest títol de mitjans de comunicació, que hem vengut a bé de transaccionar, a petició del Grup Parlamentari Popular dins la comissió parlamentària, perquè nosaltres posam per damunt de tot que hi hagi un nou Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears i per tant posam per damunt de tot el consens possible amb el Partit Popular i pe això hem acceptat les transaccions. Evidentment, haguéssim preferit que les Illes Balears anem en la línia del que fan altres comunitats autònomes respecte dels mitjans de comunicació públics. Per exemple, hem aconseguit el Consell Audiovisual, que s'ha debatut a l'altre debat, un consell audiovisual que nosaltres havíem presentat una proposició no de llei en aquesta cambra parlamentària i havia estat rebutjada amb els vots en contra del Partit Popular. Bé, ara aconseguim el Consell Audiovisual, és important, però hagués estat també important que el director o directora de la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears, feim un pas i l'elegirem pel Parlament de les Illes Balears, de moment només s'elegia pel Govern, ara, segons l'Estatut l'elegirem via el Parlament de les Illes Balears; però hagués estat més important que fos una majoria gravada. Això hagués significat que hi havia d'haver un acord en relació amb la persona que havia de dirigir la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears per garantir eliminar temptacions de control partidista damunt els mitjans de comunicació pública, temptacions que, desgraciadament, a les Illes Balears s'han convertit ja no només en temptacions sinó en fets quotidians.

Hagués estat important, igual que ho ha fet l'Estatut d'Andalusia, igual que ho ha fet *de facto* al comunitat autònoma d'Extremadura a l'hora de nomenar el director de la radiotelevisió pública; igual que ho preveu la Llei audiovisual espanyola on el director de l'ens de Radiotelevisió Espanyola serà elegit per una majoria qualificada de les Corts Generals. En això el Partit Popular ha estat poc valent o ha tingut por a l'acord polític respecte d'aquesta qüestió de la independència dels mitjans de comunicació, que nosaltres creim que és important. Però vull valorar positivament que hi hagi el títol de mitjans de comunicació, per tant, en base a aquest acord, retiram l'esmena 4965.

I després, la resta d'esmenes que estan en el títol de relacions externes, primer començar a dir que el Partit Socialista va ser qui va plantejar el títol de relacions externes, amb quatre capítols, un de l'acció exterior, un de les relacions de les Illes Balears amb l'Estat espanyol, un altre capítol de les relacions de les Illes Balears amb la resta de comunitats autònomes, i un de la relació de les Illes Balears amb la Unió Europea. Aquest títol que vàrem plantejar en ponència parlamentària ja fa molts mesos, va ser assumit i transaccionat durant tots els mesos de la ponència parlamentària, per part del

Grup Parlamentari Popular, igual que per part de la resta de forces polítiques.

En aquests moments mantenim algunes esmenes que creim que milloren notablement el text que està dictaminat per la comissió; millores que fan que les Illes Balears tinguem més pes a l'hora de participar en decisions bé estatals per definir polítiques europees, bé en polítiques directament estatals i per tant amb major implicació necessària de les Illes Balears per participar en la voluntat estatal, i per tant amb més poder decisor de la comunitat autònoma de les Illes Balears o, més ben dit, del Govern de les Illes Balears. Creim que aquestes esmenes milloren el text, però no ho ha cregut així el Grup Parlamentari Popular.

Sobretot faig referència a les esmenes referides a la comissió bilateral Illes Balears-Estat. Creim que seria important, igual que tendran altres comunitats autònomes, el fet de mantenir una comissió bilateral Illes Balears-Estat en tot allò que afecta competències, polítiques comunes, acords, cooperació, col·laboració; nosaltres som partidaris sempre del diàleg i a través del diàleg arribar a acords, arribar a cooperar, arribar a conformar polítiques conjuntes. No ens fan els llocs de trobada, tot el contrari els necessitam, per això crec que seria bo, i deman al Partit Popular que s'ho repensi, el fet que hi hagi la comissió bilateral Illes Balears-Estat, perquè necessitam llocs de trobada. Amb un Estat complex com és l'Estat espanyol, un Estat altament descentralitzat, on les comunitats autònomes realment tenen moltíssim nivell de competències pròpies, on aquí a les Illes Balears, a més, tenim la dispersió competencial entre les altres institucions autonòmiques, on hi ha d'haver una voluntat de treballar conjuntament, necessitem articular els instruments de col·laboració i cooperació necessaris amb el Govern de l'Estat.

Igual que nosaltres som defensors que el Senat ha de ser la Cambra territorial i és allà on hem d'acordar totes les comunitats autònomes conjuntament amb l'Estat, també som partidaris de trobar, d'impulsar aquells llocs de trobada específics entre cadascuna de les comunitats autònomes amb l'Estat. Això no significa renunciar a cap ni un dels organismes multilaterals de trobada per fer polítiques conjuntes amb totes les comunitats autònomes i amb el Govern de l'Estat. Significa, a més dels organismes multilaterals, afegir una comissió bilateral entre les Illes Balears i l'Estat per parlar de polítiques que ens convenen a tots dos, d'acords, de col·laboracions, de consensos. Per tant, no ens tanquem les portes a tenir un lloc de trobada amb el Govern de l'Estat, nosaltres creim que és bo; els demanam que amb aquesta esmena ho reflexionin. I jo, com que veig que la cosa va molt positiva, la mantendré, a veure si a la votació cau i el Partit Popular ens dóna el seu suport, perquè creim que no ens hem de tancar cap porta ni una, ja que no se les tanquen altres comunitats autònomes, convendria que nosaltres no les tanquéssim aquí.

Per tant, concloc dient que mantindrem l'esmena 4962 i la 4973, totes les altres les retiram i la 4974, com he demanat al principi, demanam que passi al debat de finançament, ja que va referida als principis de finançament. I en ares al consens i a l'acord estatutari és pel que retiram totes les altres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Som al debat número 4, òrgans de consulta i d'assessorament, debat aquest número 4 en el qual, com ha passat amb l'altre debat sobretot, els grups parlamentaris han vist, diria jo, complertes bastants de les seves peticions inicials, no en la seva integritat, no en el cent per cent, però que sí que s'ha de fer constar que reflecteix alguna cosa molt important, moltes de les coses que avui donam aquí ja, com a proposta de reforma d'Estatut, que, si no hi ha res de nou, quedaran aprovades, no estava previst quan vam començar aquest debat, ni tan sols potser els més optimistes haguessin pensat que açò fos possible en el dia d'avui.

Nosaltres vam dir, per tornar a recuperar el discurs inicial, que nosaltres mantindríem una actitud positiva, una actitud oberta en relació amb la reforma de l'Estatut i que l'únic límit que nosaltres posaríem és el marc de la nostra Constitució; se'm pot contestar que nosaltres no som els que tenim l'exclusivitat d'interpretar la Constitució, és més, nosaltres no tenim més autoritat des del punt de vista interpretatiu de la Constitució que pugui tenir qualsevol altre ciutadà, perquè aquesta correspon al Tribunal Constitucional. Però hi ha aspectes en els quals no hi ha lloc a dubtes, hi ha aspectes, com és el títol VI de la Constitució Espanyola, que resa del Poder Judicial, i en el qual s'estableix perfectament que aquesta separació dels tres poders, del poder judicial, del poder legislatiu i del poder executiu, i a més a més d'aquesta separació estableix també la unitat jurisdiccional de tot el Poder Judicial i a més a més estableix la jerarquia del Poder Judicial, i a més a més estableix que tot el desenvolupament del Poder Judicial es farà d'acord amb la Llei orgànica del Poder Judicial.

I aquest era el punt al qual volia arribar, sí que és cert, Sra. Armengol, que som a una proposta de reforma d'Estatut d'Autonomia que també és una llei orgànica; sí que és cert que, des del punt de vista d'interpretació jurídica, llei orgànica de reforma d'Estatut i llei orgànica del Poder Judicial estan al mateix nivell, però no tenen el mateix àmbit d'aplicació. La Llei orgànica del Poder Judicial té un àmbit d'aplicació de tot l'Estat espanyol, la Llei orgànica de reforma d'Estatut només té àmbit d'aplicació a les Illes Balears, i per tant via llei orgànica de l'Estatut d'Autonomia no podem modificar una llei orgànica que té el seu àmbit d'aplicació a tot el territori espanyol. Açò és de manual, açò és de manual.

(Remor de veus)

Tret... -un momentet, un momentet-, sí que es podrà fer, sí que es podrà fer que la Llei Orgànica del Poder Judicial s'adapti als estatuts, però nosaltres açò ho tenim salvaguardat, perquè nosaltres aquí posam que l'estatut del poder judicial es farà conforme a la Llei Orgànica del Poder Judicial. Si la Llei Orgànica del Poder Judicial, perquè s'ha aprovat l'Estatut de Catalunya, la modifiquen en benefici de l'organització judicial que hi ha a Catalunya, nosaltres també la podrem tenir. El que no va amb el nostre discurs, el que no va amb el nostre criteri

és fer-ho des d'aquí, i acceptam que vagi amb el discurs i amb el criteri d'altres formacions polítiques.

Per tant que quedi clar que nosaltres no volem donar un mandat imperatiu al Govern d'Espanya, a l'Estat, a les Corts Generals, de com han d'organitzar el poder judicial; sí que deim que tot allò que vagi a les altres comunitats autònomes quant a la relació de la Llei Orgànica del Poder Judicial, per a nosaltres també és d'aplicació a la nostra comunitat autònoma, perquè aquests són els dos nivells, dos nivells, dues lleis orgàniques, dos àmbits d'aplicació diferent: un àmbit d'aplicació territorial, que és l'Estatut, que és a les Illes Balears, i un àmbit d'aplicació estatal, que és la Llei Orgànica del Poder Judicial, i aquest és l'argument, no hi ha altre argument. Aquí es pot dir si hi ha valentia o no hi ha valentia, si hi ha temeritat o no hi ha temeritat, no, prudència, potser que sigui prudència, però una prudència assenyada en el sentit de dir: prudents sí, però volem el mateix que puguin tenir la resta de comunitats autònomes si es modifica la Llei orgànica del Poder Judicial.

Perquè, amb independència del que pugui dir la Llei orgànica del Poder Judicial, amb independència del recurs d'inconstitucionalitat que pugui posar, si és que en posa, el grup parlamentari o el Partit Popular a nivell d'Espanya, amb independència de tot, quan hi hagi Llei orgànica del Poder Judicial i hi hagi el recurs d'inconstitucionalitat resolt, serà d'aplicació, agradi o no agradi. I aquest és el nostre plantejament. I no vull insistir més en aquest camp del Poder Judicial.

Sí que tenim nosaltres el Consell de Justícia de les Illes Balears, és l'article 53 bis, que demanava la Sra. Francina Armengol, i aquí vostè sap que vam acceptar que els membres del Consell de Justícia de les Illes Balears seran elegits pel Parlament de les Illes Balears per una majoria de dos terços dels seus membres. Açò està posat aquí i es crea el consell que tindrà unes funcions concretes en tota l'organització del Poder Judicial a les Illes Balears, que no podrà interferir.

Vam incorporar un article important, crec jo, que és l'article 54, llocs de vacants, resolució, concursos i oposicions, on són mèrits preferents el coneixement del Dret Civil propi, com no pot ser d'una altra manera, i on s'estableix com a mèrit preferent el coneixement de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, açò també és una aportació que han fet els grups de l'oposició i que nosaltres vam acceptar i que aquí els lletrats ens ho han fet tan bé que ens ho fan veure perquè la posen més negreta que les altres, açò ve acceptat de la Comissió d'Assumptes Institucionals.

Com també vam acceptar que la memòria del Tribunal Superior de Justícia ha de ser presentada en seu parlamentària i per tant ha de ser presentada pel seu president o presidenta del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

I com deim, tot açò integrat en el que pugui determinar en un futur la Llei orgànica del Poder Judicial.

Feta aquesta primera part, podem passar a altres qüestions que s'han anat incorporant, com pugui ser el Consell Audiovisual. Aquest també és una d'aquestes coses que n'hem

discutit molt i és una de les coses que n'hem discutit tant que jo quasi m'atrevesc a dir que potser que faci dos mesos la tenien ja per descartada, que no acceptaríem, que és una cosa que no acceptaríem, doncs avui és aquí. No està al gust de tots? No està al gust de tots i açò és la gran virtut d'aquest Estatut d'Autonomia, perquè tots han fet cessions, tots hem fet aquí renúncies.

Però sí que és cert que hi ha un avanç important en el tema de les relacions, que és allà on jo en aquest moment me volia centrar, en el tema de les relacions amb l'Estat, en el tema de les relacions amb la Unió Europea i en el tema de les relacions amb altres comunitats autònomes. En aquest sentit, que és un títol V, que s'incorpora *ex novo* a aquesta reforma d'Estatut, que no estava establert, que el Sr. Rosselló ha tengut un acte en aquest moment de generositat a reconèixer, que jo corrobor totalment amb ell, l'aportació que vam fer en el seu moment com a principis, l'informe que va fer la comissió d'experts i que vam deixar que la ponència fos la que fes el seu desenvolupament i ho articulés, i jo no jugaré ara a veure qui va ser primer *si la gallina o el huevo o el huevo o la gallina*, tots vam aportar; jo record que nosaltres també vam aportar un títol sencer en aquest cas, fins i tot articulat, en diferents aspectes que ha servit de base, conjuntament amb totes les propostes de tots els grups, perquè aquest sí que és un tema que tots som pares i mares d'aquest títol, perquè tots hi hem participat.

Si la diferència que hi ha en aquest moment en relació amb aquest tema és si hi ha d'haver comissió bilateral o no hi ha d'haver comissió bilateral, tal com sembla que hi ha alguns que s'entén, doncs jo me don molt per satisfet; perquè hi ha dos tipus de comissions, les comissions bilaterals realment ja existeixen, és que existeixen per a aquelles qüestions que són d'interès de la nostra comunitat autònoma i que tenen referència a les competències de la nostra comunitat autònoma com a exclusives. I aquí, en aquest títol que avui, si no hi ha res de nou, aprovarem, també li marcam a l'Estat que qualsevol decisió de qualsevol política que afecti aquelles competències que són pròpies de la nostra comunitat autònoma, haurà de comptar amb el Govern de la comunitat autònoma. I aquí també s'estableix que la comunitat autònoma tindrà la facultat d'establir protocols amb altres comunitats autònomes de col·laboració i de cooperació. I aquí també s'estableix que aquelles competències que nosaltres tenim com a pròpies, en les quals la normativa europea és d'aplicació, el desenvolupament de la mateixa sigui de la nostra comunitat autònoma i sigui del Govern de la comunitat autònoma. Totes aquestes qüestions, memoritzant un poc quins són els recursos que venen aquí quant a aquest apartat, estan inclosos en aquesta proposta de reforma d'Estatut.

Important és destacar en aquest moment la creació mixta de cooperació Estat amb la comunitat autònoma, hi és. Què volem fer l'eufemisme d'una comissió bilateral? No, per què? Perquè aquesta comissió mixta és per tractar aspectes concrets de la nostra comunitat autònoma, perquè després també hi ha un altre fòrum, que veurem més endavant, que és la multilateralitat per a altre tipus d'aspectes en què totes les comunitats autònomes hi hem de participar i hi hem de ser presents. De la mateixa manera que hem establert que hi haurà una comissió multilateral entre el Govern de la comunitat autònoma i els

consells insulars o entre el president de la comunitat autònoma i els presidents o presidentes dels consells insulars. Però açò no lleva que no hi pugui haver també mecanismes, com es preveu a l'Estatut d'Autonomia, de coordinació i comissions específiques entre consells i comunitat autònoma per a temes molt concrets i molt específics que afecten, açò també està previst aquí. I tal vegada me referesc a la representant del Grup Parlamentari Socialista.

Per tant, me creguin si els dic que en aquest apartat, en aquest quart debat, que fa referència als òrgans de consulta i assessorament, crec que hem avançat tot el que podem avançar, crec que hem introduït aspectes que abans no estaven prevists. Crec que en el tema del Poder Judicial hem donat aquesta passa important quant als mèrits que puguin tenir amb el cobriment de places, quant a la presentació de la memòria i quant a l'aplicabilitat de la Llei orgànica del Poder Judicial que ens permeti a nosaltres també tenir la mateixa organització que s'hi preveu per a la resta de comunitats autònomes.

També hem fet i hem donat per vàlida la creació del Consell Audiovisual, com hem dit abans.

També hem accedit que el director general de Radiotelevisió de les Illes Balears sigui elegit per aquesta cambra.

Hem accedit, com he dit abans, que aquesta elecció tant dels membres del Consell Consultiu de les Illes Balears, de la Sindicatura de Comptes i del Consell Audiovisual sigui per vot qualificat de tres cinquenes parts.

Totes aquestes qüestions es reflecteixen ara ja en aquesta proposta de reforma d'Estatut.

I per acabar, simplement dir-los que aquí també, igual que deien abans, per moltes comissions bilaterals, que ja he dit que hi havia la mixta, per molts de mecanismes que puguem posar es tracta en la relació de tenir lleialtat institucional; lleialtat institucional que ens permeti a tots nosaltres dur endavant les polítiques que determina aquest Estatut, com a competències pròpies de la nostra comunitat, com també permetre als consells insulars que aquestes competències que són pròpies dels consells insulars i mitjançant les quals el Govern tindrà qualque cosa a dir en la relació amb l'Estat, compti també, i així està establert, amb l'opinió dels consells insulars.

En definitiva, senyores i senyors diputats, crec sincerament que aquest és un bon títol, integrat per uns bons capítols, i que en els òrgans de consulta i d'assessorament la discrepància, si és que n'hi ha, que n'hi ha, és mínima.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica, Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló, té vostè la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt breument, Sr. President. Senzillament, Sr. Huguet, escoltant-lo a vostè avui una vegada més, com he escoltat altres representants del seu partit, parlant del títol referent al Poder Judicial, és on s'entén més el fons de les discrepàncies entre el seu grup i el meu. No és un problema ni de prudència, ni de valentia, ni de temeritat, en el fons és un problema de concepció diferent de com s'ha de desenvolupar el procés autonòmic en aquest Estat plurinacional, plurilingüe, pluricultural que nosaltres anomenam Espanya. Vostès sempre han estat partidaris d'arribar a un acord a Madrid, entre els dos grans partits i a partir d'aquest acord desenvolupar tot el model autonòmic cap avall. Això ara no els ha funcionat, perquè això no és el que està de moda a un altre partit majoritari, però tot d'una que tenen on agafar-se, que és una llei fonamental com la de Justícia, s'hi agafen com a clau ardent, perquè el fonamental per a vostès és que s'aclareixi l'estatal i després ja veurem cap avall el que passa. Aquesta és la gran diferència entre la seva formació i la meva damunt la concepció d'Estat.

Nosaltres creim que la reconstrucció de l'Estat modern del segle XXI a nivell espanyol va de baix a dalt i no de dalt a baix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Huguet, no me referiré a res més que al títol de Justícia, que és allà on hem tingut les discrepàncies més profundes, no tan sols amb el nostre grup sinó amb la resta de grups de l'oposició. Vostè diu que hem avançat i jo li reconec, però no compartesc que haguem avançat tot el que podfem avançar, haguéssim pogut avançar moltíssim més. Jo no dubt que vostè haurà llegit, com he fet jo, els dictàmens del Consell Consultiu de Catalunya, que, com tenen un títol similar al que nosaltres proposam, doncs naturalment vaig tenir l'interès a llegir-me'l: justifiquen perfectament la inclusió dins l'Estatut d'un títol d'aquestes característiques des de criteris jurídics. S'emparen precisament, li he dit abans, però no sé si m'ha escoltat, en l'article 152.1 de la Constitució que diu que "Un Tribunal Superior de Justícia, sens perjudici de la jurisdicció que correspon al Tribunal Suprem, culminarà l'organització judicial dins l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma", i que "... les successives instàncies processals, en el seu cas, s'esgotaran davant òrgans judicials radicats en el mateix territori de la Comunitat Autònoma en què estigui l'òrgan competent en primer instància." Vull dir, justificacions n'hi ha, pel que diu vostè i pel que estic dient jo, i en tot cas a vostè li preocupa dir que no volia enviar un mandat imperatiu a Madrid de modificar la Llei general del Poder Judicial. No es preocupi, aquest mandat imperatiu ja ha estat aprovat per l'Estatut de Catalunya, serà aprovat per a l'Estatut d'Andalusia i per tant, simplement el que feim és afegir al nostre Estatut el que ja està previst que tinguin els altres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Socialista, Sra. Armengol, té vostè la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Per incidir en el que ja estaven explicant els altres portaveus parlamentaris i deixar clar que des del Partit Socialista hem presentat un títol del Poder Judicial clarament en línia en el que es parla a nivell de la Llei Orgànica del Poder Judicial, per tant en cap cas no està fora de l'ordenament jurídic, en cap cas no està fora del que podríem anomenar bloc constitucional, tot el contrari, avançam fins als límits. Aquestes han estat les propostes del Partit Socialista a tots i a cadascun dels àmbits, que aquí no ens limitem nosaltres, que aquí no ens tallem ales, que aprofitem propostes entorn a diferents títols que ens assimilim al que aconsegueixen altres comunitats autònomes, aquest era el posicionament que he defensat durant tot el debat parlamentari, durant tota la tramitació de la ponència parlamentària i de la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Hem defensat que no volem ser més que ningú, però tampoc menys que ningú, en cap títol, tampoc en el títol del Poder Judicial que, a més, està clarament en línia de la proposta que es fa o amb la llei orgànica que es tramita del Poder Judicial a nivell de les Corts Generals. I aquí, com que l'alçada del debat a aquestes hores ja ens ho permet, Sr. Huguet, tots sabem que el que passa és que vostès no estan d'acord amb la llei orgànica del Poder Judicial que es tramita a Madrid, el seu partit no hi està d'acord, per tant tenen aquest problema polític intern vostès, que a mi em sembla molt bé, ho assumim, hem arribat a l'acord i arribam al consens, però aquest és un problema particular del Partit Popular, però no el treguin a la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Nosaltres aquí podem perfectament plantejar el títol del Poder Judicial que hem plantejat nosaltres o el PSM o Esquerra Unida, sense remodelar absolutament res de cap altra llei estatal, perquè la llei orgànica que s'aprovarà, els agradi o no, a les Corts Generals, va totalment en aquesta línia, i perquè així ho han fet altres dos estatuts d'autonomia, que un ja s'ha aprovat i l'altre està en vies d'aprovació. Per tant, a tots aquí ens queda clar que el problema és un problema intern que té el Partit Popular a nivell nacional, de rebuig d'aquesta llei orgànica.

Quant a la resta d'esmenes, ja he anunciat abans la retirada i el manteniment de la 4973, a part d'aquesta 4962.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Grup Parlamentari Popular, Sr. Huguet, té vostè la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No hauríem de fer-ho malbé a aquestes alçades del debat, jo crec que he intervingut, almenys aquesta ha estat la meva intenció, amb la màxima honradesa en la meva expressió; fins i tot he dit en aquesta tribuna que, amb independència del recurs d'inconstitucionalitat, nosaltres deim que serà

d'aplicació la Llei orgànica del Poder Judicial, ens agradi o no ens agradi. Per tant, és reconèixer que nosaltres no estam d'acord amb la Llei orgànica del Poder Judicial que s'està tramitant, ho hem dit, no ens cauen els anells, consta a la comissió parlamentària que ho vam dir i consta en aquest moment també que deim exactament el mateix.

És més, jo encara diria que és més, miri si actuam amb honradesa en aquest tema, que si nosaltres no estam d'acord amb la Llei orgànica del Poder Judicial que s'està tramitant a Madrid, haguéssim pogut posar el nostre criteri d'organització del Poder Judicial a les Illes Balears en aquesta reforma d'Estatut, i no ho feim, perquè seria incoherent; el que no vols per una banda no ho pots pretendre per l'altra. I nosaltres, simplement, el que deim és, amb independència que estiguem o no estiguem d'acord amb la Llei orgànica del Poder Judicial, que l'han de recórrer, amb independència d'açò, al que sí no estam disposats és que sigui quin sigui el resultat de la Llei orgànica del Poder Judicial Balears es quedi fora, jo crec que més honradesa no en podem tenir en aquest tema.

Com també no poden tenir més honradesa les dues darreres intervencions o les tres darreres intervencions. Efectivament, Sr. Rosselló, i me referiré a vostè personalment, vostè té una concepció federalista i aposta per açò defensa aquest model, i vostè l'ha de seguir defensant perquè és coherent, és totalment coherent amb el que ha defensat sempre, però deixi que nosaltres siguem coherents amb el que hem defensat sempre, el nostre model és el model de la Constitució, el model de les autonomies; el nostre model és el model de l'article 2 "*La Constitución se fundamenta en la indivisible unidad de la nación española, patria común e indivisible de todos los españoles, y reconoce y garantiza el derecho a la autonomía y a las nacionalidades y regiones que la integran y la solidaridad entre todas ellas*", aquest és el nostre model, aquesta és la nostra concepció. D'aquí que el nostre model en aquest tema del Poder Judicial estigui enfrontat al seu model del tema del Poder Judicial; és que no ho podem acceptar aquest model, per què? Perquè són dues concepcions totalment diferents, la seva, la del PSM i en part també la del Grup Parlamentari Socialista.

Me sap greu, perquè l'esforç ha estat poder-los convèncer, però acabaré amb una dita que me va fer molta gràcia, m'estic donant compte que és més mal de fer convèncer-los a vostès que anar a caçar papallones blanques a la neu. Però bé, no perdem l'esperança de poder-los convèncer i de caçar papallones blanques a la neu. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Bé, passarem a la votació, i abans recordar que l'esmena 4965 del Grup Socialista ha estat retirada i que la 4974 la discutirem en el debat cinquè.

Podem fer votació conjunta? Idò passam a la votació conjunta de totes les esmenes. Passam a la votació.

20 vots a favor; 30 en contra; 3 abstencions.

Votació dels vots particulars que han estat defensats. Passam a la votació.

7 vots a favor; 33 en contra; 13 abstencions.

I si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta de tots els articles.

Sí, Sra. Mascaró, vostè dirà.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Nosaltres demanaríem dues separates, per un costat el 50 *quater*, el 50 *quinquies* i el 71 bis.

I després un altre bloc una miqueta més llarg: 50 *sexies*, 51, 52, 53, 53 bis, 54, 55, 56, 57, 58, 66, 67, 68, 69, 71, 73 i 74.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò, si els sembla bé, passarem a votar ara el 50 *quater*, el 50 *quinquies* i el 71 bis. Passam a la votació.

46 vots a favor; 7 en contra; cap abstenció.

I ara passarem a votar el segon bloc que ens ha esmentat la Sra. Mascaró, que el tornaré repetir: 50 *sexies*, 51, 52, 53, 53 bis, 54, 55, 56, 57, 58, 66, 67, 68, 69, 71, 73 i 74. Correcte? Idò, senyores i senyors diputats, passam a la votació.

45 vots a favor; cap en contra; 7 abstencions.

I ara, senyores i senyors diputats, passam a votar la resta dels articles. Passam a la votació.

53 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Ara, senyores i senyors diputats, d'acord amb tots els grups parlamentaris, unificarem el debat cinquè i sisè. Per tant, passarem a la defensa conjunta de les esmenes i vots particulars que es mantenen al títol VI, a les disposicions addicionals quarta, cinquena, sisena i sisena bis, de les esmenes que postulen l'addició de noves disposicions addicionals i de les que es mantenen a les disposicions transitòries tercera, vuitena, novena i desena del dictamen.

Així mateix, es debatran les esmenes RGE núm. 4931 i 4932/06 del Grup Parlamentari Socialista en la part que afecta la matèria al·ludida. Les esmenes que es debaten són les següents: RGE núm. 4577, 79 i 80 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds; de la RGE núm. 4414, 15, 16, 17 i de la RGE núm. 4436 a la número 4462706, i RGE núm. 4464, 65, 69, 70 i 71 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista; RGE núm. 4931 i 32 a la RGE núm. 4975 a la RGE núm. 4988, de la RGE núm. 4990, 91, 93, 95 i 5006/06 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots particulars del Grup Parlamentari Socialista a l'article 86, esmena RGE núm. 4831/06.

També passam a la defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars que es mantenen a l'exposició de motius, al

títol VII, a les disposicions addicionals primera, segona i tercera i a les disposicions transitòries primera, segona, quarta i cinquena del dictamen. Així mateix es debatrà l'esmena RGE núm. 4989/06, del Grup Parlamentari Socialista, postulant l'addició d'un nou títol sobre economia, treball i medi ambient. I les esmenes que postulen l'addició de noves disposicions addicionals i transitòries.

Igualment, es debatran les esmenes RGE núm. 4931 i 1932 del Grup Parlamentari Socialista, en la part que afecta la matèria al·ludida. Les esmenes que es debatran són les següents: RGE núm. 4578, 81 i 83 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 4462, 64, 65, 69, 70 i 71 del Grup PSM-Entesa Nacionalista; RGE núm. 4931, 32, 92 i 94 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots particulars del Grup Parlamentari Socialista a la disposició addicional sisena, esmena RGE núm. 4833706; a la disposició addicional sisena bis, esmena RGE núm. 4834/06 i a les disposicions transitòries setena, esmena RGE núm. 4835 i 4836/06, i vuitena, esmena RGE núm. 4837/06. I també l'esmena 4974, que ve de l'anterior debat.

Té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Afrontam el darrer debat de l'Estatut d'Autonomia des d'una posició política d'esquerra radical, amb el combat que me pertoca, aguantant fins al final aquí el que faci falta, perquè a aquestes hores entrar a argumentar un model de finançament absolutament alternatiu al que presenten vostès és, fa falta molta moral i molt de coratge. De totes formes, no abusaré de la seva confiança, perquè don per fet i per suposat que tots vostès tenen suficient capacitat política per conèixer del que parlem quan parlem de diferents models de finançament que hi ha dins el marc del nostre Estat plurinacional. I sense cap dubte, el portaveu del Partit Popular té clarament aquests coneixements.

Per això nosaltres hem presentat una esmena a la totalitat al títol VI, basada en un concepte de model de finançament, de concert econòmic solidari que vostès coneixen, que correspon al model de concepció de l'estat que abans el Sr. Huguet ha fet referència, quan se referia a mi i a l'anterior intervenció. En definitiva suposa una concepció clarament diferenciada d'allò que aquí se planteja. Nosaltres partim de la idea i només en dues paraules, de què la comunitat autònoma hauria de tenir la màxima corresponsabilitat fiscal, hauria de tenir una agència tributària pròpia que recaptés la totalitat dels impostos, tan els decidits a nivell de l'Estat, com els decidits a nivell de comunitat autònoma. I una vegada plena aquesta borsa s'haurien de fer dues negociacions, una primera negociació amb l'Estat que tingués com a objectiu solucionar, contribuir a la despesa que suposen els serveis comuns de l'Estat i una segona negociació, en aquest cas multilateral, que tendria com a objectiu fer l'aportació solidària que correspon a cada una de les comunitats autònomes, perquè cap d'elles en el marc d'un estat plurinacional estigués per sota de cap altra. Per tant, en allò que correspongués contribuir, se contribuís.

Nosaltres pensam que aquest model de finançament, que no és el concert econòmic basc en vigor, perquè el basc en vigor no té aquesta segona part que jo estic argumentant. El basc i el navarrès, una vegada plena la borsa, se negocia amb l'Estat allò que s'aporta i s'ha acabat. Jo estic plantejant un altre model que és, primer se negocia amb l'Estat els serveis generals i després se negocia multilateralment amb totes les comunitats autònomes allò que podria ser un fons de solidaritat. Bé, aquesta és la nostra proposta i lògicament no és compartida pel vostès, ni en aquest cas pel Partit Socialista. I crec que seria un abús per part meva en aquestes hores i en aquestes alçades dedicar-hi més temps.

Jo vull deixar clar..., nosaltres hem optat en aquest tema a presentar un títol alternatiu globalment i no hem fet el que hem fet en altres apartats i que són esmenes concretes al redactat que ha vengut en aquest plenari. Bé, no ho hem fet perquè hem pensat que era un tema suficientment important, en el qual li volíem donar el calat, el contingut i la defensa de fons de la nostra concepció i perquè teníem la convicció de què si s'hagués arribat a un acord que pogués haver estat assumit per la totalitat d'aquesta cambra, nosaltres haguéssim retirat aquest títol i haguéssim assumit el que hi havia. No s'ha produït aquest fet i desgraciadament això és així. Vol dir això que nosaltres no coincidim amb els avantatges que el model de finançament que s'estableix en el redactat actual se produeixen en relació al model anterior? Sense cap dubte no, nosaltres consideram que hi ha un avanç important en tot un seguit d'aspectes, l'agència tributària concertada, el percentatge d'imposts a decidir des de la comunitat autònoma, les transaccionals que fan referència als 3.000 milions i amb les quals nosaltres hi estam totalment d'acord i ho hem estat des del principi. La xifra crec que és una mica arbitrària, però és igual, nosaltres no pegarem per baixar-la, ni molt manco, en tot cas per pujar-la. Per tant, tot allò que sigui assumir el deute històric entorn a allò que han estat males inversions durant aquests anys ens trobaran al seu costat.

Per tant, nosaltres coincidim en aspectes del plantejament que s'ha fet, però no podem coincidir en el fons. Aquí és un poc el que he volgut argumentar durant tot el dia. Crec que hi havia l'ocasió, ja que hi érem, d'arribar al fons de la qüestió, fer una carta magna d'aquesta comunitat autònoma que fos la que realment necessitàvem i que assumís amb valentia, profunditat, agressivitat tot el que feia falta. No ha estat possible i no avançaré més.

Amb les esmenes que presentam a les addicionals, hi ha tres esmenes concretes que són conseqüència del model del títol que nosaltres presentam i del model de finançament. Conseqüents amb aquest model de finançament, proposam suprimir l'addicional quarta, que fa tot un llistat d'imposts, etcètera, no hi entraré, d'acord amb allò que nosaltres plantejam. El mateix a l'addicional cinquena. I plantejam una disposició transitòria nova que estableix de quina forma s'hauria i amb quins terminis s'hauria de reunir la comissió mixta per afrontar el debat bilateral i després el multilateral que jo he fet referència abans i que surt en el títol que nosaltres defensam.

I per últim, una substitució a la disposició addicional segona, que aquesta no té res a veure amb el model de finançament, però com que hem dit que ajuntàvem els debats,

una breu referència. Aquesta disposició addicional va en conseqüència amb propostes que hem fet en el títol I i altres títols durant el debat d'avui i va en la línia de promoure els convenis de cooperació i de col·laboració entre les terres de parla catalana. I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé ara debatrem l'autonomia real perquè sense autonomia financera no existeix l'autonomia política. Ja ho deia un gran mestre de la política, el Molt Hble. Tarradellas, que quan se començava a parlar de l'Estatut de Catalunya va dir: "tantes competències? Jo només en vull dues: hisenda i ordre públic". Doblers i la potestat de fer creure als ciutadans.

És el moment però de repassar el resultat dels distints models de finançament que hem tengut al llarg d'aquests anys i la veritat és que tots els sistemes aplicats fins ara han tengut el mateix resultat per als ciutadans de les Illes Balears, hem estat a la cua en despesa per càpita. El resultat final d'allò que rebem els ciutadans està format per 4 conceptes: un seria el finançament autonòmic, que està format pels tributs propis, els tributs cedits per l'Estat i la participació en els ingressos de l'Estat. Un segon capítol seria la despesa realitzada anualment pel Govern de l'Estat a les comunitats autònomes. Un tercer aspecte seria el fons de compensació interterritorial. I finalment el fons europeus. Aquests dos darrers haurien de ser els mecanismes de solidaritat per traspasar recursos dels territoris més rics als territoris més pobres. Bé, la qüestió és si analitzam per separat cada un d'aquests 4 conceptes, en tots ells estam a la cua en despesa per càpita. Això significa que s'està fent una mala aplicació del principi de solidaritat. És a dir, la solidaritat ha de consistir amb el fons de compensació interterritorial i els fons europeus. Però el que és el finançament autonòmic i la despesa estatal en els distints territoris hauria de tendir a igualar-se per càpita.

Aleshores, el model que avui surt del dictamen de la comissió resoldrà aquesta situació? Ningú ho pot dir. El fet és que actualment som la comunitat autònoma que aporta més recursos a l'Estat, els experts l'han arribat a quantificar en més del 15% del nostre Producte Interior Brut i analistes de l'economia comencen a atribuir a aquest fet, una balança fiscal tan negativa, la pèrdua progressiva de riquesa relativa dels ciutadans de les Illes Balears. Si fa uns anys estàvem els primers en renda per càpita, avui ja estam els quarts i si feim cas als anàlisis de Guillem López Casanovas, menorquí, en renda per càpita disponible, és a dir, una vegada descomptat els impostos, passam al número 10 en renda per càpita disponible i això vol dir que fins i tot estam per davall de la mitjana espanyola.

Bé, jo demanava amb el sistema que s'està a punt d'aprovar resoldrem el problema? I jo deia que ningú ho sabia. Jo me permetré posar un exemple de com està funcionant el sistema fins ara. Bé els recursos que posa l'Estat damunt la taula, per

posar un exemple, això seria la participació en els ingressos de l'Estat que s'han de distribuir les comunitats autònomes i això seria el fons de compensació interterritorial. El sistema que avui ens proposen té una qualitat i és que dins la distribució d'allò que seran els ingressos de l'Estat, mitjançant els tributs propis i les subvencions anuals, aquí hi ha un avanç important que els volem reconèixer i és que ens igualam en despesa per càpita. Per tant, en teoria això és un avanç que volem reconèixer, és una reivindicació històrica i que dins allò que seria la distribució de recursos ens igualam en despesa per habitant. Però aquí hi ha un problema i és que l'Estat se reserva la potestat d'unilateralment fixar, quantificar els fons destinats a la solidaritat.

I què pot passar? Que l'Estat un moment donat decideixi incrementar la part dels recursos que destina a la solidaritat. Aleshores nosaltres aquí dins augmentam la participació, però hi ha més pocs recursos a repartir perquè l'Estat incrementa la part destinada a la solidaritat. De tal manera que el propi Guillem López Casanovas ha dit que si s'elevava a un 25% de la despesa total que el Govern destina a les comunitats autònomes a fons de compensació interterritorial, fins i tot la pròpia Catalunya ja podria veure disminuïts els seus ingressos i no parlem dels ciutadans de les Illes Balears. És a dir, que se podria donar la paradoxa de què nosaltres millorem la situació relativa respecte als altres, que ens igualem a la mitjana de despesa per càpita, però com se detreuen recursos d'aquí i se destinen a la solidaritat, de la qual nosaltres n'estam exclosos, hi podríem sortir perdent. Aquesta és la situació.

Aleshores, què passarà? Ningú ho sap, dependrà, com sempre, dels criteris de l'administració de l'Estat i quins són aquests criteris? Són objectius? És la insularitat? És la dispersió de població? Són zones de muntanya? No. Els criteris són que distribueixen els doblers per comunitats autònomes i quan ha assignat a cada comunitat autònoma la quantitat, després apliquen unes fórmules polinòmiques i els surt una fórmula que quadra. Aquesta és la realitat. Per tant, amb aquest escepticisme, nosaltres hem fet dues propostes. Una, com deia el Sr. Rosselló, seria una esmena a la totalitat al sistema, introduint allò que nosaltres deim el pacte econòmic, inspirat en el concert econòmic, però que presenten novetats que qualche dia quan evolucionem cap un federalisme fiscal els veurem aprovats dins l'Estat espanyol. I després mantenim una esmena amb la intenció de millorar el sistema que vostès estan a punt d'aprovar, per intentar evitar la discrecionalitat de l'Estat.

Bé, quina novetat aporta el pacte econòmic? El pacte econòmic, a diferència del concert econòmic que estableix una quota, que en teoria han de pactar el Govern basc, o el Govern de Navarra amb el Govern de l'Estat, en el nostre cas definim dues quotes. Una seria la quota de serveis comuns, seria per fer front a les despeses de l'Estat, aquelles competències de l'Estat que no han estat transferides i això ha de ser fruit d'un pacte i calcular el cost que suposen a les Illes Balears les despeses del Ministeri d'Afers Exteriors, de la Corona, de la Casa Reial, coses tan útils com totes aquestes que he dit. I una segona qüestió seria la quota de solidaritat i aquí és allà on hi ha la novetat del nostre sistema, que no dubtin que qualche dia s'aplicarà. Aquí del que se tracta és d'objectivar la solidaritat, el que no pot ser és allò que denuncia avui el Cercle

d'Economia, que va fer una roda de premsa ahir, en presència del catedràtic Guillem López i Casanovas, que denuncia que comunitats autònomes que tenen una renda per càpita superior a la mitjana reben la solidaritat. En aquests moments hi ha Castella-La Manxa o Aragó que tenen una renda per càpita disponible superior a la de les Illes Balears i reben la nostra solidaritat. Això no és possible.

I aleshores s'han d'establir uns mecanismes de solidaritat objectius i que nosaltres amb una fórmula els objectivem. I com s'ha de calcular la solidaritat? En funció de la riquesa, en funció de la diferència de riquesa. De tal manera que si les Illes Balears estam per sobre de la mitjana de renda per càpita, naturalment que hem de fer una aportació neta per distribuir als territoris més pobres. Però si arriba un dia que tenim una renda per càpita disponible per davall de la mitjana, cosa que ja passa, estam mig punt per davall de la mitjana, hauríem de ser subjectes de rebre la solidaritat dels altres. I això com se defineix? Calcules la diferència percentual de renda per càpita, la multipliques per una constant i te dona la quantitat a aportar o a rebre. Això no ho ha proposat ningú mai. Una altra de les propostes que ja escapa d'aquest debat és que la solidaritat hauria de ser finalista, com els fons europeus. Això de transferir recursos a comunitats més pobres que nosaltres, en teoria, perquè facin una televisió autonòmica, o perquè tinguin més cotxes oficials i més funcionaris, no. La solidaritat s'hauria de justificar en projectes concretes, a partir de superar els dèficits que tenen aquests territoris. Però això ja seria un altre debat.

Aleshores aquesta és la proposta i que naturalment, com deia el Sr. Rosselló, avui en dia és testimonial donat aquest debat. Però no és testimonial intentar millorar el model de finançament dictaminat per la comissió. I quins mecanismes hauríem d'adoptar? Primer, nosaltres estam totalment d'acord en què existeixi una comissió bilateral. El Partit Popular és més partidari de resoldre aquestes qüestions dins el Consell de Política Fiscal i Financera, com si ens hagués anat bé en la vida, sempre ens han fotut, sempre. Ara, volen insistir, que entre tots ens anirà bé? Sempre hem estat els darrers. Diuen "és que aquí no tenim força". La força està aquí dins, 4 i 4 són 8 diputats, si se plantaven en el debat de pressuposts generals, no votam perquè estam discriminant els ciutadans que ens han votat, estam per aquest sistema, plantar cara als seus partits i ens aniria d'una altra manera. Però com que aquesta mentalitat no la tenen, no se veuen en coratge d'aguantar una negociació bilateral de tu a tu amb els seus caps de Madrid.

Una altra de les esmenes que proposam, que Catalunya ha aconseguit per exemple, la prevalença de l'Estatut d'Autonomia damunt la LOFCA. És a dir, que via llei orgànica del finançament de les comunitats autònomes no te puguin rebaixar els teus ingressos, perquè l'Estatut d'Autonomia que és una llei orgànica està per damunt d'una altra llei orgànica.

Tercer, introduir el diferencial del cost de vida a l'hora de les especificitats de les comunitats autònomes. És a dir, nosaltres al·legam insularitat, Castella al·legarà dispersió de població, Astúries i Aragó tal vegada zones muntanyoses. Tothom té especificitats, nosaltres a més de la insularitat, de la pluriinsularitat, hem de posar damunt la taula que el nivell de vida a les Illes Balears puja un o dos punts per sobre de la mitjana.

Una bomba, perquè això seria realment una bomba, una bomba de justícia. Aconseguir el que ha dictaminat, el que ha sentenciat el Tribunal Constitucional d'Alemanya respecte dels *landers* i l'aportació a l'estat federal. Sentencia el Tribunal Constitucional d'Alemanya que l'aportació de cada *lander* a l'estat federal no ha de ser superior al 5% del Producte Interior Brut. Què suposa això? Que si en aquest moment nosaltres aportam el 15% del nostre Producte Interior Brut, passaríem a aportar una tercera part. És a dir, que si la balança fiscal en aquest moment és de 3.000 milions d'euros anuals, passaríem a aportar només 1.000 milions d'euros anuals. O a l'inrevés, disposaríem de 2.000 milions d'euros més cada any. Així de clar, si fóssim alemanys. Tal vegada ens aniria bé si les tesis d'aquell diputat alemany haguessin triomfat i les Illes Balears ens haguéssim convertit en un *lander* més d'Alemanya. És broma, ho dic per si algú ho llegeix algun dia, no diguin aquest va trabucar.

I finalment l'esmena que ja el Sr. Huguet ens ha anunciat que acceptarà i que consisteix en demanar 3.000 milions d'euros en 10 anys per compensar el dèficit d'inversions, produït pel dèficit de serveis públics essencials, sanitat i educació, fruit del creixement poblacional d'aquests darrers anys.

Acab Sr. President, lamentant la poca ambició de Partit Popular i PSOE a l'hora de plantejar un model de finançament més just per als ciutadans de les Illes Balears. Tots coneixen perfectament la injustícia històrica que han practicat els governs d'UCD, del PSOE, del Partit Popular i altra vegada del PSOE. Però els representants de Balears pareix que ho obliden acotant el cap de manera submissa. Els mals de les Illes Balears, Sr. President, no són a Madrid, el mal de les Illes Balears és que Madrid està dins els seus caps. Això el mal de les Illes Balears, és la perfecta situació colonial, allà on els indis practiquen l'autoespoli i fan la feina bruta de la metròpolis. Esperem que qualque dia això canviï.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sampol. Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Pujam en el darrer debat de la reforma de l'Estatut d'Autonomia i sense cap dubte és un dels més importants entorn al nou Estatut d'Autonomia, el títol de finançament i les disposicions addicionals i transitòries que hi fan esment. Abans d'entrar específicament en el títol de finançament, el Grup Parlamentari Socialista havia presentat l'esmena 4989 que disposa un no títol, titulat economia, treball i medi ambient, un nou títol que vol lligar política econòmica amb protecció del territori, medi ambient i l'objectiu de plena ocupació. Però aquest títol, l'acord que hem mantengut amb el Grup Parlamentari Popular l'hem transaccionat en el títol de drets i deures. Per tant, nosaltres retiram l'esmena 4989.

I en aquest moment passaré a defensar les esmenes que queden vives explícitament en el títol de finançament de la

comunitat autònoma. Vull començar per dir que des del Grup Parlamentari Socialista vàrem plantejar un títol sencer sobre finançament de la comunitat autònoma a la ponència parlamentària, un títol de finançament ample, un títol de finançament ambiciós, un títol de finançament també possible dins l'ordenament jurídic espanyol. Un títol de finançament del qual n'estam molt orgullosos. Creim que és un bon títol de finançament, una bona aposta de les ciutadanes i ciutadans de les Illes Balears per garantir, per millorar aquells problemes de finançament que hem tengut a les Illes Balears. Per tant, hem de fer una aposta clara de millora, d'avanç i de progrés. I creim que aquest títol de finançament significa millora, avanç i progrés, sobretot si ho comparam amb allò que tenim a l'Estatut actual, que és pràcticament zero. Per tant, no podem dir que aquest títol de finançament no és una millora important, molt notable d'ajut a les Illes Balears en qüestions de finançament, sobretot de solidesa i de garantia de finançament de la comunitat autònoma. Per tant, aquest és el posicionament del Partit Socialista.

També vull tornar agrair que el Partit Popular des del primer moment gairebé ens va acceptar el 80% de la proposta que inicialment vàrem presentar a la ponència parlamentària. Tot i que va fer algunes retallades importants, sobre les que nosaltres hem mantengut les esmenes que vull defensar en aquests moments. Esmenes que creim que són importants i que milloren notablement o millorarien notablement aquest títol de finançament, tal i com queda en el dictamen de la comissió. Millores que acoten clarament la bilateralitat Illes Balears-Estat. Esmenes que posen en el mateix nivell la Constitució, l'Estatut i després la LOFCA quant a finançament autonòmic. Esmenes que en certa manera donen més estabilitat i més garanties pel finançament a les Illes Balears.

Quant a la bilateralitat que nosaltres proposam, el Partit Popular ha mantengut la posició que moltes qüestions han de passar a l'àmbit de la multilateralitat i que les Illes Balears només hem de tenir la possibilitat de plantejar un informe en el Consell de Política Fiscal i Financera. No vol dir que això no serveixi per res. Evidentment tot serveix, però ja ho tenim, això no és necessari posar-ho a l'Estatut d'Autonomia, ho podem mantenir, però no és del tot necessari. Les Illes Balears i qualsevol govern de qualsevol comunitat autònoma poden plantejar totes les propostes que vulguin en el Consell de Política Fiscal i Financera. Els òrgans multilaterals, ja ho he dit a la intervenció d'abans, que per a nosaltres són molt positius i que són l'àmbit de relació i d'acord, per exemple amb el sistema de finançament autonòmic, òbviament l'òrgan d'acord és el Consell de Política Fiscal i Financera, no se pot fer a un altre àmbit. Així ho defensam des del Partit Socialista. Ara bé, hi ha qüestions que altres comunitats autònomes estan aconseguint que se tractin d'una forma bilateral entre la comunitat autònoma i l'Estat.

Són aquestes qüestions que nosaltres voldríem incidir una vegada més perquè el Partit Popular fes aquesta reflexió, ja que s'està obrint les portes a què altres comunitats autònomes tinguin una relació bilateral més important. Per què ens ho han de negar a nosaltres, a les Illes Balears? Per què nosaltres no hem d'anar al màxim en aquest sentit? Nosaltres creim que això ens convé, ens convé poder acordar directament amb l'Estat algunes qüestions directes damunt el finançament de les Illes

Balears. Per això nosaltres, amb les nostres esmenes, plantejam que tornem bilateral allò que el Partit Popular ha esmenat perquè passi a l'article de la multilateralitat. Que quedi clar que nosaltres entenem que hi ha d'haver qüestions que només es poden resoldre, únicament se poden resoldre a l'àmbit del Consell de Política Fiscal i Financera, evidentment l'aprovació del sistema de finançament autonòmic.

Una altra qüestió que creim important mantenir i que a més, en algunes conversacions el conseller d'Economia i Hisenda havia acceptat aquesta esmena del Partit Socialista, és quan parlam de criteris de finançament se tengui en compte la capacitat i l'esforç fiscal de les Illes Balears. Creim que és important per a nosaltres davant les altres comunitats autònomes poder exigir aquest tracte diferencial en base a allò que nosaltres, a l'esforç fiscal que fan els ciutadans i ciutadanes que vivim a les Illes Balears. Per tant, jo creia que això era una possible esmena a ser acceptada per part del Partit Popular i que al final pareix que no serà així.

Igual que nosaltres seguim defensant via esmena el principi d'ordinalitat. Sabem que des del Partit Popular pareix que no s'hi està d'acord, però nosaltres creim que és molt positiu, no només nosaltres, molts d'economistes il·lustres d'aquesta comunitat autònoma han demanat que se mantengui el principi d'ordinalitat, també ho ha demanat el Cercle d'Economia. Per tant, jo crec que seria un esforç important i una demostració clara de què tiram cap al màxim nivell d'acords en temes de finançament. Per tant, creim que seria una reflexió que hauria de fer el Partit Popular perquè beneficia notablement les finances de la comunitat autònoma i d'això no en tenim cap dubte ni una.

Quant al capítol del finançament dels consells insulars i ajuntaments, tots saben la posició del Partit Socialista. Crèiem que era molt bo que el finançament dels ajuntaments anés al capítol de finançament dins l'Estatut d'Autonomia, però hem acceptat l'acord amb el Partit Popular de què això se vegi a la Llei de règim local, allà on quedaran clarificades les competències pròpies dels ajuntaments i se'n derivarà una llei d'hisendes locals pròpia de la comunitat autònoma. Per tant, també és un avanç de la posició inicial del Partit Popular, que deia que la comunitat autònoma no té cap competència quant a finançament dels ajuntaments a obrir la porta de la llei d'hisendes locals, jo crec que és un avanç i per tant, nosaltres el valoram com un avanç. I assumim la proposta que hi ha a la comissió quant al capítol de finançament de consells insulars i que és molt semblant a la que nosaltres inicialment havíem plantejat i per tant, nosaltres assumim en la seva totalitat.

Quant a les disposicions addicionals i transitòries. Des del Grup Parlamentari Socialista havíem plantejat des de l'inici de la ponència parlamentària una esmena addicional per garantir durant un temps determinat més inversions estatals per a les Illes Balears. Entenem des del Partit Socialista que tenim dèficits en inversions estatals que se'ns han, per fer justícia, de donar, de garantir des del Govern de l'Estat. Per això vàrem plantejar una disposició addicional dins l'ordenament jurídic, una disposició addicional totalment constitucional, una disposició addicional que garanteix aquest sobre-esforç inversor que ha de fer necessàriament l'Estat per poder-nos igualar a les altres comunitats autònomes i que planteja una

fórmula constitucionalment correcte creim nosaltres, jurídicament correcte i que ens garanteix aquests doblers que al final s'han escenificat en la quantitat de 3.000 milions. Però és la fórmula que políticament i jurídicament ens convé a els Illes Balears.

Per això nosaltres mantenim l'esmena tal i com l'hem plantejada, que l'Estat durant 10 anys invertirà a les Illes Balears la mateixa proporció que nosaltres aportam al PIB nacional. Això significa que s'hauran de duplicar les inversions estatals per a les Illes Balears per poder garantir aquesta xifra, la que havia promès i compromès el President del Govern de les Illes Balears. I nosaltres crec que en un exercici de màxima responsabilitat com a partit de l'oposició, varem dir que no li volíem discutir al Govern quina xifra és la que ha de demanar al Govern central, ens té al costat. Nosaltres hem dit repetidament que creim que hi ha un dèficit d'inversions. Per tant, el Govern de les Illes Balears ens té al costat per reclamar aquesta major inversió per a les Illes Balears. Ara bé, facem-ho de forma que jurídicament i políticament sigui defensable.

La fórmula que planteja el Partit Popular no és ni jurídicament, ni políticament defensable i no perquè ho digui jo, Francina Armengol, sinó perquè és el mateix que va plantejar Esquerra Republicana a l'Estatut de Catalunya. Hi va haver un informe del Consell Consultiu de Catalunya dient que aquesta clàusula presentada així, amb una quantitat xifrada, era inconstitucional. El mateix varen dir els membres del Partit Popular a nivell nacional, bé això no ens espanta perquè han dit de tot de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Per tant, no és això que ens fa mantenir aquesta posició, sinó que hi ha una posició jurídica clara, hi ha una posició política clara. Per tant, si volem més doblers per a les Illes Balears en inversions extraordinàries, el més fàcil és anar a la fórmula que defensa el Partit Socialista, que jurídicament i políticament té el suport de les Corts Generals. Per tant, mantenim aquesta disposició addicional, votarem en contra de la que plantegen vostès i treballarem aquí i a les Corts Generals perquè d'una forma constitucional ens arribi aquesta millora d'inversions per a les Illes Balears.

Quant a les altres disposicions addicionals. Nosaltres plantejam, com he dit, de la Comissió d'Assumptes Econòmics i Fiscals, de l'agència tributària per fer més les qüestions bilaterals i una que és la cessió d'imposts. El conseller Ramis d'Ayreflor va venir al Parlament, ja deu fer gairebé un any, a presentar-nos el sistema de finançament autonòmic que defensava el Govern de les Illes Balears i el Partit Popular i va fer entrega d'un document a totes les forces polítiques. En aquell document deia que el més important per a les Illes Balears era tenir més corresponsabilitat fiscal, que havíem d'avançar en tenir una cessió d'imposts estatals. Això era una proposta del conseller Lluís Ramis d'Ayreflor i que nosaltres li varem dir que tenia el nostre suport i també crec que li ho varen dir totes les forces polítiques. Ara és l'hora de demostrar-ho aquí.

Nosaltres presentam una disposició addicional allà on deim que la propera llei de cessió d'imposts que faci l'Estat, com a mínim haurà de dur el 50% d'IVA, el 50% d'IRPF, el 58% d'especials i la capacitat normativa de l'IVA. Ho podem dir des d'aquí, com ho han dit a altres estatuts d'autonomia. Ho podem

dir si realment volem deixar palesa la manifestació d'aquest Parlament, de totes les forces polítiques conjuntament, dir-li a l'Estat que volem més cessió d'imposts, volem corresponsabilitat fiscal. Per tant, no ens limitem aquí, avancem, facem propostes a els Corts Generals i com més força tinguem tots conjuntament per fer aquestes propostes de millor finançament per a les Illes Balears, segur que més possibilitats tendrem de què s'aprovin. Per tant, nosaltres creim que com a compromís polític i com a demanda política de totes les forces de les Illes Balears, creim que valdria la pena que s'ho plantegés el Partit Popular perquè nosaltres mantenim l'esmena i la votarem a favor.

Després hi ha dues qüestions més i acab. Una és el vot particular que mantenim a la disposició addicional sisena. Nosaltres mantenim el vot particular a la disposició addicional sisena, retiram tots els altres vots particulars i el que fa referència a la disposició addicional sisena, és la disposició addicional que especifica la fiscalitat en el Règim Especial de les Illes Balears, que és la proposta que va fer a darrera hora el Govern de les Illes Balears i que en base a l'acord entorn a l'Estatut d'Autonomia, el Partit Popular ha dit que el cediria, per tant, eliminaria de l'Estatut d'Autonomia el Règim Fiscal de les Illes Balears. Això és la disposició addicional sisena. Nosaltres mantenim aquest vot particular perquè sigui acceptat pel Partit Popular i així desaparegui de l'Estatut d'Autonomia una aventura que ja se va fer l'any 98 i que al final va ser un gran engany col·lectiu per als ciutadans de les Illes Balears, perquè el propi Partit Popular a nivell nacional va llevar tots els articles que feien referència a la fiscalitat especial per a les Illes Balears i només va deixar els articles que feien referència al Règim Especial per a les Illes Balears i que és el que nosaltres defensam. Per cert, queden garantits els desavantatges de la insularitat amb un fons d'insularitat que nosaltres hem presentat dins el títol de finançament i que el Partit Popular ja va acceptar en tràmit de ponència parlamentària.

Per tant, llevem tot allò que són enganys a la ciutadania, parlem clar del que podem fer, perquè evidentment si el Partit Popular pretén dir que no podem demanar a l'Estat més cessió d'imposts, jo me deman com podem demanar inversions fiscals de qüestions que ja a les Corts Generals s'ha dit que això no se traslladarà a les Illes Balears, o no s'aplicarà a les Illes Balears. Per tant, aquest és el vot particular que mantenim, amb el suport, supòs, del Partit Popular per retirar la qüestió del règim fiscal.

Nosaltres donarem suport a la disposició addicional, crec que és la sisena bis, que fa referència a igualar a Canàries en tot allò que no sigui la ultraperifericitat. Creim que és una disposició addicional totalment buida de contingut que no aporta res nou a aquest Estatut d'Autonomia. Però en base a l'acord i el consens, no tenim cap problema en donar-li suport.

I votarem en contra de les esmenes que plantegen el PSM i Esquerra Unida quant al concert econòmic. Nosaltres som un partit que ens agrada caracteritzar-nos per la coherència. L'any 91 quan se va aprovar una reforma de l'Estatut d'Autonomia entre el Partit Popular i altres forces polítiques, allà on se defensava el concert econòmic, el Partit Socialista ja va votar en contra. Avui, a l'any 2006, seguim votant en contra perquè ens seguim sotmetent a l'Estat de dret que ens hem donat entre

tots a la Constitució de l'any 78. Per tant, feim un títol de finançament molt ambiciós, al límit de l'ordenament jurídic espanyol, creim que són molt bones les esmenes que seguim mantenint. I creim que el projecte que hi ha en aquests moments dictaminat per la comissió quant a finançament, millora notablement la situació financera de les Illes Balears, millora les expectatives, millora les garanties i millora les capacitats de relació amb l'Estat. I les obligacions que té evidentment l'Estat envers inversions necessàries per a les Illes Balears.

Per tant, aquesta és la posició del Partit Socialista, mantindrem la coherència que durant anys hem mantengut en aquesta cambra parlamentària.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo per sortir un poc al pas, després d'aquesta brillant intervenció del Sr. Sampol, li diria que compartesc moltes de les seves asseveracions, però no la metodologia o el sistema que vostè vol posar. La veritat és que en moltes qüestions no ha fet res més que constatar unes dades, uns fets, que són inconvertibles i incontestables. A més, ja he dit més d'una vegada en aquesta cambra, que les xifres no se discuteixen, se contrasten i com que no tenc en aquest moment ni possibilitat, ni capacitat de contrastar les dades que vostè dóna, les don per bones. És ben cert que nosaltres hem estat una comunitat autònoma que al llarg de tota la seva història hem estat perjudicats quant al sistema de finançament.

És cert que la nostra solidaritat ha estat una solidaritat carregada a més a més de molta generositat. És cert que la solidaritat ben entesa és que tots puguem tenir el mateix nivell d'equiparació quant a serveis, no és un principi de solidaritat que comunitats que puguin rebre aquesta solidaritat tinguin serveis millors que les comunitats que apliquen la solidaritat, tot açò és cert. Però no deixa de ser menys cert també que el sistema de finançament és el que és, intentam millorar-lo i no és viable o no és possible el sistema de finançament del concert econòmic, del conveni o la proposta que vostè, molt intel·ligentment li ha volgut canviar el nom, però que ha estat prou sincer per dir que en el fons se perseguia el mateix. Jo ja no li faré, ho ha deixat aquí, no sé si perquè jo ho tornés mirar i tornés veure, les retallades que açò pot suposar, però són retallades efectivament i no veure açò és voler-se enganyar i no ens hem d'enganyar. Per tant, vagi per endavant que..., quan li he dit quan sortia, quan li he demanat al Sr. Riudavets, m'ha fet així i jo li he dit ara vostè estarà dins la seva salsa, efectivament, és un tema que sempre l'ha apassionat i sempre l'ha sabut defensar amb molta argumentació. L'única argumentació que jo li puc donar és, a part de què hi hagi alguna cosa que estigui en contradicció amb les esmenes que

presenta, amb el model que vostè vol proposar, és que nosaltres no podem anar ni pel concert econòmic, ni pel conveni, perquè açò no se preveu a la Constitució Espanyola. Ni tan sols els catalans se varen atrevir a fer açò.

Quant al debat en si mateix. Jo crec que s'ha avançat i s'ha avançat positivament. Per exemple s'ha establert la garantia del finançament en els serveis educatius, sanitaris, socials, en relació a la població real assistida. Hi ha una novetat que és lligar la pluriinsularitat de la comunitat autònoma a conceptes de solidaritat i suficiència. Que el Govern de l'Estat haurà de preveure un fons d'insularitat per a les Illes Balears per compensar el fet insular. Que aquest se dotarà anualment en els pressuposts de l'Estat. Hi ha previst també tot el que fa referència a l'anivellació per damunt de la mitjana, en el cas de la comunitat autònoma que no arribi a cobrir els serveis públics fonamentals a un nivell equiparable a la mitjana per càpita de la resta de l'Estat. I que s'establiran els sistemes d'anivellació. Tot açò ho diu de forma formatjada, no sé si ho ha dit amb aquestes paraules, però si després no hi ha el sistema d'anivellació no té res a veure. Aquí també se diu que s'aplicarà el sistema d'anivellació.

I se posa en marxa una comissió mixta d'economia i hisenda, de caràcter bilateral. Allà on se preveu que hi hagi el mateix número de membres, allà on es se puguin reunir cada 6 mesos. I quines són les seves funcions que se posen aquí? Podrien ser més? Segurament sí, però les seves funcions són acordar i revisar les inversions de l'Estat, tal com es preveu a la transitòria vuitena dels 3.000 milions d'euros. Vigilar les variables bàsiques utilitzades en la determinació de recursos, en aquest cas com pugui ser la població. Quantificar i acordar la compensació econòmica pel fet pluriinsular, així com la dotació del fons de la insularitat. Quantificar els recursos que corresponen a les Balears del fons de compensació interterritorial i altres fons, quantificar-los. Tot açò se fa dins aquesta comissió mixta bilateral, en aquest cas entre l'Estat i la comunitat autònoma.

També se preveu a l'article 88 la creació de l'Agència Tributària de les Illes Balears i que té varis objectius. Un d'ells és la recaptació, com no pot ser d'altra manera, de tributs propis, però també n'hi ha un altre. I és que per delegació de l'Estat dur la gestió dels tributs estatals cedits. A més a més, poder establir en la gestió de tributs de l'Estat a les Illes Balears mitjançant concert, mitjançant consorci. Tot açò se preveu a l'Estatut d'Autonomia, no hi ha un mandat imperatiu d'agència tributària consorciada. Però se preveu que açò se pugui fer i crec que és el més important.

Quant al finançament d'hisendes dels consells insulars, ja ens hi hem referit, ja el donam per debatut, perquè no està integrat en el capítol de consells insulars. Jo crec que era allà on havia d'anar, però no tenc cap problema. Per tant, queda com article, crec, 91 bis de l'actual proposta. Per tant, quedarà dins allò que és aquest títol de finançament, no anirà al capítol de consells insulars, sinó que quedarà integrat en aquest títol. I en aquest cas sí que crec que val la pena fer una petita referència, en el fons per garantir un nivell similar de prestació de serveis entre totes les comunitats autònomes quant al finançament que se pugui tenir per part de l'administració central, per part de l'Estat.

I aquest és el sistema de finançament que nosaltres posam a l'Estatut d'Autonomia, sempre respectant que el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú. És un sistema únic, un sistema global, és un sistema que afecta totes les comunitats autònomes de règim comú. Nosaltres aquí sí que posam, crec que hem fet bé, certes clàusules de prevenció en el sentit de què si hi ha comunitats autònomes de règim comú que se vegin afavorides perquè en els seus estatuts hi hagi posat algun tipus de clàusula que afavoreix en relació a la nostra comunitat autònoma, o que la nostra comunitat autònoma en pot sortir perjudicada, hi ha la clàusula de prevenció que diu que no podem estar mai per davall de la mitjana quant al finançament per càpita dels ciutadans de les Illes Balears. Jo crec que açò és important.

Ja per quasi acabar, dir-li a la Sra. Armengol que nosaltres complim el que deim i també me remet al debat de la Comissió d'Assumptes Institucionals, en el qual com vostè sap, també se va dir que si donaven un seguit de condicions, estàvem disposats a retirar el darrer. Efectivament fins i tot, vostè m'ha de permetre que li digui que quan va acabar la comissió jo me vaig atracar a vostè i li vaig dir "no t'oblidis de presentar un vot particular", jo no el puc retirar perquè forma part del dictamen. Per tant, l'única manera que se pot fer açò és si se presenta un vot particular, vostè l'ha presentat i nosaltres l'acceptam. A la vegada que també agraïm que se presenti aquí, o no se posi en dubte el que és la clàusula Matas. Nosaltres tenim més en açò, tenim una fe cega. Jo crec que la clàusula Matas està pensada en el sentit de què totes aquelles qüestions que facin referència als territoris espanyols insulars, serà d'aplicació també a les Illes Balears, sense perjudici d'aquells temes que suposen una millora degut al fet de ser illes ultraperifèriques. Açò afecta molt més als fons de la Unió Europea, la concepció d'illa ultraperifèrica afecta molt més a la Unió Europea, perquè a la Constitució espanyola hi ha altres conceptes que estan ja posats perquè sigui Canàries, en aquest cas concret, que tengui un tractament especial. En qualsevol cas crec que no fa cap mal, no fa cap nosa i allò que pot suposar són moltes millores o beneficis de cara a la nostra comunitat.

I respecte a l'esmena presentada en aquest cas pel Grup Parlamentari PSM que fa referència als 3.000 milions, si la trob, que és l'addicional transitòria vuitena. Dir-li que efectivament l'acceptam i que quedi clar també perquè ha de quedar clar, que aquesta el que fa és substituir el punt número 1 i el primer paràgraf després d'aquest punt número 1, la resta queda exactament igual. Per tant, punt número 1, primer i segon paràgraf. Tota la resta queda igual. El número d'esmena és la 4469 del Grup Parlamentari PSM.

I moltes gràcies senyores i senyors diputats. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. En torn de rèplica ara té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Renuncia.

El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, hi ha hagut un argument comú en la portaveu del Grup Socialista i del Grup Popular en qualificar d'anticonstitucional el concert econòmic, si no s'aplica a les comunitats forals. Hem d'entendre que fins ara no hi ha hagut cap sentència del Tribunal Constitucional. Jo la veritat, aquesta autocensura que practiquen fent lectures restrictives de la Constitució, me pareix una actitud molt negativa.

De fet, quan se va discutir l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 79, la classes política catalana en un moment donat optava pel concert econòmic i en aquell moment el varen descartar perquè varen dir això és una cosa antiga, però l'haguessin pogut incorporar perfectament dins el seu Estatut d'Autonomia, perquè la Constitució no diu que únicament la fórmula de concert, o pacte econòmic, en definitiva és un pacte entre l'Estat i la comunitat autònoma que ho reclama. Aleshores fins que no hi hagi una sentència del Tribunal Constitucional el seu argument no me val i permeti'm que els ho digui així. No me val. No me recrearé en recordar el 91, perquè podria llegir les paraules del seu portaveu quan amb unes paraules similars a les meves deia que no hi havia cap argument que justificués la inconstitucionalitat de la generalització del concert econòmic.

Jo vull insistir en el tema de la solidaritat perquè crec que amb això hem de fer molta pedagogia. Crec que el problema que tenim, un problema endèmic que tenim els ciutadans de les Illes Balears, és que ens han penjat aquest clixé de rics, com si aquí no hi hagués dificultats econòmiques, com si aquí no hi hagués una part molt important de la població que té una renda per càpita per davall de la mitjana espanyola, de fet la mitjana salarial de les Illes Balears està per davall la mitjana salarial de l'Estat espanyol i per tant, necessita uns bons serveis públics. I qualcú va dir, crec que era en Ramon Tramosa, que ha fet un magnífic treball firmat juntament amb Guillem López Casanovas, que va dir és que amb aquest sistema acaba passant que "els pobres de les regions riques subvencionen els rics de les regions pobres". I com se subvencionen? Perquè amb el dèficit de serveis públics que no tenen els pobres que necessiten una bona sanitat pública, una bona educació pública, financen uns serveis, que poden ser de dentista, d'oculista, que el sistema de les Illes Balears no se pot permetre i que altres autònomes ja han incorporat i en gaudeixen ciutadans que tenen una renda per càpita molt superior als usuaris d'aquests serveis de les Illes Balears. Per tant, això sempre que vostès dins els seus partits parlin d'aquest tema haurien de fer pedagogia per combatre aquest fals concepte de la solidaritat.

Efectivament Sr. Huguet, el dictamen de la comissió incorpora aquesta clàusula que el finançament de les Illes Balears mai ha d'estar per baix de la mitjana en finançament per càpita. Li ho he dit en la primera intervenció i això és un avanç molt important. Però pot ser perfectament lletra banyada. Insistesc, el Govern de l'Estat decideix disminuir els recursos per finançar les comunitats autònomes per incrementar els mecanismes de solidaritat, el fons de compensació interterritorial, les comunitats de sempre que són perceptores de fons de compensació interterritorial, tal vegada veuran baixar la participació en els ingressos de l'Estat, però per altra banda, via de fons de compensació interterritorial, poden compensar amb escreix el que perden per una part i el resultat final fins i tot podria ser pitjor al que tenim actualment.

I finalment la clàusula Matas. Miri, les votarem a favor des de l'absoluta creença que això a Madrid no prosperarà i votarem a favor a disgust, perquè jo crec que les coses se'ls han de guanyar. Això que *el primo de zumosol* de Canàries ens negociï per a nosaltres millores del sistema de finançament, mirin ja va bé si arriben, però jo sincerament no m'hi troba a gust amb això. Me trobaria més a gust amb un representant dels ciutadans, més valent i que exerceixen defensant amb valentia els ciutadans de les Illes Balears. És que aquí hem deixat passar una oportunitat històrica i és que el Govern actual no va lluitar la defensa de les Illes Balears com a regió transfronterera i aquí era allà on hi havia la solució. Si a nosaltres se'ns considerés com una regió transfronterera de la Unió Europea, ho som, som una de les fronteres de la Unió Europea, tendríem accés a fons que altres territoris de la Unió Europea han aconseguit. I això va incardinat amb el debat que tenguérem en la Constitució Europea i que vostès enganyaren la gent i ja els ho vàrem dir. La Constitució Europea preveu molt clarament unes excepcions econòmiques i fiscals per a les regions transfrontereres i ultraperifèriques, però que no admet per a les regions insulars. I fins i tot la Constitució Europea, encara no està aprovada, suposa un retrocés respecte el reconeixement d'insularitat que se va incorporar en el Tractat d'Amsterdam. Per tant, aquí no han fet els deus i des del Govern especialment. Per tant, no tenim ni un sol argument per defensar la clàusula Matas, per desgràcia.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Arribats a aquestes alçades, Sr. Sampol jo me reafirm en allò que li he dit abans, li agraesc encara que tenguí reticències en aprovar la clàusula Matas, li dóna suport amb tots els retrets que està perfectament legítimat que els hagi fets. Però tenguí en compte que el que hem procurat avui capvespre i avui matí, al llarg de tots aquests dies de debat, ha estat treure el millor Estatut possible. Jo els deman 3 segons de comprensió perquè pots m'estan en aquest moment atorgant unes funcions, o atribucions que no me corresponen, però vostès saben que he estat el coordinar de la ponència, que va redactar la proposta de reforma de l'estatut, com ara en la ponència i a la comissió vàrem intervenir entre tots els grups.

Aquí s'ha especificat què és el que farien els diferents grups parlamentaris. Jo agraesc que es tracta de serietat, responsabilitat i compromís que ha fet el Grup Parlamentari Socialista i que farà possible que avui aquesta reforma d'estatut sigui votada per ampla majoria d'aquesta cambra. Jo agraesc l'esforç del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina que retira les seves esmenes i que dóna suport a aquesta reforma sense reserves. Agraesc l'actitud demostrada al llarg de tot aquest temps per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, com per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, independentment del seu vot, crec que és de justícia

reconèixer que en aquest text que sortirà aprovat, vostès hi tenen molt a veure. En aquest text que serà aprovat i se tramitarà a les Corts Generals, vostès hi tenen molt a veure. En aquest text hi ha molta part de vostès, hi ha molta part de les seves aportacions. Agafin la balança, posin els dos platets i pesin. Si allò que han aconseguit pesa més que el que queda en el camí avui aquí. Si ho fan així, n'estic convençut, que votaran a favor de la reforma de l'estatut. En qualsevol cas, és de justícia reconèixer la seva feina, la seva participació i la seva col·laboració.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Senyores i senyors diputats, farem primer la votació del debat cinquè, per no embullar-nos, o ho feim tot junt? Tot junt. També hem d'incloure la 4974, s'ha de tenir en compte. Se retira la 4989. Se retiren tots els vots particulars, menys el formulat a la disposició addicional sisena, que és l'esmena 4833. I se transacciona la 4469 del Grup del PSM.

Digui?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Per no tenir cap equivocació, jo demanaria votar el vot particular que nosaltres acceptam, no sé si tots els grups l'accepten, el vot particular presentat pel Grup Parlamentari Socialista i que fa referència únicament a la transitòria del REB i votar la transitòria que han presentat en referència al Grup Parlamentari PSM i que ja ha determinat aquí a què afectava i el paràgraf primer i segon del punt 1, la resta queda exactament igual. Votant açò nosaltres ja tenim ben clares la resta de votacions.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del PSM?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Ens agradaria un vot separat de l'esmena 4992 i la 4833 ens agradaria que anés separada de les dues que ha proposat el Grup Popular, que no anessin juntes.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, la 4833 coincideixen amb el Grup Parlamentari Popular. Per tant, farem una votació de la 4833 que fa referència a la disposició...

(Remor de veus)

Sra. Mascaró, aquest és el vot particular de la... i ja el votam per separat. Per tant, farem la votació del (...) i després votarem la transaccionada que és la 4469 i després votarem, si els sembla bé, la resta.

Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Les dues votacions separades ens pareixen perfectes, però a la resta demanaríem una votació a part de la 4577 d'Esquerra Unida, 4581 d'Esquerra Unida, 4436 del PSM i 4445 del PSM. Entenc que la 4469 del PSM és la que se vota a la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Ara passarem a votar el vot particular i que és l'esmena 4833. Passam a la votació.

48 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Ara passam a votar l'esmena 4469, que ha estat transaccionada. Passam a la votació.

40 vots a favor, 15 en contra, cap abstenció.

Ara passam a votar l'esmena 4992.

Sra. Mascaró, si ens vol dir quina és per ajudar als portaveus..., la 4992 a què fa referència? Si ho té més a mà.

(Remor de veus)

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, és una esmena d'addició d'una nova disposició addicional referent a inversions de l'Estat que feia el PSOE.

EL SR. PRESIDENT:

Podem passar a votació senyors diputats? Passam a votar.

18 vots a favor, 30 en contra, 7 abstencions.

Ara passarem a votar les 4 esmenes que m'ha proposat el Grup Socialista, la 4577, la 81, la 4536 i la 4445. Senyores i senyors diputats passam a votació.

7 vots a favor, 48 en contra, cap abstenció.

Ara podem passar a votar la resta d'esmenes del debat cinquè i del debat sisè. Senyores i senyors diputats passam a votació.

22 vots a favor, 30 en contra, 3 abstencions.

Els vots particulars ja s'han votat i ara passam a votar els articles del debat cinquè o sisè. Vostès diran. Digui Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Bé, ja acabam. Demanaríem dos blocs separats, per una part el 75, 76, 78, 79, 81 i 85. I per una altra banda 80, 86, 88, 90, disposició addicional quarta, disposició addicional cinquena, disposició addicional sisena

bis, la transitòria 8, transitòria 9 i la transitòria 10. I l'addicional 6 i la 6 bis.

(Remor de veus)

Si no existeix evidentment no la votarem.

EL SR. PRESIDENT:

Els altres grups. Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Només voldríem el vot separat de la disposició transitòria vuitena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Més grups parlamentaris, Sr. Rosselló? Podem passar a les votacions.

Senyores i senyors diputats passarem a votar aquest primer bloc i que són els articles 75, 76, 78, 79, 81 i 85. Senyores i senyors diputats passam a votació.

48 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

Passam a votar aquest segon bloc, article 80, 86, 88, 90, disposició addicional quarta, cinquena, sisena bis i la transitòria vuitena, novena, desena i l'addicional 6. Correcte? Passam a votació.

47 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Ara passam a votar la disposició transitòria vuitena. Senyores i senyors diputats passam a votació.

33 vots a favor, 15 en contra i 7 abstencions.

(Remor de veus)

Passam a votar la resta d'articles i disposicions addicionals. Passam a votació.

55 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. Unanimitat.

Acabat el debat i les votacions, atès l'article 76 de l'Estatut d'Autonomia i en relació a l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia i els articles 177.3 i 136.2 del Reglament del Parlament, el Sr. President manifesta a la cambra que la votació de la proposició de llei RGE núm. 3327/06 serà pública i per crida. El Sr. Secretari Primer anomenarà els diputats i aquests respondran sí, no, o abstenció. La crida es realitzarà per ordre alfabètic del primer llinatge, començant pel diputat del nom el qual sigui tret a sort. Els membres del Govern de la comunitat autònoma que siguin diputats, així com els membres de la Mesa votaran al final.

Sr. Secretari si vol treure la butlla a partir de la qual es procedirà a la votació.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

El número correspon al 46. Diputada Torres i Cabañero, Carolina.

EL SR. PRESIDENT:

Començarem la votació.

Sra. Carolina Torres i Cabañero.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Tur i Torres, Vicent.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vadell i Ferrer, Maria Antònia.

LA SRA. VADELL I FERRER:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vinent i Barceló, Assumpta.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Abascal i Jiménez, Patricia.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Alberdi i Castell, Rosa Maria. Absent.

Alomar i Mateu, Celestí.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Armengol i Socias, Francesca Lluç.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Barceló i Martí, Joana Maria.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Binimelis i Amengual, Maria.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Boned i Roig, Joan.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Bosch i Mesquida, Andreu.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Camps i Orfila, Maria José.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Costa i Serra, Pilar.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Crespí i Plaza, Andreu.

EL SR. CESPÍ I PLAZA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Diéguez i Seguí, Antoni.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Feliu i Álvarez de Sotomayor, Carme.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Font i Rosselló, Joan.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Garcia i Querol, Maria del Carme.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gascón i Mir, Miquel. Absent.

Gornés i Hachero, Josep.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Guasch i Díaz, Diego Manuel.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Huguet i Rotger, Joan.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Jerez i Juan, Miquel Àngel.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

López i Oleo, Maria Anna.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Marí i Tur, Antoni.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mascaró i Melià, Joana Lluïsa.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mayans i Serra, José Miguel Fernando.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Molina i Fresneda, Francisco.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mulet i Dezcallar, Dolça.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Munar i Cardell, Miquel.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Munar i Riutort, Maria Antònia.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Nadal i Buades, Miquel.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Oliver i Mut, Gaspar.

EL SR. OLIVER I MUT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Palau i Torres, Pere.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pastor i Cabrer, Antoni.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Prohens i Vicens, Andreu.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Puche i Castillejo, Eduardo.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Quetglas i Rosanes, Francesc. Absent.

Rado i Ferrando, Aina Sebastiana.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Ramon i Juan, Miquel.

EL SR. RAMON I JUAN:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Riudavets i Florit, Eduard.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rosselló i del Rosal, Miquel.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rosselló i Pons, Margalida.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rubio i Aguiló, Fernando.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Salom i Soler, Aina Maria. Absent.

Sampol i Mas, Pere..

EL SR. SAMPOL I MAS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sugrañes i Barenys, Misericòrdia.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí.	EL SR. SECRETARI PRIMER:
EL SR. SECRETARI PRIMER:	Marí i Tur, Joan.
Tadeo i Florit, Jaume.	EL SR. MARÍ I TUR (Joan):
EL SR. TADEO I FLORIT:	Sí.
Sí.	EL SR. SECRETARI PRIMER:
EL SR. SECRETARI PRIMER:	Rotger i Llabrés, Pere.
Membres del Govern que són diputats.	EL SR. ROTGER I LLABRÉS:
Estaràs i Ferragut, Maria Rosa.	Sí.
LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:	EL SR. SECRETARI PRIMER:
Sí.	Valenciano i López, Valentí.
EL SR. SECRETARI PRIMER:	
Flaquer i Riutort, Joan.	EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:
EL SR. FLAQUER I RIUTORT:	Sí.
Sí.	EL SR. SECRETARI PRIMER:
EL SR. SECRETARI PRIMER:	I Guillem Camps Coll, sí.
Font i Barceló, Jaume.	EL SR. PRESIDENT:
EL SR. FONT I BARCELÓ:	Aquesta presidència, havent-se aconseguit la majoria absoluta, considera que aquesta s'ha assolit pel vot dels parlamentaris d'illes diferents.
Sí.	
EL SR. SECRETARI PRIMER:	En conseqüència queda aprovada la proposició de llei de proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la qual serà tramesa al Congrés dels Diputats per a la seva tramitació posterior. S'autoritzen també als serveis jurídics perquè facin les correccions tècniques i lingüístiques, per tal que el text sigui coherent amb les votacions incorporades al llarg del debat.
Juan i Cardona, Josep.	
EL SR. JUAN I CARDONA:	Senyores i senyors diputats, queda aprovat el text de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.
Sí.	<i>(Aplaudiments)</i>
EL SR. SECRETARI PRIMER:	I els resultats han estat 48 vots a favor, 7 en contra i 4 absents.
Matas i Palou, Jaume.	
EL SR. MATAS I PALOU:	Ara senyores i senyors diputats, si els sembla bé farem un recés de 10 minuts. I agrairia als diferents portaveus dels grups parlamentaris que ens veiéssim a la sala de Junta de Portaveus.
Sí.	
EL SR. SECRETARI PRIMER:	EL SR. PRESIDENT:
Membres de la Mesa del Parlament.	
Fernández i Terrés, Fèlix.	Se reprèn la sessió i abans de començar, dir-los que en base a l'article 178, aquesta presidència posa en coneixement de la cambra que la Mesa del Parlament ha designat els diputats que faran la defensa de la reforma de l'Estatut davant el Congrés
EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:	
Sí.	

dels Diputats. Aquests diputats són: el Molt Hble. Sr. Jaume Matas i Palau, l'Hble. Sra. Francina Armengol i Socias i l'Hble. Sr. Miquel Nadal i Buades.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS